

کتابخانه‌ی (PDF)

کۆمه‌له چیرۆک

بیره‌وه‌رییه‌کانی مردووویه‌ک

نووسینی: عزیز نه‌سین

وه‌رگی‌ران له فارسییه‌وه: سمایل خزری
(هامبورگاوئ)

پیشکشہ بہ

ژیوار، کچہ تاقانہ کہم

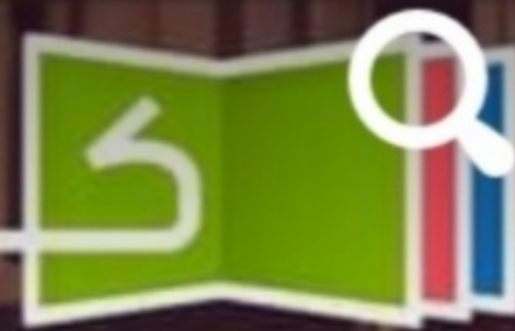
گروپی کتیبخانہی (PDF)

ئیمہ ہمیشہ بہر دہ و امین لہ خزمہت کردنتان

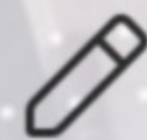
وہ بہرہم و کاری نوی

کتیبخانہی (PDF)

گروپیک بو خزمہتکردن بہ خوینہران و
خویندکاران و کتیب دۆستان

EDIT

> کتیبخانہی (PDF)

Public group · 100K Members

پیرست

- i پيشه كى
- ۱ بيره وه ريبه كانى مردوويه ك
- ۷ چۆن كوده تامان كرد
- ۱۶ دونياى هه ژاره كان
- ۲۹ كالان بى چه قۆ نابى
- ۳۷ شيتته هه لاتووه كه
- ۴۲ بارگين كه ده لىن، ئه مه يه؟
- ۴۷ چما له تاقىكارى سەگە سەرنه كه وتم
- ۵۳ كوئىخا ده بى بگۆردريت
- ۶۳ تاپۆى حوكمه ته
- ۶۹ ئه و پياوهى هۆگرى شيعر بوو
- ۸۱ مه نجه لى به كلۆك
- ۸۹ ئه م شروشۆله، كه ي له نووسه ر ده چى؟

پیشہ کی

کاتیک مۆتہی پەتای کۆرۆنا خۆی خستە سەر سینگی دنیا و ھەموو ئیش و پیشە یەک بە ناچارى بۆ ماوہیەک داخرا؛ ئیشى منیش بۆ ماوہى شەش ھەوتوو پە کخرا و لە مالموہ دایانکردین. ئەى باوکەرۆ جا من چ بکەم؟! خۆ رۆژیک و دوو رۆژ نەبوو. ھەر لە رۆژەکانى سەرەتای قەرەنتینەدا، لەبەر بیکارى سەرم لى ئەستووور بوو. ھەستام و چاویکم بە کتیبەکانم داخشانم. دەمیک بوو لام لى نەکردبوونەوہ. «ئەرى ئەمە بخوینمەوہ؟ نا ئەمەیتەر باشتەر! باشە کتیبى ئەلمانى بخوینمەوہ؟ نا فارسى، کورە کوردی بخوینمەوہ!» بژاردەکان زۆر بوون. لى قوول نەبوومەوہ، کتیبم لە دەورى خۆم ریز کردن و ھەر کەمیک لەمە و کەمیک لەویى، دەستم پیکرد. سەر لە ھەوہلەوہ زوو ماندوو دەبووم، دواتر وردە وردە شانم لى خۆش بوو و بینم بە کتیب دەخواردەوہ.

رۆژیک بە ھەلکەوت لە فەیسبووکدا تووشى کورتە چیرۆکیكى عەزیز نەسین بووم. فارسى بوو. «ما چگونە کودتا کردیم». سى سأل لەمەوبەر «گیلەپیاو»م بە کوردی لەم نووسەرە بەناوبانگە خویندبووہوہ. تامەکەى ھەر لە بنى ددانمدا ماوو. چیرى تايبەتى «گیلەپیاو» لە لایەک و کۆدەتای سەربازى ئەوسالانەى دوایى ترکیا، ختووکەى دەدام ئەم چیرۆکە بکەم بە کوردی. چەند جاریکم خویندەوہ. ھەر جارە تامەزرۆتەر دەبووم. لەبەر خۆمەوہ دەمگوت بریا عەزیز نەسین مابا و بى شەرەفى و بى ویزدانى ئەردۆغانیشى لەقاو دابا.

بە ماتەماتە دەستم کرد بە وەرگێرانى کورتە چیرۆکە کە. کاتیک تەواو بووم چەند جاریکم خویندەوہ. «ئەرى بابم ئەمە تووتنى خۆنە!»

ماوہیەک تیپەرێ. رۆژیک لەبەر خۆمەوہ گۆتم «ئەرى با بزاتم ئەم چیرۆکە ھى کام کتیبى عەزیز نەسینە». ھەر بۆیە دەستم کرد بە گەران لە ناو ئەنتەرنێتدا تا پى دى ئیفى کتیبە کەم دۆزییەوہ. کۆمەلە چیرۆکی «خاطرات یک مردە» وەرگێرانى بۆ فارسى رەزا ھەمراہ. خویندەمەوہ. لە دواییدا بیرم کردەوہ «ئەرى خۆ چیرۆکیکم لەم کۆمەلە چیرۆکە کردووہ بە کوردی، ئیستا کە ماوہى قەرەنتینە ھەر دیت و درێژ دەبیتەوہ بۆ قوول لەوانیتريش ھەلنە کەم؟! «ئاغایە کى بە من و بە تۆ بى، خۆم لى گیف دا و ملم لینا. لە سەرەتادا دەرنام، بەلام پیشینیان گوتیانە «کار پیش ئەوہى دەستى بۆ ببەى، شيرە؛ کە دەستت دایە دەبى بە رپوى». وابوو پاش ماوہیەک تەقەم لى ھینا. بۆ کورپیکى خزممان بە ناوى کاکە سیروانم نارد تا لەگەل سەرچاوہ کە بەراوردیکى بکات و ئەگەر ھەلەوپەلەيە کى تیدایە بۆم راست کاتەوہ. مالى ئاوہدان بى لەگەل خاتوو ژيانى ھاوسەرى، بۆیان ھەلپەرداوتم و دواتريش لەسەر پیشنیاری خۆى دای بە مامۆستا ھیمن کە ھاوړپى خۆى بوو و لە بوواری رپوووسەوہ ئەویش ھەلەى بۆ راست کردوومەوہ.

لە بەر خۆمەوہ خۆزىام دەخواست ئیمەى کوردیش «عەزیز نەسین»یکمان ھەبا، تا ئاکار و رەوشتە ناشیرن و کۆمەلایەتیەکانمان بە زمانى گالتەوگەپ پى نیشان داتەوہ؛ بەشکم وریاتر بینەوہ.

با بیینهوه سه‌ر کتیبه‌که. کاک ره‌زا هه‌مراه، وه‌رگیره‌ فارسه‌که‌ی ئەم کتیبه‌ له‌ پێشه‌کی وه‌رگیرانه‌ که‌یدا ده‌لیت «ئەم چیرۆکانه‌ی له‌ ناو چیرۆکی ساڵه‌کانی ۱۹۵۶ تا ۱۹۵۹ گولبژی‌ری کردوون و له‌ دوو توپی کتیبیکدا و له‌ ژێر ناوی «خاطرات یک مرده» له‌ چاپی داوه». که‌واته‌ عه‌زیز نه‌سین کتیبیکی به‌م ناوه‌ نه‌بووه. منیش هه‌ر له‌ ژێر ئەم ناوه‌ کتیبه‌که‌م وه‌رگیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی و هه‌ولم داوه‌ وه‌رگیرێکی به‌ ئەمانه‌ت بم و تا ئەو شوپنه‌ی پێگام بووه‌ له‌ خه‌تم لانه‌داوه‌، جگه‌ له‌وه‌ی ناوی که‌سایه‌تییه‌کانم کوردانووه‌. ئەویش له‌به‌ر یه‌ک هۆکار که‌ زۆربه‌ی ناوه‌کان له‌ زمانی کوردیدا نه‌ک خو‌ش نه‌بوون بگره‌ هه‌ر ناشیرنیش بوون. به‌س هه‌ولم داوه‌ ناویکی کوردی نزیك به‌ ناوه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ بێت و لێی دوور نه‌بمه‌وه‌. ئیتر نازانم کاک ره‌زا هه‌مراه، خو‌ی چه‌ندی گۆریوه‌ یا نه‌یگۆریوه‌ که‌ هیوادارم ئەمین بووبیت. ئەوه‌ی گرینگه‌ هه‌وینی چیرۆکه‌کانه‌ که‌ کاک عه‌زه‌ زۆر باشی تیکه‌ه‌لکیش کردووه‌. شییست هه‌فتا سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر چیرۆکی وه‌های نووسیوه‌ به‌ که‌لکی ئیستای خه‌لکی ولاتی ئیمه‌ دیت. پێشموایه‌ قه‌ت کۆن نابن.

له‌ کۆتاییدا هیوادارم ئەم به‌ره‌مه‌ جیی ره‌زامه‌ندی خوینه‌ری کورد بێت و که‌لینیکی هه‌ر چه‌ند چووک له‌ کتیبخانه‌ی کوردی پر بکاته‌وه‌.

به‌ سپاسه‌وه‌

سمایل خزری (هامبورگاو)

۱۳۹۹ی کۆچی هه‌تاوی

بیره‌وه‌رییه‌کانی مردوو‌به‌ک

خوا ئه‌و رۆژه نه‌هینی که ژیان پروت لی وه‌رگیرێ! من که برم نه‌کرد و زوو داهاتم و دلنیاشم که س ناتوانی له حاند کویره‌وه‌ری و چه‌رمه‌سه‌ری ژياندا به‌ریه‌ره‌کانی بکات و پیتی فل ده‌بیته. من بویر بووم و توانیم خۆم بکوژم و له ده‌ست کۆی گریوگۆله‌کان و نه‌هامه‌تییه‌کان قوتار بم. به‌لام ده‌زانم زۆرن ئه‌وانه‌ی رۆژی هه‌زار جار ده‌مرن و ده‌ژینه‌وه و هیشتاش خۆشی خۆشیانه که زیندوون. بیره‌وه‌رییه‌کانی من بو ئه‌م تاقمه‌یه‌یه و پرووی قسه‌م له وانه.

دوو شه‌و و رۆژ خۆم و ژن و مندالم برسی بووین و زگمان به‌ پشته‌وه نووسابوو. حاشیام وه‌گیر نه‌که‌وتبوو ئاه‌ی زگمانی پی بشکینم. هه‌ر چۆنیک با، من خۆم بو راده‌گیرا به‌لام نه‌مه‌زانی بو مال و مندال قوری کوی به‌سه‌ر خۆم که‌م، هه‌ر رۆچه‌یه‌که‌م شک بردبا بو چوو بووم، به‌لام هیوا برآو گه‌رابوو مه‌وه.

هه‌موو ده‌رگا‌کان به‌ره‌ورووم گاله‌ درابوون. تاقه‌ ریگایه‌ک به‌ر چاوم ده‌هات، خۆکوشتن بوو. له‌و بابته‌ش بی‌ئاگا بووم که خۆکوشتن گه‌لیک له‌م ژیانه ئاسته‌متر و سه‌غله‌تتره‌.

خۆخنکاندن له ئاودا له گشتیان هه‌رزانه‌تر بوو. هه‌موو لیوار و ده‌م چه‌مه‌که‌ی ئه‌سته‌مبوولم سه‌نگ و سووژن دا، به‌لام شوینیکی به‌لاوه‌م نه‌دۆزییه‌وه له‌ویوه خۆ له‌ ده‌ریا هاویم. ده‌وله‌مه‌ند و مله‌وره‌کان سه‌رانسه‌ری که‌ناره ئاوه‌که‌یان داگیرکردبوو و باغ و باغات و کۆشکی ته‌رز و به‌رز و به‌شکۆیان لی راکیشابوو.

رۆژیک به‌هه‌زار فرۆفیل توانیم به‌خۆراییی سواری که‌شتیه‌ک بم. به‌نیازبووم که که‌شتیه‌که‌ گه‌یشه‌ نیوبه‌ندی ده‌ریا، خۆم هه‌لده‌مه ناو ئاوه‌که، به‌لام که‌شتیه‌که‌ وه‌ها ئاخرا بوو که‌ ری وه‌به‌ر ریدار نه‌ده‌که‌وت. به‌س توانیم به‌ لینگه‌فرته و په‌له‌قاژه خۆم بگه‌یه‌نمه ته‌نیشته په‌نجه‌ره‌ی که‌شتیه‌که‌.

ئه‌مجار ساغ بوومه‌وه به‌ تیغیک ده‌مارم بیرم. ئه‌ویش سه‌رینه‌گرت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م رۆژگاره‌دا به‌ جوژی تیغه‌کان کول و هیچ و پوچن که به‌ حاله‌حال و به‌ زۆری ردینی پیاو ده‌تاشن، ئیتر که‌ی ده‌مار ده‌برن! له‌به‌ر خۆمه‌وه گوتم:

ره‌نگه‌ واده‌ی مه‌رگم نه‌هاتبی با چه‌ند رۆژیکی تر خۆم راگرم، به‌لکوو ژیانم به‌ لایه‌کدا که‌وێت.

ئیحسان، براده‌ری قوتابخانه‌م، له‌ سۆنگه‌سه‌ری باوکییه‌وه که‌ پاره‌ی زۆری لیروله‌وی پاشقول دابوو، هه‌ر زوو وازی له‌ قوتابخانه‌ هینا و ملی له‌ که‌سابه‌ت نا. ده‌مزانی چاک هه‌لچوو. بریارم دا ئیش و ژانی ژیانم بو لای ئه‌و به‌هه‌م، به‌شکم گری پووچکه‌ی ژیانم بکاته‌وه. دوو سی شه‌قامم به‌ پی بری تا گه‌یشه‌تمه‌ مالی ئیحسان. خۆم به‌ ئه‌و خزمه‌تکاره‌ ناساند که‌ ده‌رگای لی کردمه‌وه. پاشان گوتم:

- تکایه به کاک ئیحسان بلین چهند خوله کیک ئیشی خۆم پییه.

خزمه تکاره که پاش تاویک گه رایه وه و گوتی:

- به ریزبان میوانیان ههیه، فهرموویان با بیته ژووره وه.

نهمده ویست بچمه لای میوانه کانی. گه دوگیپال و سه رووم بو میوانی نه ده بوو. به لام خزمه تکاره که پیداگر بوو و منی برده ژووری میوانه کان. میوانه کان به ههراهوریاوه خه ریکی خواردن و خواردنه وه بوون. هه روا له پیشه وه له لای ده رکهی ژووره که رۆنیشتم تا له هه لیکهی گونجاودا به سه رهاته کهم بو ئیحسان بگیرمه وه. ئیحسان له سه ره وه، له تهنیشتم براده ره کانی دانیشتبوو. داوای کرد قسه کهم بکه م. سه ره له هه وه له وه توژیک دله راوکه م بوو. نهمده ویست ئه وانی تر گوویان له باسه که بیت، به لام له بهر ئه وه ی که کات به فیرو نه چی و ئیحسانیش سووربوو له سه ری، چیرۆکی ژبان و کیشه کانی سه ره ریگای خۆکوشتنم بو باس کرد.

میوانه کان به تامه زرۆبییه وه گوویان بو شل کردبووم. کولی گریانم هه ستابوو، تینم بو خۆم دینا فرمیسکم نه یه نه خوار. به لام میوانه کان به پیچه وانه وه قاقا پیده که نین. به جوژیک که خانمیک که لیوانی شه رابی به دهسته وه بوو له بهر پیکه نینی زۆر، خۆی بو نه گیرا و به سه ره پیاویکدا کهوت! یه کئی له میوانه کانیش به جوژی پیده که نی که چاوی پر بوون له ئاو. له کاتی مالاواییدا، ئیحسان پینج لیره ی خسته مستمه وه و گوتی:

- هه ر ئیشیکت بوو دیسان وه ره ئیره بو لام.

له مالی ئیحسان هاتمه ده ره وه. پینج لیره کهم هیشتا به دهسته وه بوو. نهمده زانی چ له و پاره یه بکه م. به و پینج لیره نهمده توانی نانی وشکیش بو ژن و مندالم بکرم. له ناکاو به سه رم داها ت پینج لیره که بده م به توژیک ده رمانه مشک و بو هه تاهه تایه خۆم له چنگ ئه م ژینه نه گبه ته ده رباز بکه م. ده رمانم کری و چوومه ناو پارکیکه وه. له په نا شیره ئاویک، ده رمانم به گه روودا کرد و چهند قومه ئاویکیشم به سه ریدا هه لکووراند و بی خه م له سه ره کورسی پارکه که، ته خت بو ی راکشام. هینده ی پینه چوو چاوم گران بوون و بی هیزیبه ک هه موو جهسته می داگرت. خه وی هه تا هه تاییم بوو و ئیدی مردم.

پاش ماوه یه ک کارگیری ئیش و کاری پارک هاته سه رم و به گوومانی ئه وه ی نووستیم، دوو سی جاری راتله کاندیم. دواتر داها ته وه و گوپی به سینگمه وه نا و تیگه یی که هه ناسه ناده م و مردووم. ره نگیکی هیناوبرد و وه ک میژۆکه دهستی به له رزین کرد و وه پرته پرت کهوت. ویستی هاوار بکات، به لام دهنگی نووسا. هینده ی نه مابوو بپریمیم. هه ر چۆنیک بوو پیش پیکه نینه کهم گرت. ده ترسام زیندوو ببه وه و دیسان کیشه و چاره ره شی و کوست و کلۆلی جارنم بیته وه ری.

کارگيري پارک به هه له داوه چوووه دهرهوه و له گه ل دوو سي کرئکاری شاره واني گه پرايه وه. له سه تلئکی زبليان هاويشتم و به نه قه نه ق منيان برد بو پزشکی دادوه ري. له ویش وه ک لیفه شریک، فریيان دامه ناو ساردخانه و دهرگایان داخست. پیریژنیک که له ته نیشتم راکشابوو، به ده نگیکی له رزوک گوتی:

- به خیری رۆ له گیان. ئه وه بو به و ته مه نه که مه وه مردووی؟
ولامم داوه:

- نه مردووم. خوُم کوشتوووه!

به سه رسورمانه وه پرسى:

- ئه پارۆ بو جا خوَت کوشتوووه؟

- له دنيايه زور خوشم راده بوارد، بوئه. ئیتر ماندوو ببووم!

پیریژنه که تیگه بی پی راده بویرم و گالته ده که م. نیوچاوانی تیگنا و گوتی:

- قسه ی قور مه که. له م رۆزگارهدا له م کاوله دنيايه، که س خوشی به ره وروو نایات!
ولامم داوه:

- ویده چی تو له میژه مردبی و ئاگات له دنيا نه مایی.

پیریژن گوتی:

- نزیکه ی دوو مانگیک ده بی.

ئهمجاره نۆره ی من بوو سه رسام بم. به چه په ساوی گوتم:

- دوومانگه مردووی و هیشتا له پزشکی دادوه ری؟!

- پیته سه یر نه بی، هیشتا سه ره م نه هاتوووه.

هر دوو کمان چند چرکه یه ک بیده نگ بووین. پیریژن گوتی:

- تو که ی مردی؟

گوتم:

- دوو کاتژمیر ده بی.

پیریژن بی پروایانه گوتی:

- هر ئاوا زوو ئیشه کانت جیبه چی بوون و هاتیه پزشکی دادوه ری؟

- ئىشىكىم نەبوو!

- بەراستى مردوويه كى خواپىداو و بە شانس و بەختى.

لېم پرسى:

- چما مردووش نيوچاوانى دەويت؟!

- ئەي چۆن! دە پازدە رۆژ ليرە بمىنييهو تىدە گەي.

- باشە بۆ چى ئەوئەندەيان دەستاودەست پىي كىردوون و راگىراون؟

- بەشىكى سوچى مندالە كانمە. حەز ناكەن بەرپىرسانى حوكمەت لە مردنى من ئاگادار بىنەو.

- بۆچى؟

- بە هوئى ئەو كە كۆپىنى نەوت بە ناوى من تۆماركراو. ئەگەر حوكمەت بزانپت من مردووم، كۆپىنە كەش بەتال دەبىتەو. مندالە كان واز لە مىراتى من دىنن، بەلام دەستەلگى ئەم كۆپىنە نەوتە نابن!

بە پىرئىزەم گوت:

- دەيجا رەنگە ئەو تەرمانەي تر، وەها كىشەيە كيان نەبىت؟

- ئەرى بە سەرى تۆ. كورە هيندىكىيان دۆخە كەيان لە منىش خەراپترە. ئەو ژنۆكەي لە تەنىشت دىوار فرىدراو، تا ئىستا كە شەش حەوت جار مردووه و زىندوو بووئەتەو. هەر جارەي دەيبەن بىنىژن، راست دەبىتەو. هەر كە دەيبەنەو مالپىش، تەنگ و چەلمە كانى ژيان دەبىنىت، هەمىسان بە لادا دىتەو.

لەو قسانەدا بووين دەنگى بۆرى پياويكەم بىست:

- لە چنگ دكتوران وايلپهاتووه.

وهرسوورامەو لە تەنىشتى چەپم مردوويه ك راكشابوو. لېم پرسى:

- جەنابىشت مردووى؟

بە دەنگىكى ئەستور ولامى داو:

- نەمردووم! كۆچى دوايىم كردووه. چما رۆژنامە كانت نەدەخوئىندەو؟! گشت رۆژنامە كان بابەتيان

لە سەر كۆچى دوايى من نووسىبوو!

پرسىم:

- وتارىان بۆ نووسىوى؟

- نه خيړ. ئاگاداريې پرسه وسره خوشيان بلاو كړدبووه. بڼه مالهي خوم و هممو خزم و كهس و كار و هاوبه شى نووسينگه و دامه زراوه كانم، ئاگاداريې پرسه وسره خوشي دوور و دريژيان دابووه روظنومه كان. كهړ و كوړ و نه خوښنده واره كانيش هم ئاگاداريه يان ديتبوو. تو چوڼ نه تبينيوه؟! - به داخه وه نه مبينيوه.

- ئاگاداريه كان و هها جوان و شايانه بوون كه به مردني خوم، گه شامه وه. يه كي نووسيويوي «كاره ساتيكي دلته زين»، يه كي تر نووسيويوي «له ده ستدانيكي به ژان»، نه وه ي دي نووسيويوي «باوكمان... هاسهرم... خه زوورم... كوره كه م... زاوا كه م، سه روكي فلانه كومپانيا... يه كي له كه سايه تيبه كانى به ناوبانگي ولاتمان... كوري سه رو كوه زيراني سيمان پاشا، نه وه ي قاسم و زاواى بارام پاشا...».

مردووه به ناوبانگه كه به رده وام سه باره ت به ئاگاداريه له چاپدراوه كانى پرسه وسره خوشي خو ي ده دوا. قسه كانم پيپرېن و گوتم:

- ئاها منيش به ريزتانه م ناسييه وه. خوتان ماندوو مه كه ن. ئيست تيده گم جه نابتان چهنده كه سايه تيبه كي گرېنگ و پايه به رزن. به س بفرموو به وهه موو لايه نگر و خزم و كه سوكاره وه بوچي ليره ماونه وه؟! -

مردووه به ناوبانگه كه ولا مي داوه:

- گوړستان ده ست ناكه وي. بڼه ماله كه م ناخوازن من له گوړستاني گشتي بنيژن. ده يانه وي گوړيكي شايانه و به شكوم بو بدوزنه وه. به لام له م روظگارهدا ته نانه ت كرين و فروشتني گوړه كانيش چوته نيو ره شه بازاره وه. بيندنه وه ي گوړيكي شاز و به شكو، تافه ت پروو كينه! - گوتم:

- جا بو مردوويه ك چ جياوازيه كي هه يه له چ گوړيكدان بنيژرېت؟! -

ولا مي داوه:

- بو مردوو ره ننگه جياوازي نه بيت، به لام بو زيندووه كان گه ليك جياوازه. به تايه ت بو بڼه ماله و بڼه چه ي ئيمه كه گه ليك به ئابروو و به حورمه تن. هه روه ها له بهر چاولي كه ريبه ك كه له نيوان دامه زراوه و كومپانيا بازه رگانيبه كان له ئارا دايه، ده بيت و ده شيت به جوړي له جوړه كان گوړي من له گوړي باوكي سه روكي كومپانياي دژبه رمان، كه هميش دوو سي حه وتوو له مه و بهر مرد، شازتر و به شكوتر بيت.

گوتم:

- ده ي نه گه ر پاره كه ي هه يه، چما ده ست به كار نابن؟

مردووہ بہناوبانگہ کہ بہ کہسہرہوہ ولامی داوہ:

- ہوکاری سہرہ کی ئەمہیہ کہ کوپانیای ئیمہ ہموو زہویہ کانی گورستانی کریوہ و ئیستا بنہمالہ کہم چاوہروانن نرخی ئەم زہویانہ بہرز بیتہوہ تا گورہ کہی من، پارہیہ کی زورتر بہریت.

بہ جوڑی لہ قسہوباسی مردووہ بہناوبانگہ کہ بہ بقدا چووم کہ دہرہ تانم نہما و بہ ہموو ہیژی خووم یہ کم لہ بن گوئی قایم کرد. ہەر ئەو راتلہ کانہ، مچوور کیکی بہ لہشدا ہینام. چاوہ کانم بہ شل و کوتی ہلینا. دوو سی کہس بہ سہرمہوہ ہلوئیستا بوون. وہمزانی مہلاییکہ و پیری و مہرین و ہاتوون گورہوشارم دہن. بہلام ہەر زوو بووم دہرکہوت یہ کیان پاسہوانہ و دوو سی کہسہ کہی تر، کریکار و خزمہتکاری پارکن. پاسہوان کہ زانی دہجوولیم و نہمردووم، نووکہ پیہہ کی لہ شانی کوتام و گوتی:

- ہہستہ برو کا کہ، دہیانہہوئی دہرگا کانی پارک داخہن.

لہ جیگای خووم ہہستام. ہیشتا گیزوو وړ بووم. پرسیم:

- بو من نہمردووم؟!

ہہموو دایان لہ پرمہی پیکہنین. پاسہوان گوتی:

- بو مردن ہہروا بہ حاسانہ؟

دلقی دہرمانہمشکہ کہم نیشان دان و گوتم:

- ئەم ہہموو زہہرم خواردووہ، ہەر زیندوووم؟!

ویکرا تریقانہوہ. پاسہوانہ کہ گوتی:

- گہوجہ چما نازانی لہ روژگاری ئیستادا، دہرمانہ کانیش ہہموو ساختہ و ساختہ کارین؟! ہہستہ

ئەم داشقہ توورہ بپیچہوہ!

دواتر بن ہہنگلیان گرتم و بہ راکیش راکیش وہپشت دہرگای پارکیان نام. لہ سایہ سہری دہرمانفرۆشی ساختہچی، یا لہوہ دہچوو ہیشتا پیکی تہمہنم پرنہبووبی، نہمردم و لہ دنیا دا مام، تا ماویہ کی تر جہزہ بہ بدریم و دیسان توئیخیکم لیوہ بیئت. دوا ی ئەو خووکوشتنہ بیئا کامہم، کیشہیہ کی تر خرایہ سہر کوئی گریوگولہ کانی ژیانم. ئەویش ئەمہیہ، دہرمانہمشک کرمہ کانی گہدہی پی دانابووم و گہدہم خاوین بووہتہوہ و ئیشتیا و ئارہزووی خواردنم چہند قات بووہ!

چۆن كودە تامان كرد

ئەگەر نىچاوانمان بووبا، ئەورۆ دەبوو شا باين و لە سەر تەختى. ھەلبەت ھەمووش ھى نىچاوانى پەشمان نەبوو. بۆ خۆشمان تا رادەيەك تاوانبار بووين. ھەموو ئىشە كان وەك ئاوخواردنەوہ چوونە پيش. دەستى شكاوم نەمانتوانى ھەوالى ئەم سەرکەوتنە بگەيىننە ھاوولائىيان. ھەر بەو ھۆبەشەوہ ريسەكەمان لى بووہوہ خورى و ھىندەي نەمابوو سەرومايشمان تىداچىت.

ھەر ئەمەي كە شوشەي ژيانمان لە بەرد نەدرا و لەو نەگبەتییە دەرچووین و تىدانەچووین، سەد ھەزار جار شوكرانە بژيرين. بەلام دەستكەوتىكى گەرەشمان ھەبوو: تىگەيشتىن تاكوو نەتەوہيەك خوى لە ناخى دلەوہ ھەز بە گۆران نەكات و بۆ تىكچوونى حوكمەت نىنەرەدايە، «كوودەتا»ش بەكەلك نايە و تا ھەر كويش چووويتە پيش، ھەر كە لە شتىك ھەلەنگووت، خىرا بە لارىدا دەچىت. ئەگەريش دەلین وانىيە گويبىستى بەسەرھاتى ئىمە بن، تا چا و بە مۆلەق بمىن.

ئىمە تاقمىك ھاوړى خۆشەويست و برادەرى گيانى گيانى يە كتر بووين كە لە بەرخۆشى و ئاسوودەي دەتلاينەوہ. ھەر چەند خاوەن دەسەلات بووين و لە زۆر و زەوہندى مال و حال و پوول و پارە، سەرە دەرمان دەر نەدەكرد، بەلام جارز و وەرەز بووين. ھەر بۆيەش رىككەوتىن شوپش بكەين و دەسەلات وەئەستۆ گرین و بۆ خۆمان چارى خۆمان بكەين. ھەموو كەلین و كەلەبەرى ئىشەكەمان تاووتوى كرد و پلانى تەواومان بۆ شوپش لە گەللەدا. رىوشوینى پىويستمان بۆ ھەر جۆرە ئاستەنگىك، لە سەر قاقەز نووسى. ئەرك و كارى ھەموو ھاوړىيان ديارى كرا. تىروانىنمان بۆ بچووكتىن بابەتەكان كرد. بە دلنایىيەوہ دەلیم لە ھەموو مېژوودا و لە ناو ھەموو ئەو گەلانەي شوپشيان كرووہ، ھىچيان وەك ئىمە بە وردى بۆي نەچوون و بى ھەلە و پەلە، بە دەرئەنجاميان نەگەياندوہ.

ئىمە بەس ھەلەيەكى گچكەمان بوو. ئەويش دەستنىشان كردنى رۆژى راپەرين بوو. ئەگەر چاويكمان بە رۆژمىرا خشاندا، يا گويمان لە ھەوالى كەش و ھەواي رادوى بگرتبا، بەكەم رۆژى زستان، كە ئەگەرى بەفر و باران ھەبوو، وەك رۆژى شوپشەكەمان ھەلەدەبژارد و ئەم كەتتەمان نەدەناوہ. كورەكان بە جۆرى لە خەشدا بوون كە تەنانەت لە بىرمان نەبوو نووكەيە كيش بۆ بەرپۆبەرى كەشناسى بكەين تا لە بارودۆخى كەش و ھەوا ئاگادار بىن. نازانم بىستووتانە ياخود نا، لە شارى ئىمە ھەر كە چەند خولەكىك شلىوہ بكات، ئىتر ھەموو ئىش و كارەكان دەوہستى و ھاتووچۆ پەك دەكەوى و ئاو و كارەبا قەپات دەبىت. سەپارە و شەمەندەفەر رادەگيرين و ھەوالى رادوى و پەيوەندى تەلەفۆنەكانىش زۆرەي جار دەپچرین. بەداخوہ رۆژى راپەرىنى ئىمەش لە وەھا رۆژىك ئالقا بوو! ئەگەر ئىمەش لە راپەرىندا خاوەن ئەزموون باين و چەند جارىك پرۆفە و راھىنانمان بۆ كردبا، لە جياتى ھەوہل رۆژى زستان، چلەي ھاوینمان ھەلدەبژارد.

شاری ئیমে له جهنگه ی قرچه قرچی هاوین، په پوووی تیدا ده خوینیت. زۆر بهی خه لک ده چنه جی ههوار و نیوباخان. ته نیا هیندیك فه رمان بهر و کارمندی پله خوار و هیندیك کاسبکاری بیته نوای تاک و ته را که بژیوی رۆژانه یان به چنگه فرته وه چنگ ده خهن، له شارددا ده مینه وه. له راستیشدا ئەم جوړه که سانه به ئیشی خۆیانه وه سه رقائ و کاریان به کاری کهس نییه. هه ر بۆیه ده ست به سه ردا گرتنی دایره و ده م و ده زگا حوکمییه کان سووک و ئاسانا. له وه هه لومه رجه دا هه موو کهس بۆ کات رابواردنیش بی، ده توانیت راپه رین بکات. ئیستا تیده گهن چون هه موو شتیکیمان زۆر به وردی شی کردبووه! بهس ئە گه ری باران بارین له بیر کرابوو. هیشتاش هه ر کات وه بیرم دیته وه که زم له جه رگ و هه ناو دیت. له بهر خۆمه وه به ورته ورت ده لیم: «ئیمه مانان چه ند گیل و نه زان بووین هه لی وه ها باشمان له کیس چوو!»

به نده سوتوان «حاجۆ ده نگ خۆش» به هۆی ده نگ خۆشییه وه، له گه ل سه ره ه نگ «وه لی که ر» و له ژیر فه رمانی به ریزیا نه وه، ده بوو ده ست به سه ر رادویدا بگرین. «نه ویدی حوسینه دال» و ژه نه رال «زه کی ئە لمانی» یش به هاوکاری سی چه کداری تر، ده بوو به سه ر چیشته خانه ی «حوسنی به تام» داده ن. سه رگورد «مه روه ان» و چوار هاوړی تریش، ده بوو پۆسته خانه داگیر که ن. داگیر کرده نی دایره ی گوشت دابه شین، له ئە ستۆی تا قمی ژه نه رال «خه بیام» دا بوو.

زۆری له سه ر نه رۆم، به کوردی و به کورتی ئیمه به ر له شوړش هه موو شوپنیککی باش و به حاسه لاتمان له ناو خۆماندا دابه ش کردبوو. «حه مه کویر» که پیشتر ئە فسه ری ستوونی چواره م بوو و دوو سال له مه وه به ر خانه نشین کرا، ده بوو به ندیخانه داگیر کات، تا ئە گه ر شوړش سه رینه گرت و ده ستبه سه ر کراین، له پیشدا نوین و بانی باشمان له گرتوو خانه بۆ دابین کات. له وه که یین و به یینه دا، به دوا ی چه ند هاوړی و براده ری تره وه بووین تا دایره کانی تر داگیر که ن. جه نابی سه رگورد «شه هاب» گوتی:

- دایره یه ک که که لکی نییه بۆچ له خۆرا ده ستی به سه ردا گرین؟ دایره ی دارایی و شاره وانی سوودیکیان لۆ مه نییه! وا هه یه به دوو سی مانگ مووچه ی فه رمان به ره کانیا ن پاش ده که ویت، هه روا له گوتره ئیمه ش بیچین و کات به فیرو بده یین و ئاره قی ره ش و شین بریژین و داگیریا ن که یین؟! بۆ چی؟! دایره ی سه رزمیری که هه ر باسی مه که ن، ناوه که یان بسرنه وه.

هه موومان هاوړا بووین، بهس ژه نه رال «زه کی ئە لمانی» گوتی:

- ئیوه که هه روا به سووک و ئاسانی روو له م دایرانه وه رده گیپن چما شوړش ده که ن!؟

به لام کهس سه رنجی نه دا قسه کانی و پیشنیاره که ی جه نابی سه رگورد «شه هاب»، به زۆرینه ی ده نگ په سند کرا.

به ر له هه موو شتیکی پیویست بوو کار به ده ستانی ئە مریکی له به رپوه چوونی شوړش ئاگادار که یینه وه. لیمان سوور و عه یین بوو ئە گه ر ئە مریکییه کان قایل نه بن، ده م له پووش ده مینییه وه و هه زار

بریا ناگاته فریا. هەر بۆیه وهفدیك خۆمان سازدا بچینه لای بالۆیزی ئەمریکا و هاودهنگی ئەویش بۆ خۆمان مسۆگەر بکهین.

بریار درا وهفدیکی چوار کهسی بچینه لای سهروک بالۆیز. بههۆی ئەوهی زمانی ئینگلیزیم دهزانی، وهفده که منیان دهستنیشان کرد تا وهک نوینەر و وتهبیزی برادهران له گهڵ بهریز بالۆیز دانوستان بکهیم.

کاتی وهژوور بالۆیزخانه کهوتین، ده رکهوت پینج شهش کهسی تریش وهخۆ کهوتوون وهک ئیمه شوپش بکهن. جهنابی بالۆیز به سهروووی خووش و دهم به بزهوه به خیرهاتنی کردین. دهستم به قسان کرد. دواي پيشکەش کردنی پيشه کیهک، ویستم باس و خواسی سهره کیمان دامه زینم که ئەخت و چارم کرد وشه ی شوپشم به ئینگلیزی بیر نههاتهوه و نههاتهوه. «ئهی هاوار و داد و بیداد، قهت ئەمه قسهیه!»

بالۆیز، گوئی قوولاغ، چاوهروان بوو بزانی هۆکاری ئەم سهردان و چاوپیکهوتنه چیه و چمان دهویت. منی داماو و قوربه سه ریش میشکم هه لده گووشی و ده مکیلا به لکوو وشه ی شوپشم بیته وه بیر. هه رچی خۆم هینا و برد و تینم بۆ خۆم هینا، وشه ی شوپش نههاته سه ر زارم. له کوره کانم پرسى. ئەوان نهک هه ر وشه ی شوپش، به لکوو هاره یان له بره ی زمانی ئینگلیزی نه ده کرد. به په له قازه و مسته کو له و سه ر و گوئی بادان، ده مویست کاکی بالۆیز تیگه یینم ئەمشه و به ته ماین شوپشیک هه لایسینین. له سه ره تاوه جهنابی بالۆیز به هه له تیگه یشت و وهیزانی گالته ی پیده کهم. هه ر بۆیه زۆر تووره بوو. هه ر چۆنیک بی به هه زار جرته وفرته له رازی مه بهستم تیگه یاند و حالیم کرد بۆ چ هاتووین و چمان دهویت و داواي بیر و بۆ چوونی ئەومان کرد.

بالۆیز گوئی:

- ئە گه ر سه رکهوتن یاریده رتانی و پشتگیریتان ده کهین. ئە گه ریش پلانه که تان تیکشکا، ئیمه چارمان نییه و به رده وام ده بین له پالپشتی ده سه لاتى ئیستا که.

دواي ئەم قه رار و مه داره، له بالۆیزخانه هاتینه ده ر و ده سته جی وهخۆ کهوتین. زه رده په ری ئیواره تا قمه که ی ئیمه بی ده ست کردنه وه، ستۆدیۆی رادویى داگیر کرد. بریار وابوو دواي ده ست به سه رداگرتنی رادویى، به ده سته وه بین تا کوره کانی تر ئەرکی سپێردراویان تیپه ریین و به ئیمه رابگه یینن و ئیمه ش هه والی به په له ی ده سپیکى شوپش له رادویى بلاوکه ینه وه. چاره گه سه عاتیک تیپه ری، هیچ هه والیک له هیچ کام له هاوړیکانه وه نههات. نیو سه عات تیپه ری، هه ر نههات. بوو به سه عاتیک، بوو به دوو سه عات، سوړاخیان هه ر نه بوو.

په شوکاین. به به ریز سه رهنگ «وه لی کهر» م گوئ:

- له وانیه کوره کان ده سته سه ر کرابن و ئیستاش دینه زگ ئیمه.

سه رهنگ که وهک میژۆکه ده له رزی گوئی:

- ئەگەر ھیزی ھوكمەت ھەلپانكوتايە ئيرە و لىيان پرسىن، لۇ ئيرەن؟ بلىين چى؟!

- بەلى گەورەم رىك وايە، بىرمان لەو بابەتە نە كەردبوو ھە.

جەناب سەرھەنگ گوتى:

- چارە سەرىكەم دۆزىيە ھە!

- چى گەورەم؟

- ئەگەر كەسىك ھاتە ژورە ھە، دەست دە كەين بە لىدانى مۇسىقاي نىشتمانى و خۆى لى گىل دە كەين.

- ئاخە گەورەم خۆ من چ مۇسىقايە ك نازانم!

سەرھەنگ داى لە پرمەى پىكەنن گوتى:

- چما من دەزانم؟! ئەگەر كەسىك ھات دەبى و ابىنۆينن كە خەرىكى پىرۇقەى مۇسىقايىن. تەواو.

ھەموو دىوہ كانمان پىشكىنى. زورنایەك و وىلۆنىك و جازىك و ھىندىك ئامىرى تى مۇسىقايان دۆزىيە ھە

كە ھەر ناوہ كانىشمان نەدەزانى. چە كدارىكى ھاورىمان زورنایەنى چاك بوو و فىرى ئەوانى دىشى دە كەرد.

بە سەرھەنگم وت:

- گەورەم بۆ ناچن بزنان ھاورىيانى تر خەرىكى چن و بۆ چى سۇراخيان نىيە؟

جەناب سەرھەنگ لە ھەدە چوو دەمىك بى چاوەروانى پىشنىارىكى وا بووبى، ھەك فىشە كە شىتە

دەرپەرىيە دەرە ھە و ئىتر بى سەروشوین بوو. ھەر ئەو چوونە بوو، بۆى دەرچوو.

دواى دوو كاتزىمىر كە دلىنا بووم سەرھەنگ ھەر ناياتە ھە، چە كدارىكەم نارد بچى ھەوالى كورە كان

بىنىت. ئەویش بۆى دەرچوو. ئەو جار ئىتر كە وتمە دلە راوكى.

لە بەر خۆمە گوتم: مالى وىرانم ئىشە كەمان لى نەبووبىتە گووكارى! ئىمە لىرە لە گوپى گادا

خۆش خۆش بۆى نووستوین، ناکا بە لاش بە لاش سەرمان تىداچى! واباشترە بى سى و دوو بچم بە

ھوكمەت رابگە پىنم، تاقمىك دەيانە ھوى شۆرش بكنە و خۆم دەر باز كەم.

لەم خەيال و پلاوانە دا بووم، سەرگرووبانىك كە لەوى لە گەلمان بوو، ھاتە لام و گوتى:

- جەناب سەرمان ئەوانەى رۆپشتوون و نەھاتوونە ھە، ئەمە دەسەلمىنىت كە شۆرش سەر كە وتوو. وا

بە باش دەزانم بانگە وازىك لە رادوى بلاوبكە نە ھە و بە خەلك رابگە پىنن شۆرش كراو ھە ھىزە كانى

ھوكمەت چەك دابنىن و بەرەنگارمان نەبە ھە.

ولامم داوہ:

- سەرگرووبان گوتنى قسەى زەلام زەلام ئاسانە. بەلام بىرى لى بكنە ھە ئەگەر ھاورىيە كانمان

دەستبە سەر كرانب، ئاگادارىيە كى ھە ھە لە رادوى ھە چەندە گالتە جارائە ھە.

سەرگرووبان سەلماندى و بە نووزەيە کەوہ گوتى:

- راستە، قسەى ئىوہ يە!

پىمگوت:

- تاويک با دان بە جەرگى خۆمان داگرين. ئەگەر ھەروا سۆراخيان نەبوو، ھەر چۆنيک بى پەيوەنديان پىوہ دەگرين. لەو قسانەدا بووين کارەباش پچرا. بە لينگەفرتى خۆم ھەلدايە شەقام. تاريکەسەلاتيک سەرتانسەرى شارى داگرتيوو، چاو چاوى نەدەدى. تاقە سەيارەيەک بە دەرەوہ نەبوو. بە پى شۆر بوومەوہ بەرەو بەرپوہ بەرايەتى گشتى شۆرش. سەرھەنگ «فەتە خوول» لەوئى بوو. پرسىارم لى کرد:

- گەرەم باس و خواس چىيە؟

لە ولام دا کوتى:

- خۆ بمزانبا شۆرشکردن و ھا سووک و ئاسانە، بە سەرى کاکى ھەر کە سەروان بووم شۆرشم دە کرد و دەستبەجى دەبوومە ژەنەرال!

پرسيم:

- باشە ئەمشەو چىتان کرد؟

ولامى داوہ:

- ھەموومان دەستبەسەر کردن.

- کىتان دەستبەسەر کردووہ؟!

- ھەيھووووو چۆن نازانى تاقمىكى تر ئەمشەو خەرىكى شۆرش بوون؟! ئەيچۆن مالى کاکى. بەلام پيش ئاگاداربوونى حوکمەت، کوتوپر ھەلمانکووتايە سەريان و ھەموويانمان رەپيچەک دان. ھيندەى نەخاياند پىيان راگەياندين چوار وەجىبەى تريس ويستووپانە شۆرش بکەن.

بە سەرھەنگم گوت:

- باشە ئىوہ کە ھەموو ئيشە کانتان راپەراندووہ، چما ئيمەتان ئاگادار نە کردەوہ لە رادويوہ بە

جەماوەر رابگەيىنين!

سەرھەنگ ولامى دامەوہ:

- جا چۆنتان ئاگادار کەين مالى کاکى؟

- چۆن بە تەلەفون!

- تەلەفون و مەلەفونى چى! ھەموو ھيلەکان پچراون.

- باشه ئیوه نهده بوو هیلی ته له فۆن بېرن.

- مائی کاکى خو ئیمه قووتمان نه کردوو. ئیواری باران بارى. ئیتر هه موو هیله کان تیکه ل پیکه ل بوون.

- بی قه زایی! دهی که سیکت ناردبا به سه یاره و ئاگاداری کردباین.

- ئه وه نییه باران دایداوه و شه قامه کان هه موو قوراو و چلپاوه. سه یاره به ناو ئه م قور و لیته دا چلوون ری ده رده کات مائی کاکى؟!

لیم پرسى:

- ئیستا چ بکهین؟ چون به هاوولاتیان رابگه یینین شوپشمان کردوو؟

سه رهنگ شانی هه لته کاند و لیچی خوار کرد و گوتى:

- جا من چووزانم؟ تو به پرسى رابگه یاندنى، له من ده پرسى؟! هه ر یه کهو به پرسى به شى خو په تى و ده بی ئیشى خو ی بکات.

به ره و ستودیو وه ری که وتم؛ به لکوو له رادویوه بابه ته که به جه ماوه رابگه یینین. له ریگادا تووشم به تووشى سه رگورد «لاوه خیل» هوه کهوت. ئه و داماره له ترسى ئه وه ی له م قور و قاله نه چه قیت، پوتینی له بن هه نگل نابوو و به هانکه هانک به ره ورووم ده هات.

تیی روانیم و گوتى:

- توو سه رى باوکت بروانه حال و بالی من! که ی ئه مه له پلانه که ماندا بوو؟!

پرسیم:

- تو به پرسى کام به شى؟

دای له پرمه ی پیکه نین و گوتى:

- من به پرسى داگیرکردنى بانک بووم. به لام کاتى گه یستمه وینده ری، هه یه وووو بانکى چی بانک! هه موو به تالان چوو و خه زنه ی پوول و پاره «چول و بیابانه وه ک له پی ده ست». چ پاره یه ک له گوریدا نه بوو. گوتم مانه وه م لی ره بیسووده. به ره و دایره ی دارایی چووم که ده ستى به سه ردا گرم. له وینده ریش حاشیای لی نه بوو. ئیستاش ده چه مه مه قه رری سکر تار ییه ت بز انم چ باسه.

سه رگورد به نه قه نه ق رویش ت و منیش به ده م گووتنه وه ی سه وزه لی، شو ربوو مه وه به ره و ئیزگه ی رادوی. سه رگرووبانى پار یزه ری رادوی، ناز انم وه ره ز ببوو یا خه و بردبوو یه وه، بی ئه وه ی ده رگا گاله دات، هه روا ده رگای ئیزگه که ی له سه ر پشت به جیه ییش ت بوو و رویش ت بوو. ئامیره کانم هه لکرد و مایکم به ده سته وه گرت. به ده نگیکى نیرانه و به که یف ساز ییه وه که هیندیکیشم ده نگدانه وه پیوه زیاد کردبوو، ده ستم کرد به وتار خویندنه وه.

«هاوولاتیانی خۆشه‌ویست و هیژا! نه‌ته‌وه‌ی قاره‌مان! هه‌ر ئیستا که به هه‌ولی بیوچانی تاقمیک له ئەفسه‌رانی ئازا و چاونه‌ترس و خه‌لکی روناکییر و پیشره‌ووی خاک و ولات، دایکی نیشتمان له ژیر ده‌سه‌لاتی نگرسی هیندیک چه‌ته و جه‌رده‌ی بیبه‌زه‌بی که سه‌روه‌ت و سامانی ولاتیان به فیرو ده‌برد، رزگااااااار کرا».

به‌گور و تینیکی چه‌ماسی و بویرانه‌وه، سه‌ر قالی بانگه‌واز و دروشمی شوڕشگیڕانه بووم که سه‌رگورد لاهه‌خیل وه‌ژوور کهوت و گوتی:

- له‌خووه‌ خۆت ماندوو مه‌که! چما نابینی باران به‌ لیزمه‌ ده‌باری و هه‌موو ئامیره‌کان تیکه‌لیان کردوو. ده‌نگت له‌م ژووره‌ به‌ولاوه‌ ناچی!

- ئەدی ته‌گبیر چییه‌؟ چلۆن به‌ خه‌لکی رابگه‌ییین شوڕشمان کردوو؟! خۆ ناتوانین بو‌یه‌ که‌ یه‌که‌ی هاوولاتیان نامه‌ بنووسین و ئاگاداریان که‌ینه‌وه‌.

سه‌رگورد لاهه‌خیل ولامی داوه‌:

- ته‌له‌فۆن شتیک باشتره‌. داده‌ی بزانه‌ ئە‌گه‌ر ته‌له‌فۆنه‌ که‌ت ئیش ده‌کات، ته‌له‌فۆنیک بو‌ هاوڕیکانت بکه‌. پێیان بلێ ئە‌وانیش به‌ خزم و که‌سوکار و ده‌رودراوسی‌کانیان رابگه‌ییین.

له‌سه‌ر قسه‌ی ئە‌و، ته‌له‌فۆنم تاو دایه‌ و په‌قه‌می هاوڕییه‌ کم گرت. پاش تاویک که‌سیک به‌ ده‌نگیکی خه‌والوو گوتی:

- ئە‌لووۆوۆ!

گوتم:

- ئیره‌ ئە‌نجوومه‌نی نوینه‌رایه‌تی شوڕشه‌!

کابرا گوتی:

- چۆن؟ ئە‌نجوومه‌نی چی؟

گوتم:

- ئیمه‌ شوڕشمان کردوو.

کابرا به‌ خه‌والوویی ولامی داوه‌ و گوتی:

- خوا خیرتان بنووسی. ته‌مه‌ن دریز بن. ده‌میک بوو تامه‌رزوی هه‌والی وه‌ها دلخۆش بووم.

به‌ریزتان نیوتان چییه‌؟

گوتم:

- سوتوان حاجۆ ده‌نگ‌خۆشم. شوڕش به‌ خۆشییه‌وه‌ سه‌رکه‌وتوو. تکایه‌ به‌ هه‌موو لایه‌ک رابگه‌یینه‌.

كابرا خه والووه كه پرسى:

- له كويوه ته له فون ده كهى؟

گوتم:

- ئيره ئيزگهى رادوييه. به ريزتان كين؟

كابرا كوتى:

- من سه روكى پوليسم. دوخينه كهت له ملي كه، هه ر ئيستا ديمه زگت. جوان ليت حالى ده كه م

«كووده تا» چيه و بون و به رامهى چونه!

حه په سام و به جورىك واقمام كه ته له فونه كه له ده ستم كه وته خواره وه. سه رگورد لاهه خيل ده ستمى

نه گرتبام ده بوورامه وه.

سه رگورد پرسى:

- چ قه وماوه؟

گوتم:

- خيرا كه راکهين. هه ر ئيستا ده گنه سه رمان و ده ستمه سه رمان ده كه ن.

- قهت ئه مه قسه يه؟ باشه ده پيم بلئ بزائم كئ بوو؟ چى گوت؟

گوتم:

- ته له فونه كان تيكه ل پيكه ل بوون. له جياتى هاوريه كه م، ته له فونى مالى سه روک پوليسم گرتبوو!

سه رگورديش به بيستنى ئه م قسه يه لينگه له رزه ي گرت. خوم وه بن ههنگلى داو بوى ده رچووين. تا

مه لابانگدانى به يانى له ژير پرديكي نزيك ئيزگه كه خومان مه لاس دا. تاوه لاني به يانيش وه ك روظانى

رابردوو، چووينه وه سه ر ئيشى خومان. پاش تاويك سه روکى دايره بانگى کردمه ژوورى خوى و گوتى:

- به پيى هه والى گه يشتوو له سه رچاوه سيخوريه كانى ولات پاريزمان، ئه گه ر دويشه و باران

نه بارى با، كومه ليك له هه ولى شورش دابوون و ويستوو يانه خويان بنه كارگيري ولات.

گوتم:

- گه وره م ئيزن بده به خيراى هه موويان ده ستمه سه ر كهين.

سه روک گوتى:

- نا. پټويست ناکات. هر لاشيان لينا کينه وه. خو مت ده کين با شوړش بکن. به شکم ئيمه ش له و نه گبه تی و سه خله تيبه ی بيينه دهره وه. به س له بيرمان بي فرۆکه مان به دسه توه بي، په ساپورت له باخه ل و پاره ی ته واویش له تنگی گیرفان بي. هر کات شوړش پک کرا، به خيرا یی بوی دهره چين.

له و کاته وه پينچ سال تپه رپوه. خه لکی ئيمه ئیستا و ئیستاش نه يانزانیوه پينچ سال له مه و بهر بريار بوو حوکمه ت و هر گه رپت. ده ستی شکاوم باران باری و کاره که درزی تیکه وت و دسه وشه ده مان لی هه لوه شا. به لام ئيمه هیشتا ش ده ستمان لی هه لنه گرتووه. دیسانه وه له کات و شوینی گونجاودا شوړش هه لده گیرسینين. به س وه عد بي نه مجاره يان هه له کانی پیشوو دووپات نه کينه وه. پیش هه موو شتیک له هاویندا «کووده تا» ده کين، پاشان له بهر گوپی سه روک و کاربه ده ستانی پایه به رزیش هه لده خوینين، تا دهره ته که لوبه لی پټويست بو دهر باز بوون، دابین بکن!

دونیای هه ژاره کان

جیهانی برسییه کان گه لیک فشوفۆل و گه وره و گرانه!!!

جیهان بۆ هیندیک کهس بچووکه، هینده گچکهیه، دهتوانن گۆی زهوی به دوو قامک حهوا دهن و تووری دهنه ئهوپهڕ بۆشایی ئاسمان. بۆ خه لکی رهش و رووت و ره جال که زهوی، راخه و ئاسمان پیخه فیانه، جیهان به رادهیه که مهزنه که له هیچ خه ریتیه که جیی نابیته وه. له دووهه م رۆژی برسییه تیمدا جیهانم زۆر به گه وره یی دههاته بهر چاو. به جۆریک مهزن که نه مده و پرا بیر له سه روبنی بکه مه وه. هه روا هه لوه دا و ده ربه ده ر له ناو کۆلانه کان ده گه رام که له پر دا که مال له بن ده مم هه لقوئی. بینینی ئه و وه ک بریسکه ی شه ویکه ی ئه نگووسته چاوی زستان، هیوا ی خسته دل و ده روونمه وه.

لیم پرسى:

- که مال چۆنى؟ باشى؟ بۆ کوئى ده چى؟

- هه یه هووووه هه ر لیمگه ری.

هه ر که درێژیدادری و ولامه که ی لیک کیشاوه تیگه یشتم، جیهان بۆ ئه میش فرت و فراوانه. به پیکه نینیک که هه زار ته له زمی لیده بووه وه، پیمگوت:

- له م جیهانه گه وره و گرانه، بۆ که سی بی ئه نوا و به سته زمانه، بی نوین و جیگه وبانه، جیگا زۆره له م سه ربانه!

نازانم له پلاره که م تیگه یشت یان نا. له ولامدا گوئی:

- جیهان زۆر ته رز و جوانه ئه گه ر چاو کراوه و لیزان بی.

هه روا به ده م پیکه نینه وه دواندم و گوتم:

- کاتی مروّف له برسان، برستی لیبرابی، چۆن ده رتانی ئه وه ی ده بیت ریگا و شوینی خۆی بینیته وه؟!

به زه رده خه نیکه وه گوئی:

- ئه گه ر به کیک و چاییه ک زگت تیر ده بی، با برۆین.

کوره ئه م دۆسته ی من زۆر بلیندی ده روانی. کیک و چایی چی؟ ئه گه ر وه عدی ژه مه نانیکى وشک و ره ق وته قی له و په ری دنیا یه، پیدابام، بی در دۆنگی له گه لی ده چووم.

پیمگوت:

- له وه تی هه م، ریزم هه بووه بۆ بیروبو چوونه کانت. ئیستاش به ئه و په ری که یفه وه، جلهوم له ده ستت دایه.

شان به شان وه پیکه وتین. پروومان له کۆلانی پشتهبانی پۆستخانه کرد. له وێندهری کلووپیکی گهورهی لیبوو. دیوی دهرهوهی بینایه که به سام و به شکۆ بوو. چووینه ژووره وه. له پلیکانه کان سهر کهوتین. چووینه قاتی دووههم. سالۆنیک بوو، ههر دهتگوت مالی شایه. له دهرگای سالۆنه که وه که پهرده ئهستوو و مهخمه ریه کانی هه لدرابوونه وه چهند ژن و پیاویک دیار بوون. له هۆده که چووینه ژوو و له سهر کورسییه کی مهخمه ری گران و عهنتیکه روئیشتین. خه لکی ناو ژووره که به جۆریک سهرقالی قسه و باسی خۆیان بوون، ههر ئاوریکیشیان لینه داینه وه. رهنگه چاووگۆپیان له کزی دابی. گشتیان به سالآچوو و سه روی هه شتا سال بوون. به تایبهت دوو پیریژن له ریزی پێشه وه دانیشتبوون، تهنا ته قسه شیان بو نه ده کرا.

که مال ههر وه که سیک له مالی خۆی دانیشتی، ئارام و ئه رخه پان له ناو کورسییه کدا پالی دایه وه و لاقی له سهر لاق دانا. به لام من نیگه ران بووم! ده ترسام خانه خوی، بمانبینی و بیته پیش و پرسیارمان لی بکا؛ ئیمه کین و چ که سه ین؟ به بی بانگه هیشت لیره چ ده که ین؟ ههر چاوه چاوشم بوو بزانه که ی کیک و چایی دینن. که مال له قوتووی سهر میزه که، جگه ره یه کی دهره ینا و دایگیرساند. جگه ره یه کیشی دا به من. چونکه له سیوادی به یانییه وه سیگارم نه کیشابوو، ههر مژیکم لیدا سهرم وه گیز کهوت!

دواتر چهند که سیک تر هاتن. گشتیان به سالآچوو بوون به لام پۆشته و په رداخ بوون. ته رپۆشییه که پان وای ده نواند خاوه ن سه روه ت و سامان و کارگیزی پایه به رزی حوکمه ت بن. له که مالم پرسى:

- ئه مانه کین؟

که مال به ئه سپایی گوتی:

- ئه مانه داوین پیستری خه لکی ئه و ولاته ن.

- لیره چ باسه؟

- دان به جهرگت داگره له دوا بیدا تیده گه ی.

ناوی هیندیک له وه به شداربووانه م بیستبوو به س یه که مجار بوو چاوم پیده کهوتن. ئه م پیاوانه له وه ده چوو خه ریکی کیه رکی پی په لگوتن و زمانلووسی بن. دهنگی له رزۆک و زراویان که جار جاره ده تگوت بزما ریک له شووشه ده خشینن، قیزه ون و ناخۆش بوو. باسی چاکه ی یه کتریان ده کرد. درۆیان بو یه ک ریز ده کرد. فریو ده دران و فریو ده خوران.

دوای ئه مه ی له م کاره ماندوو بوون، پیاویک که چه له مه ی به ر ملی داچۆرابوو، چاویکی له کاتژمیری دهستی کرد و ئیزنی له به شداربووان خواست و ههستا و به له رزه له رز چوو بو لای میزیک که له سه رووی هۆله که بوو. به راده یه ک پیر و که نه فت بوو له سه ر لاق خۆی بو رانه ده گیرا، له پشت میزه که له سه ر کورسییه ک دانیشت. تفی زاری قووت دا و چهند ورده کۆخه ی به دوودا و دهستی کرد به قسه:

«به‌شداربووانی هیژا، میوانانی به‌ریز، هر وه ک ئاگادارن، پیشووتریش له چاپه‌مه‌نییه‌کاندا ب‌لاو بووه‌ته‌وه، هوی کۆبوونه‌وه‌ی ئەمرۆی ئییه، به‌ریوه‌بردنی خزمه‌تیکی کۆمه‌لایه‌تییه. ئەمرۆکه پیشه‌ی گه‌شتیاری یه‌کیک له سه‌رچاوه‌هه‌ره‌ گرینگه‌کانه‌ بو‌ داها‌تی نه‌ته‌وه‌کان. هر وه ک ده‌زانن و‌لاتی ئییه له‌م باره‌وه‌ گه‌لیک خاوه‌ن به‌هه‌ریه. به‌لام مه‌خابن ئەو جو‌ره‌ی پیویسته له‌م به‌ره‌که‌ته‌ پرپیته‌که‌لک وه‌رنه‌گیراوه.

هر به‌م بۆنه‌وه‌هه‌ بریار دراوه دامه‌زراوه‌یه‌ک به‌ناوی «پشتیوانی له‌ پیشه‌ی گه‌شتیاری» له‌ و‌لات دابه‌زریت تا به‌ هه‌موو هیژ و‌ تواناوه‌ بو‌ په‌ره‌پیدانی ئەم پیشه‌یه‌ و‌ وه‌رگرتنی هه‌ره‌ زۆرتری تووریست و‌ گه‌شتیار، پلان داریژین و‌ به‌رژه‌وه‌ندی و‌لات دابین که‌ین. چووکه‌تان له‌م باره‌وه‌هاتوومه‌ پیش و‌ بانگه‌یشتی ئیوه‌ی به‌ریزمان کردووه‌ که‌ هه‌ر کامتان له‌ چینی خۆتان، به‌رچاوترین و‌ لیوه‌شاوترین که‌سه‌کانن تا بێن و‌ داواتان لیبکه‌ین بو‌ دامه‌زاندنی ده‌سته‌ی دامه‌زرینه‌ر، هاوکاریمان بکه‌ن. جاریکی تر سپاسی ئیوه‌ ده‌که‌م که‌ به‌ پیرمانه‌وه‌هاتوون و‌ بانگه‌یشتی ئیمه‌تان قه‌بوول کرد. له‌ سه‌ر ئیزنتان به‌ خیرایی ئیسه‌که‌مان تیپه‌رینین و‌ لیژنه‌ی به‌ریوه‌به‌ر هه‌لبژیرین».

دانیشتووان له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه‌ به‌لی به‌لییان بو‌ ده‌گوت. پیره‌پیاوه‌که‌ به‌ده‌م بزه‌یه‌کی سارده‌وه‌، سه‌ری بو‌ ئەملاولا له‌قاند و‌ سپاسی کردن و‌ گوتی:

- که‌ وایه‌ ناوی ئاماده‌بووان ده‌نووسین.

هر له‌ پیشه‌وه‌، ملی نا له‌ ناووس کردنی به‌شداربووان. هه‌مووی ده‌ناسین. پیویست به‌ پرسیار نه‌بوو. ناوه‌کانی به‌ ده‌نگیکی به‌رز ده‌گووتن و‌ له‌ سه‌ر قاقه‌ز ده‌ینووسین:

پروفسۆر عه‌لی سه‌واددار.

سه‌ناتۆر جه‌مال خدر.

دکتۆر جه‌واد هۆشیار.

ئیلهام رووناکبیر، نوینه‌ری په‌رله‌مان.

پاریزه‌ر شه‌ریف زینده‌وه‌ر.

دکتۆر جه‌مال زامدار.

کاتی سه‌ره‌ی ئییه‌هات، پیره‌پیاوه‌که‌ له‌ که‌مالی پرسی:

- ناوتان به‌خیر؟ که‌مال به‌ پۆزیککی تایبه‌ته‌وه‌ دووکه‌لی جغا‌ره‌که‌ی ده‌ردا و‌ گوتی:

- که‌مال تیژبال.

له‌ منی پرسی:

- ناوی به‌ریزتان؟

گوتەم:

- ھەسەن بزوۆك.

بەم شېۋە بە ئېمەش بوۋىن بە بەشېك لە دەستەى دامەزىنەرى كۆمەلەى پشتىوانى لە پىشەى گەشتىارى تا خزمەتى داىكى نىشتەمان بكەين.

وتەبىژە پىرە كە گەراپەو بە پىشت مېزە كە و دانىشت. بە ھاستەم دوو سى ھەناسەى قوولى ھەلكىشا و دوو سى جار چاۋىلكە كەى ئالوگۆر كەرد و گوتى:

- لىژنەى دامەزىنە بە زۆرى دەنگ دەستىشان كرا. سبەى ناۋى ھەموو خاتوونە كان و پىاۋە كان لە رۆژنامەدا بلاو دە كرىتەو. داوا دە كەم دەستەى سەرۆكايەتەش ھەلبىژىرن.

چەند خولە كىك بىدەنگى داكەوت. پاشان بەشداربوۋان كەردىان بە سرتە و خورتە. وادىار بوو ھەموۋىان ھەزىيان دە كەرد بىنە سەرۆك. ھەلبەت جگە لە من كە تەنیا لە بىرى زگم دابووم و دەمويست تىرى كەم. لە برسان زگم دىشا و قورەقورى دە كەرد.

لە كەمالم پرسى:

- كەى كىك و چاىي دىنن؟

- پەلەت نەبى، دواى تەواو بوۋنى ئەم شانۆبە دەخۆين.

پىرەپىاۋى وتەبىژ يەك دوو وردە كۆخەى كەرد و گوتى:

- ئەگەر ئىزنتان لەسەر بى بە يارمەتەتەن جەنابى پرۆفېسسور ەلى سەواددار، ەك سەرۆكى دەستەى بەرپۆبە ھەلبىژىرن. زۆر بەجى و رەوايە. لەو كاتەدا ھەموو بەشداربوۋان بە توورەبىيە كەو ەروانىانە سەرۆسە كوتى پىرەپىاۋى وتەبىژ. دىار بوو مافى ھەموۋىان خورابوو، بەلام كەس نەيدەوېرا قسەيەك بەركىنەت. دواى كەمىك بىدەنگى، بوو بە چەپلەرپىزان. پرۆفېسسور ەلى سەواددار كە لە خۆشيان شاگەشكە ببوو، لىكدا لىكدا لە سەرچىي خۆى بەرز دەبوو ەو و دادەنىشتەو و سپاسى ئامادەبوۋانى دە كەرد.

كەمال لەناكاو ھەستا سەرپى و دەستى راستى بەرز كەردەو ە بە دەنگىكى بەرز گوتى:

- بەرپىزان ساتىك لە سەر ئىزنتان.

لە دلى خۆمدا گوتەم:

«ھەك ملت شكى كەمال. وازبىنە، بو خوت لە ئىشى خەلك ھەلدەقوتىنى!»

گەشتىان روۋىان ەرگىرا سەر كەمال. كەمال لە سەرەخو و بە دەنگىكى زۆر ئەرخەيان و شىلگىر گوتى:

«هیچ گومانیک له وه دا نییه که جهنابی پرۆفیسۆر عهلی سهواددار بۆ سهروۆکی دهسته زۆر لیهاتوویه و ههلبژاردنی بهرپزریان بۆ هه موومان شانازی و به خته وه رییه».

له ژیره وه چاویکم له پرۆفیسۆر کرد. له خوشیان دهتگوت رۆنی سهگی له قالبی دهدهن. لیکاو له دهمله وه سی دهچۆرایه وه.

که مالم پاش وچانیکی کورت، چاویکی به بهشداربوواندا گیرا و درپژهی به قسه کانی دا.
«وه که هه مووتان ئاگادارن ئه م جهنابی پرۆفیسۆر به که مین که له پرۆفیسۆری به شی مافناسی زانکۆی ئیمهیه و به سه دان قوتابی رۆژانه له پۆله کانی خویندنی بهرپزریان ده بووژینه وه و فییری زانست ده بن. هه ر بۆیه له راستیدا به م هه لبژاردنه به شیک خویندکاری راسته قینه ی عیلم و زانست له م به هه ره و کامه رانییه بیبهش ده که ن».

پرۆفیسۆر به م قسانه زۆر تیکچوو و هه ز و که یف و خوشی چهند خوله ک له مه وه به ری له سه ر چرچ و لوچی روومه تی تارا. وه ک مندالیک که لیستۆکه ی کایه کردنی لی ئه ستیندرا بی، ده م ولیچی خوار کردن و خه ریک بوو بگری. به زۆری زاری کرده وه تا ولامم بداته وه، به لام به هۆی ئه وه ی که ددانه ده سکرده کانی له رق وقین له ناو زاریدا وه ته قه ته ق که وتبوون، نه یه توانی هه یج بلیت.

که مالمیش وا داگریسابوو ده رفه تی به به رامبه ره که ی نه ده دا. له درپژهی قسه کانیدا گوتی:

«جگه له وه، جهنابی پرۆفیسۆر سه روۆکی لیژنه ی دا هینه ریشه که چالاکی و کۆلنه ده ری بهرپزریان بۆته هۆی ئه مه ی زانایان و بیرمه ندانی ولاته که مان هه موو رۆژیک بینه خاوه نی به ره مه میکی نو ی له به شه جۆراو جۆره کان دا. جا چۆن ده بی ئیمه بهرپرسیاره تی زیاتر بخرینه ئه ستۆی بهرپزریان و بینه هۆی له برست خستنی ئیشی دا هینان و به دیه پینان له ولات دا!»

پرۆفیسۆر له بهر ته وژمی تووره یی ره نگ و رووی ره ش داگریسابوو. به پیچه وانه وه ره نگ و رووی میوانه کانی تر که شابوو وه و قسه کانی که مالمیان زۆر به دل بوو و به سه ر له قاندا قسه کانیا ن پشت راست ده کرده وه و هانیا ن ده دا درپژه به قسه کانی بدات. که مالم بی لاکردنه وه درپژه ی به قسه کانی دا:

«جگه له مه ش جهنابی پرۆفیسۆر ئه ندامی بهرده وامی مافناسانی ریکخراوه ی نیوده وه له تییه که زۆربه ی کات و ساتی ژیانیا ن بۆ به ریوه بردنی ئه م ئه ر که گرنگه ته رخان کردوو».

پرۆفیسۆر سه واددار وه ک قسلی ئاوتیکراو له کورسییه که یدا رۆچوو بوو و کزوداماو، هه ست و خوستی له خۆی بریبوو. به و حاله شه وه که مالم کۆلی نه ده دا و به گرو تینه وه له سه ر قسه کردن بهرده وام بوو.

«هه ره ها بهرپزریان سه روۆکی ئه نجوومه نی خۆجییی ناوچه ی خویانه که وه ک ئاگادارین ئیشه کانی که لیک زۆره. ئه مه شمان له بیر نه چی که جهنابی پرۆفیسۆر سه روۆکی دهسته ی ریکخراوه ی پاراستن و راهینانی مندالانی هه تیویشه».

پرۆفیسۆر پەیتاپەیتا بچووک دەبوو و بە کورسییە کەیدا رۆدە چوو و ئەوانی تر بە حەزوتاسەووە کە
رکابەریکی بەهێز، پینگەیی پێ چۆل کراوە، بالایان دەکرد و ملیان قەپ و خۆیان قوت دەکردهووە.

کەمال ناوی دوو سێ ریکخراوە و کۆمەڵە تریشی هێنا و لە دواییدا گوتی:

«بەم شیوەی بینیتان جەنابی پرۆفیسۆر یەکیکە لە ناودارترین زانیانی جیهان و چالاکترین
خزمەتکاری گەل و وڵاتە کە بەهۆی نیشتمان پەرورەییەووە گەلیک زیاتر لە هێز و توانای مروۆفیک
بەرپرسیارەتی جۆراجۆری بە سەردا سەپاوە، بە شیوەیە کە سەری خۆشی بو ناخوڕیت. بەلام ئەگەر
ئەم شانازییەمان بدات و سەرۆکایەتی ئەم لیژنەییە و ئەستۆ گریت، ئەوپەری بەختەووەریمانە».

بەشیکی لە میوانەکان بە بۆنەیی ئەو کە رکابەریکی مەزن لادەدریت وەها بە گروتینەووە چەپلەیان
لێدەدا دەتگوت لە تالاری ئۆپیرا چەپلەریزانی گەورە هونەرەمەندان دەکەن.

پرۆفیسۆر عەلی سەواددار کە لە ماوەی ئەو چەند خولە کەدا بیست سی سأل پیرتر ببوو، بە دژواری
لە شوینی خۆی هەستا سپاسی ئامادەبووانی کرد و گوتی:

«هەر ئەو جۆرەیی ئەم بەریزە فەرمووی، من ئیشیکی زۆرم بە ملەووەیە و ناتوانم ئەم بەرپرسیارییە
و ئەستۆ گرم. لەم بابەتەووە داوای لیبوردن دەکەم و هیوادارم لێم خۆش بن».

داوای گوتنی ئەم رستانە بەجۆری لە کورسییە کەیی رۆنیشت، پیمان وابوو جەلتەیی لێدا و تەواو بوو.
پیرەپیاوی و تەبیژ کە دەنگی بەرز و پاراوتر ببوو گوتی:

- زۆر بەداخەووە کە جەنابی پرۆفیسۆر ئیمەیی لەم شانازییە بیبەش کرد. لەسەر ئیزنتان جەنابی
بەریز سەناتۆر جەمال خدر دەست نیشان دەکەین!

دیسان دەنگی چەپلەریزان بەرز بوووە.

سەناتۆر جەمال خدر لە خۆشیان کەلپی گر کردبوون، گورج و گۆل هەستا سەر پێ و سپاسی
بەشداربووانی کرد. بەلام دۆخە کە درێژەیی نەخایاند و هەمیسان کەمال راست بوووە و گوتی:

- ئەگەر ئیزنم بدن بیرورای خۆم دەربرم.

دیسان جەماوەر بۆ لای کەمال ئاوریان دایەووە و لە خۆشیان گەشانەووە. کەمال لە سەرەخۆو
بێ خۆتیکنان قسەکانی دەسپیکرد:

«لەمەیی کە بەریز سەناتۆر جەمال خدر بۆ سەرۆکی ئەم کۆمەڵەییە هەلبژێردریت، بۆ ئیمە سەر بەرزی و شانازییە».

سەناتۆر جەمال بە حەزوتاسەووە گوتی:

- ئەمە ئەرکی سەر شانی بەندەییە.

کەمال بێ ئەووەی وەسەر خۆی بینیت، درێژەیی بە قسەکانی دا:

«لهوانه يه هينديک کهس قسه کانی من به زمانلووسی و ماستاوجییه تی لیکداته وه. به لام من سویند ده خوم بی هیچ مهبهست و غره زیک، تهنیا به دنگی و بیژدان ئەم قسانه دەرکینم. جهنابی بهریز پرؤفیسور جهمال یه کی له ئەندامه چالاکه کانی په رله مانه و زۆربه ی گیره و کیشه و قهیرانه کانی ولات به هوی مشوورخوری و لیزانی بهریزیان چاره سەر ده کریت».

جهنابی سه ناتور جهمال خدر قسه کانی که مالی برین و گوتی:

- ئیستا کاتی پشووی په رله مانه.

کهمال که له جهنابی سه ناتور جه حیلتر و زرینگ و زولتر بوو، به دنگیکی بهرز و نیرانه ولای دایه وه گوتی:
«به لی به لی. راسته کاتی پشووی په رله مانه به لام خو له زور په رده وه هه لسو و کهوت و کهین و بهینی سیاسی له ئارادایه. له گه ل ئه وه شدا جهنابی سه ناتور سه روکی دهسته ی یانه ی حاجت پاشایه. ههروه ها سه روکی لیژنه ی چاک کردنی ره گهزی ئەسپ و بارگینه. تیگه یشتن چ بهرپرسیاریه تییه کی گه و ره و گرانی له ئەستۆیه؟!»

هه موو گوییان له دنگی جیره جیری ددانه کانی جهنابی سه ناتور بوو. لرفه ی تووره یی و هه لچوون له چاوه کانی سه ناتور به جوړی بلیسه ی ده دا که واده رده کهوت ئە گه ر دهستی بگاته کهمال، هه ر به نه کولیوی هه لیده لووشیت.

به لام ئەم براده رهی ئیمه، هه ر میشی میوان نه بوو. دوا ی ئەمه ی که زۆریک له ئیش و کاره کانی جهنابی سه ناتوری هینایه به رباس و لیکۆلینه وه، گه یشته ئەم ده رئه نجامه و گوتی:

«سه یر ده کهن که بهریزیان سه ری خوشیان بو ناخوریت. ئە گه ر ئیمه ش بمانه هوی سه روکی لیژنه ی ئەم کۆمه له ی بخه ینه ئەستۆ، پیموایه دووره له مرؤقایه تی. تکا ده کهم ئاگاداری بارودۆخی به کتر بین و نه یینه بارگرانی».

سه ناتور جهمال خدر بهم حاله ش هه روا هیوادار بوو هه لبرێردریت. به لام ئەوانی تر ده یانزانی که تهنیا به هه لپه ساردنی سه ناتور له م کتبه رکتیه دا ده توانن سه رکه ون، یه ک دهنگ و یه ک بریار له قاویاندا:

- به لی به لی قسه که ی جوانه. ئیمه پیمانخوش نییه جهنابی سه ناتور له گۆلیژه که ویت! زۆر له مرؤقایه تی به دووره ئەم هه موو ئیشه ی وه سه رگه ریت. به لی راست وایه. پیشنیاریکی جوانه و پیدا گریمان نه شیاوه!

سه ناتور هیوا براو بوو. به ناقایلی هه ستا سه ر پی و سپاسی ئاماده بووانی کرد و گوتی:

«هاوړییان هه ر وه ک ده بینن زۆر سه رقالم و وه سه ر ئەم هه موو ئیشه ناپه رم. سپاستان ده کهم و لیم ببورن له م ئەرکه واز دینم».

له دواييدا هەر وه ک ئه وهی هه موو هیز و وهزه به یه ک جاری لیبراییت، وهها کهوته سهر کورسییه که ی که ویده چوو دوایین ساته کانی ژیا نی بیت.

پیره پیاوی وته بیژ گه شتر و وریاتر له جاران گوتی:

- که وای لیها ت جه نابی ریزدار جه مال زامدار بو سه روکی لیژنه پیشنیار ده که م.

دوکتور جه مال زامدار گه شکه بوو. گورج له سهر جیگای خو ی هه ستا و له نیوان چه پله ریزانی له راده به ده ری ئاماده بووان که زیاتر له خو شی و شادی لادانی دوو رکابه ری به هیزی پیشوو بوو، سیاسی جه ماوه ری کرد. ویستی شتیک بلیت که دیسان که مال له جیگای خو ی ده رپه ری و گوتی:

- به یارمه تیتان!

ئاماده بووان که له فیتی خو یان گه یبوون، بو ئه مه ی جیگه به دوکتور جه مالیش لیژ بکه ن، گشتیان پیکه وه گوتیان:

- فه رموو کا که فه رموو. گویمان لیته.

که مال له سه ره خو و پشوو دریژ دهستی به قسه کرد:

«به ریز دکتور جه مال زامدار موره یه کی گه لیک شیاو و لیها تووی ولاتمانه و من به ش به حالی خو م به وپه ری هه ز و خو شه ویستییه وه ده نگی خو م ده ده م به به ریزیان، چوون هه لباردنی به ریزیان بو سه روکی ئه م لیژنه یه ده بیته هو ی شانازی و سه ربلیندی هه موو لایه ک».

دکتور جه مال زامدار به جو ریک به م پیهه لگوتنه له خو بایی و شاگه شکه بوو، هو شی له خو ی برابوو و به ده نگی به رز هه ر ده یگوت به لی وایه، راست ده فه رموو ییت. هه ر ئه وه ش بوو به هو ی سه یروسو حبه ت و پیرا بواردنی ئاماده بووان و له به ر خو وه پیکه نینیان پیده هات.

که مال بی لاکردنه وه به م گالته جاری و قسه لوکانه دریژه ی به قسه کانی دا:

«ئه گه ر دکتور جه مال ئه م شانازییه مان داتی و سه روکی لیژنه وه ئه ستو گریت، بو ئیمه مایه ی دلخو شییه».

دوکتور زامدار هه ر له و شوینه وه که دانیشتبوو ولامی دایه وه:

«سیاسی ئه م پشتیوانی و متمانه تان ده که م و به ئه رکی سه رشانی خو م ده زانم خزمه ت به ئیوه بکه م».

کو بوونه وه که له جو ش و خرۆشی تاویک له مه وه به ر کهوت. وا تیگه یشتن که کار له کار ترازاوه و که یف و هه زو خو شی که مال بو دکتور مسو گه ر بووه و هه لباردنی دکتور یه کلا بووه ته وه. هه ر بو یه هیوا براو بوون. به لام که مال ده رفه تی به که س نه دا و گوتی:

«به س له بیرمان نه چی دکتور جه مال سه رنووسه ری روژنامه یه کی گرینگی ولاته».

دکتور جه مال نه راندی:

- دهی با واش بی، کیشه چییه؟! من نامادهی هاوکاریم.

که مال به دهنگیکی بهررتز ولامی داوه و گوتی:

- بهرپزم ئیزنم بده قسه کانم تهواو کهم! ههر وهک دهزانن بهرپوهبردنی وهها رۆژنامهیهک به تایهت که ئهرکی نووسینی سهروتار به ئهستوی جهنابنانه، پیویستی به کاتیکی زۆر و میشکیکی ههساوه و ئاسوودهیه. سهرووسههری چاپه مه نییه کی گرینگ، ئیشیکی قورس و گرانه و ناگری بۆ رۆژنیک و ههتوویهک بلاوکردنهوهی دوا که ویت.

دووکتۆر زامدار ولامی دایهوه و گوتی:

- من بهو ئیشانه خووم گرتووه و له گهلی راهاتووم، سهروتار نووسین بۆ من زۆر ئاسانه.

بهلام که مال بیدهنگ نهبوو و درپژهی پیدا و گوتی:

«جگه له بهرپوهبردنی رۆژنامه، جهنابی دکتۆر جهمال له نووسینگه کانی ریکخراوهی گاز و ریکخراوهی ئاویه کیک له ئهندامانی دهستهی بهرپوه بهرایهتییه و له چهن دین شوینی تریش بهرپرسه».

دکتۆر جهمال وهها رقی ههستابوو که دهستی دهلهرزین و له سهه دهسکی کورسییه کهی دمبه کی لیده دا و به لاقیش ترۆمپیتی دهژهنی.

که مال به بی گوئی پیدان به ههلهچوونی دکتۆر جهمال و کهیف و خووشی بهشداربووان درپژهی به قسه کانی دا:

«بهرپز جهمال زامدار له یه کییهتی نووسهران و ریکخراوه چاپه مه نییه کان بهرپرسیارییهتی زۆری له ئهستویه. ئه گهر سههروکایهتی ئهه لیژنهیهشی به سههدا سهپینن ئهوه دووره له مرۆفایهتی. خووشه ویستان، ئیمه مافی ئهوه مان نییه بۆ راهه پاندنی ئیشی خوومان، پیش به گهشهی کاروباری کلتووری ولاتمان بگرین. بهرپز دکتۆر جهمالیش بی گومان نایههوی به وهگرتنی سههروکایهتی ئهه لیژنهیه، دهسه برداری ئهرک و خزمهته گرینگه کانی کلتووری خوئی بیت و دهستیان لپهه لگرت. دیسانیش بریاری کوتایی به خوینانه».

دوکتۆر جهمال زامدار به ناقایلی ههستا سهه پی و گوتی:

- به داخهوه ناتوانم ئهه ئهرکه وهئهستۆ گرم.

هیشتا دکتۆر جهمال له سهه جیگا کهی دانه نیشتبوو، پیره پیاوی بهرپوه بهر، وه خو کوهت و دهنگی هه لبری:

- که وایلپهات بهرپزان ئه گهر به باشی دهزانن جهنابی شهریف زیندهوهر، نوینهری دیار و بهرچاوی وهزارهتی داد، بۆ سههروکی لیژنهی بهرپوه بهرایهتی دهست نیشان کهین؟

که مال نفورچکیکی توندی له که له که کوتام و گوتی:

- ئهه مچار نۆرهته. ههسته کابرای به خو داشکینهوه.

ولامم داوه:

- من خو کابرای نانسیم.

- ههسته قسیکی ههلهت وپلیت ههله، زوو که تا کار له کار نه ترازاوه.

بهلام من ههست و خوستم نههاتی. نهمده زانی چ بلیم. کهمال دهستی بهرز کردهوه و گوتی:

- ئەم بهرپزه دهپههوی قسه بکات.

دواتر دهستی بن ههنگل دام و به زوری ههلیستاندم. له بهر ئەمهی ههموو جهماوه ره که روویان

تیکردبووم و لییان دهروانیم، چارهه نهما و به ناعیلاجی دهبوو قسه بکهه.

ماوهیه که له مهوبه ره له رۆژنامهیه که خویندبوومهوه که شهریف زیندهوهر، پاریزه ری بهناوبانگ، له

جیاتی ئەوه که له مافی خه لک پاریزگاری بکات، به ههفتا سال ته مه نهوه له گه ل کچیکه ته مه نه

بیست ساله هاوسه رگیری کردووه. هه ره که ئەو باس و خواسهه بیر که وتهوه، به گروتینیکی زورهوه

دهستم کرد به قسه کردن:

«بهرپزان به بوچوونی من جهنابی شهریف زیندهوهر به ته مه نهترین ئەندامی دهستهی دامه زینره،

هه ره بویه بو سه روکایه تی لیژنه زور شیاوه. بهس کیشهیه که ههیه. بهرپزیان لهم دوا بیانه دا له گه ل

خاتوونیکه گه نهج هاوسه رگیری کردووه و له مانگی ههنگوین دایه، وپرای پیروزیایی له بهرپزیان که

هیشتا لهم ته مه نه دا ده توانن شه قلی شهوان بشکینن، به دلنیا بیه وه ئیمه مافی ئەوه مان نییه له مپه ره و

به ره به ستیک بو ژیانی نوئی و به تامی بهرپزیان دروست بکههین. من دلنیا م هه ره ئیستا که کاک شهریف

لیره دانیشتووه، بیری له لای بوو که خانه.»

شهریف زیندهوهر که کولی گریانی له ئەو کیدا بوو، به دههنگیکه له رزۆکه وه هاته ناو قسه کانمه وه و گوتی:

- من سه روکایه تیم ناوی کاکه، وازم لی بین!

به وه شه ره پیشلهیه، هه ره که سی پیه پیای بهرپیه بهر، بو سه روکایه تی لیژنه که پیشنیاری ده دا،

که مال وه ک ئاوری ژیر کا، به ره په رچی ده داوه. هه له بهت ئەوانی تریش بو لادانی رکابه ره کان زیاتر

هانیا نه ده دا. له ئاکامدا نوره گه پشته پیه پیای وه ته بیژ. که مال دژه به رایه تی ئەویشی کرد به لام

پیه پیای له که مال ناجسن تر بوو و نهیده ویست وا به سووک و ئاسانی له سه روکایه تی لیژنه واز بینیت.

که مال هه رچی به لگه و شیرووی دیئاوه که له بهرژه وه ندیماندا نییه بهرپزیان بو سه روکی لیژنه

هه له بژیردری، پیه پیای لاقی چه قاندهوون و ولامی ده دایه وه:

«من ئامادهه سه روکایه تی لیژنه وه ئەسته گرم!»

که مالیش هه روا کولی نه ده دا:

«بهرپزیان ئەره ک و ئیشیان زوره. ئەگه ره ئەم کارهش وه رگرن، ئەوه له خو بردووییه کی زور ده نوینن.»

پیره پیاوی و ته بیژ نهراندی:

- به لئی بهر یز، ئاماده م گیانفیدایی بکه م، تو ده لئی چی؟!

پیره پیاوه له وه دا بوو به ته واوی سه رو کایه تی بو خوئی مسوگهر کات، به لام که مال بی ئه مه ی وره بهردات، در یژه ی به قسه کانی دا:

- بهر یزم ئه گهر جه نابت ده ته هوئی ئه م له خو بردوو بیه بکه ی، ئیمه نامانه هوئی. چوون بو تهن دروستیت باش نییه.

پیره پیاوی و ته بیژ به و په ری تووره بیه وه هاواری کرد:

- کاکه گیان ئه م بابه ته چ په یوه ندییه کی به تووه هه یه؟!

که مال له سه ره خو ولامی دایه وه:

- هه ر باسیشی مه که بهر یزم. تهن دروستی تو په یوه ندی هه یه به هه موو هاو نیشتمانیان. ئه گهر جه نابت بایه خ ناده ی به م بابه ته، به پیچه وانه وه و لاته که مان گرینگیه کی زور ده دات به که سانی وه ک تو. ئیوه ی بهر یز کو له که ی سه ره کی پا پوری و لاتن. ئیوه سامانیکی بنه ره تی نیشتمانن. ئیمه مافی ئه وه مان نییه ئه م سامانه نه ته وه بیه به فیرو بدین.

پیره پیاوی و ته بیژ به خه مبارییه وه، سه ری له قاند و گوتی:

- جا قهت ئه وه قسه یه! له گه ل کی پیوه بووین! کاکه گیان بو له چوار شه ممه سوورتری؟! کاتی بوخوم ئاماده م، ئیتر ئه م به ره له ستییه ی پی ناوی.

یه کی له میوانه کان رووی کرده که مال و گوتی:

- جگه له تو و براده ره که ت، که س نه ماوه بیته سه روک!

که سیکی تر به گالته جاری هه لیدا و گوتی:

- وینده چی مه به ستیان ئه مه بی، گشتمان لاده ن و خو یان بنه سه روک.

که مال گورج قسه ی پی برین و گوتی:

- بهر یزان ئیمه هه رگیز خواز یاری سه رو کایه تی نه بووین و نیین. شوینیک پیاوماقوولی وه ک ئیوه ی لیبی ئیمه چ گوو خو ریکین. ته مه نی ئیمه بو سه رو کایه تی نا گونجی.

جو ریک له هه لپه ساردن بالی به سه ر کو ره که دا کیشا. هه موو پرس یاریان ده کرد:

- ئه دی ته گبیر چییه؟ چ بکه یین؟

یه کیک هه لیدایه و گوتی:

- كاتىكى زۆرمان بە فيرۆ دا. واباشترە دريژەى بابەتە كە ھەلگىرىن بۆ كۆبۈنەوھى داھاتوو. جارى فەرموون با بچىن شتىك بخۆين. ميوانە كان كە تا ئەو كات، بە حالە حال لە سەر كورسىيە كانيان دە جوولان، ھەر بە بىستنى ئەم ھەوالە ۋە ك گەنجىك، گورج وگۆل راست بوونەوھە و بەرەو شوپنى خواردن ۋەرى كەوتن. لە رىگادا پىرەپىاوى وتەبىژ لە كەمالى پرسى:

- ئەرى كورپنە ئيوە كىن؟

كەمال ۋلامى داوھ:

- كەس نىين.

- چۆن كەس نىين؟! لىرە چ دە كەن!؟

ھەموو لىمان كۆ بوونەوھە و وازيان ھىنا لە خواردن.

كەمال لە سەرەخۆ گوتى:

- ئىمە ھاوولاتىن.

يە كى تر پرسى:

- چ كارەن؟

- ئىشىكى وامان نىيە.

ئەم ۋلامە ۋە ك ناپالمىك لە سالۆنە كەدا تەقىيەوھە. ھەموو لىكرا دەنگيان ھەلبرى و كرديانە ھەراوھوريا.

- كى ئيوەى بانگھىشت كردوھ؟

- كى ئىزنى داوھ بىن بۆ ئىرە؟

- بۆ چى ئاژاۋە دەنىنەوھە؟

زۆر پرسىارى ترىش...

كەمال ھەر دەيوىست بۆيان روون كاتەوھە و پەيتاپەيتا دەيگوت:

- بەرپزان ئىزنىم بەدن پىتان دەلىم. دەنگى لە ناو ژاۋەژاۋى جەماۋەرە كە، نەدەبىسترا. ھەر بۆيە

چوۋە سەر كورسىيەك و دەنگى ھەلينا:

- ساتىك گوى بگرن تا ۋلامتان دەمەوھە.

دەسبەجى ھەموو كپ بوون. ئەم جارە كەمال گوتى:

«من و ئەم برادەرەم لە ئیش دەگەراین. سەرمان بە زۆر شویندا کرد. دەرگای ئێرە کرابوووە. پرسیارمان کرد، ئێرە کوێه؟ گوتیان لێرە ئیش و کار دەدەن بە خەلکی بێ کار. هاتووین بەدوا ئیش و کار. کاتی ناویشتان نووسین، پیمان وابوو، دەتانەوی ئیشمان بدەنی.»

ئامادەبووان کە لەم تەوس و توانجانهی کەمال، کەفیان دەپرژاند، لە ناکاو هێرشیان کردە سەرمان.
- دەرکەون هەمی ئازاوەچی.

- لاچن لە بەر چاومان هەمی خوێری.

- هەمی غەیانێ دووروو.

- خیرا ئاسایش ئاگادار کەنەوه.

پیش ئەوهی دەست بە کار بن و تەلهفۆن بۆ پۆلیس بکەن، ئیمە وە ک بریسکە دەرپەرینه دەرەوه و بۆی هەلاتین. لە پلیکانەکان شۆربووینەوه و خۆمان گەیانده سەر شەقام.

شەو بآلی کیشابوو و ئاسمان تاریک ببوو. لە ناو ترووسکایی چراکان وەستاین و ئاوی چاومان سێری کە لەبەر فشه و گالته و پیکه نین خۆش خۆش دەهاته خوار.
به که مالم گوت:

- بۆ وای بێ تامت کرد؟ هیشتبات یه کیان بۆ سەرۆک هەلبژاردبا. ئیمەش ئاهی زگمان دەشکاند.

که مالم به پیکه نینهوه گوتی:

- لاوه باوه. خواردنی نان و خوانی ئەوانه گولآوه!

گوتم:

- زگی برسی پاک و پیسی ناناسی.

که مالم بەردەوام دەتریقاوه.

- ئەم هەموو گالته مان کرد، قەیدی چی ئەکا، با شەویک بە برسیتی سەر بنیینهوه.

سەریکم بۆ لەقاند و گوتم:

- وایه، هەر بەراست کاری هیندی لەم پیاوماقولانه، گالته جارێکی تەواوه.

لە برسان ئەژنۆم شل و شەکەت بوون و سۆمای چاوم لێ برابوو. جیهان لەبەر چاوم گەوره و گەوره تر دەبوو و ئەم رسته یه له بنه بانی میشکمداهه وینێ ده به ست که:

«جیهانی برسییه کان گەلێک فشوفۆل و گەوره و گرانه!!!»

کالان بئ چەقۆ نابئ

پیاویکی پیر که نەمدەناسی بە خۆی و بە قاقەزێکی درێژەووە که هەموو خەلکی گەرە ک
واژۆیان کردبوو، هاتە لام.

پرسیم:

- فەرموو، خێرە؟

گوتی:

- دەبئ بمبووری، من نوینەری خەلکی گەرە کم. رەنگە بیستبیتت که سەرۆکی ئاسایش،
ئەم قەدەرە ی گۆراو؟

لەمەوبەر ئەم دەنگۆیەم لە چەند کەسیک بیستبوو. دەیانگوت ئەم سەرۆکی نوئی ئاسایش، تا بلئی
تووڕە و تۆسن و زمان پیسە. بە گژ هەموو کەسدا دیت. خەلکی گەرە ک لئی ناقایل بوون. خۆم لئ
گیل کرد که ئاگادار نیم و گوتم:

- نا، نەمیستو.

پیرەپیاووە که هەناسیکی هەلکیشا و پشوویەکی بە گەروویدا و گوتی:

«بەرێزم، سەرۆکی نوئی ئاسایش، پیاویکی بەد فەر و خەراپە. هەموو لە دەستانی وەزالە هاتوون. پئ
بخاتە هەر جیبە ک، دادیتە خەلک و دایاندەپەلۆسی. تا ئیستا که هەژدە جار سکالامان لە دژی تۆمار
کردوو. جیبە جئ نە کراو. ئەمە سکالای نۆزدە هەمە، هینامەتە خزمەتتان».

لە دلی خۆمدا گوتم، رەنگە کاکم وابزانئ من سەرۆکی شارەوانیم. بۆیە سکالای سەرۆکی
ئاسایشی هیناووەتە لای من.

ویستم شتیک بلئیم، بەلام پیرەپیاووە که هەناسیکی هاتەووە بەرخۆی و درێژە ی بە قسەکانی دا و گوتی:
«خەلکی گەرە ک داواکارن بەرێزبشتان واژۆی بکەن. پەنجەمۆری ئیووە بە قاقەزەووە بیت، بئ گومان
ئاوریکمان لیدەدەنەو».

من زۆر رقیم لەو جوۆرە کارانە یە. کاتئ کەسیک نانسەم و لە لایەووە قازانج و زیانیک بەر من
نە کەوتوو، پیویست ناکات سکالای لە دژی تۆمار بکەم یاخود چەپلە ی بۆ لیدەم. بۆچ لە خۆرا سەرۆکی
ئاسایش بکەمە نە یاری خۆم؟ لە لایە کیشەووە نە دە کرا دژایەتی لە گەل رای خەلکی گەرە ک بکەم. بە
ناعیلاجی واژۆیەکی خێچ و خوارم لە ژیر قاقەزەووە بۆ کرد. واژۆیە که نە هی من بوو نە هی من نە بوو.

ئەگەر سەرۆکیان گۆرى، ئەو مەنیش لە كۆلان و گەرەك سەربەرزانه وا خۆدەنوینم كه له بەر واژۆى من كەبەرايان راگویتوو. دەنا بۆچى تا ئیستا ئەو هەموو سكالایەتان نووسیوه و هیچ نەگۆراوه و ئیسه كه جیبه جى نەبووه؟ ئەگەریش كەبرا ئاشنا و رۆشنا و پالپشتى مل ئەستوورى بوو، له جیاتى ئەوهى بیگۆرن، بەربینگ بە واژۆكەران بگرن، ئەوه حاشای لیدە كه م و دەلیم نەبووه و نە كراوه و قەت ئەمه واژۆى من نییه و نەبووه.

دوو سى رۆژ له ناردنى سكالاکه تینه پەریبوو، فران فران و بگره و بگره دەستى پیکرد. هەر وه ك لیكمدا بووه جه ناب سەرهنهنگ پارتى و پالپشتى مل ئەستوورى بوو. چاك بوو واژۆیه كى ساخته م لیدە، بەلام هەر واش دلە راو كه م بوو خەلكى گەرەك راپۆرتەم لیدەن. بۆیه ش بى هەست و خوست دەهاتم و دەچووم، نە كا داوم له داوى ئاسایش بكه ویت.

شەویك له گەل مأل و مندال، شیومان دەخوارد. زیره ی ئافره تىك له كۆلان بەرز بووه وه و داواى یارمه تى دە كرد.

ویستم وه سەر خۆم نەهینم. بەلام خیزانم یه كى به كه له كه داكیشام و گوتى:

- ئەرى پیاوه كه بۆ دانیشوو ی؟ ههسته برۆ بزانه ئەو ژنه داماره ده لى چى و تووشى چ فەرته نه یه ك بووه. ولامم داوه:

- ئەرى ئافره ت چ په یوه ندىیه كى به ئیمه وه هه یه؟ نانه كه ت بخۆ. چما ئیمه پاسه وانى شارین؟

ژنه كه م به پیکه نینىكى گالته جارانه وه گوتى:

- ده ترسى تیتته له دن؟

ئەو قسه ی خیزانم ریک له پۆز و ده مارم درا. یه ك و دوو ده ر په ریم و بازم دا یه ناو كۆلان.

بینیم دوو لاتی مل ئەستوور پیشیان به كچىكى گهنج گرتوو و به كه له گایه تى و به زۆر و زۆردارى ده یانه وه ی سوارى سه یاره ی كه ن. هەر به راستى ده بى زۆر بى چا و وروو و له خۆرادىو بى تا به م ئیواره یه له ناوقه دى شار، وه ها كه تىك وه نى.

هه ستىكى سه یرم هه بوو. وه ك ده لىن خوین به رى چاوانى گرتبووم و ببوومه شى رىك له وه ده شته. بى ئەوه ی بىر له ده رته نجامى ئیسه كه بكه مه وه كه چ ده بى، هیرشم بۆ بردن. یه كى له لاتە كان هەر كه منى دیت، بۆى ده رچوو. مه چه كى ده ستى دووه میانم گرت و نهمه یشت هه لیت.

ژنه كه ده گریا و ده بنا لاند:

«ئەى باوكه رۆ بریندارم. یارمه تىم دەن.»

له بەر رووناكى چرای سه یاره كان، چه قۆیه كم به ده ست كەبەرايه وه دیت. به سه رمدا گورانده:

«دەتبه مە ئاسايش، تا لەوئى تام و چيژى چەقۇ ھەلکيشانت نيشان دەن».

کابرا چى نە گوت، بەلام ھەر زوو لە گوتەى خۆم پەژيوان بوومەوھ. چونکە ئەو جۆرەى دەيانگوت سەرۆكى ئاسايش سکالاکەر و تۆمەتبار لیک ھەلناو پيريت و ھەر کەس پى بخاتە ناو ئاسايش بنەچينیک دارکاری دە کرئ. تا ھەموو سەردان کەرانيش دانەپلۆسيەت، ناحەسيەتەوھ.

ئەگەر دەيناسيمەوھ و تيدەگەيى قاقەزى سکالام لە سەر واژۆ کردووھ، ئيتتر بى سى و دوو، دامدەھات. دېرۆنگ و چاولە دووى دەرفەتیک بووم کە ژنە کەم لە پەنجەرەوھ ھەراى کردم:

«بۆ دەستەوستانى؟! ئەو ژنە داماوھ لەخۆچوو. خيرا بيانفرينه و رادەستى ئاسايشيان بکە.

بەشکم بە بەھانايەوھ بين».

چارم نەما، بەرەو ئاسايش شۆر بوومەوھ. بە ترس و تاوتينەوھ چووھ ژوورى سەرۆكى ئاسايش. ھەر کە چاوم بە قەلەفەت و بەژن و بالاي سەرۆكى ئاسايش کەوت، ئەژنۆم شکان و نيوکم کەوت. ھيندەى نەمابوو جەلتەم ليدات. سەرۆسە کوتى سەرۆكى ئاسايش لە سەرى کەرگە دەن دەچوو. فيلەتەنيک بوو. کاتى قسەى دە کرد، دەتگوت مايكى قووت داوھ.

ھەر بە سەر پيوھ، رووداوھ کەم بۆ گيرايەوھ. سەرۆكى ئاسايش لە کورەى پرسى:

- باسە کە چيپە؟

تاوانبار زۆر لە سەرەخۆ گوتى:

- جەنابى سەرۆک بە کۆلندا تيدە پەريم کە ئەم پياوھ رەپيچى دام و ھيناميه ئيرە.

بەم قسەيە وا ھەلبەزيمەوھ کە سەرۆكى ئاسايش تىگەيشت. سەرھەنگ بە تاوانبارى گوت:

- چەقەچەقى زۆر مە کە. چەقۆکەت دەريبنە بزائم؟

- چەقۆى چى؟ جەنابى سەرۆک من چەقۆم پى نيبە. قەت ئەوھ قسەيە. لەوھتى ھەم قەت چەقۆم پى نەبووھ.

بە ئامازەى سەرۆكى ئاسايش، فەرمانبەرە کان ھەموو لەشى تاوانباريان پشکنى. چەقۆيان نەديتەوھ. بەلام کالانى چەقۆکە بە قايشى شالوارە کەيەوھ بوو.

کالانى چەقۆکەيان ليکردهوھ و دايانە دەست سەرۆک. جەناب سەرھەنگيش کالانى چەقۆکەى

بەرەورووى ھەتيوھ کە راداشت و گوتى:

- ئەى ئەمە چيپە؟

تاوانبار لە سەرەخۆ گوتى:

- کالانى چەقۆيە.

- دەى ھەر تۆ نەبووى دەتگوت قەت چەقۆ لە گەل خۆت ھەلناگرم!؟

- به لئی وامگوت. بهس کالانی چه قۆ له گه ل چه قۆ جیاوازه.

سه روکی ئاسایش که به رهو هه لچوون ده چووو، نه راندی:

- هه ی والیکراو، کالان بی چه قۆ ده بی؟

- به لئی گه وره م. هیندیک کهس چه قۆیان پییه، به لام من بهس کالانه که ی هه لده گرم.

روخساری سه روکی ئاسایش سوور هه لگه را. ده ماری ملی ده تگوت گوریسه له ژیر پیستییه وه خه ریکه ده ره پریته ده ره وه. دیار بوو هه وللی زۆر ده دا به سه رخویدا زال بیت و له خشته ده رنه چیت. گوتی:

- کوری خۆم له مه زیاتر ده هریم مه که. راستییه که ی بللی ته گینا هه رچی به سه رت هات، سووچی خۆته هاااا.

کابرای نییه که ره مپیشیشی میوان نه بوو. ده تگوت له گه ل ته ویان نییه. زۆر پشوو درێژ و به کاوه خۆ قسه ی ده کرد. به پیچه وانه وه، من به راستی زراوم چوو بوو.

جه ناب سه ره ننگ به رامبه ری تاوانبار وه ستا. له گه ل ته وه ی که کوره ش زۆر به خووه و مل ته ستوور بوو، به لام به م حاله ش سه ری نه ده گه یشته شانی سه روک.

له دللی خۆم دا گوتم:

«ئیس تا که چه په خانه یه کی وای تیده سه ره وینیت نان و دوی باوکی ناخواته وه. له خۆرا و بی تاوان ده بمه هاوبه شی کوژرانی ته وه ته یوه». له وه ی که ته و مل خووله م هینا بووه ئاسایش، وه ک سه گ، په ژیان بووم.

سه روکی ئاسایش گوتی:

- بو دوایین جار لیتده پرسم، ته مه چییه؟

ته و زلخۆله دیسان له سه ره خۆ ولامی داوه:

- گه وره م ناوی کالانه چه قۆیه. ته گه ر پرواتان به من نییه، له وانلی تر بپرسن.

- چه قۆیه که ی کوا؟

- چه قۆی له گه ل نه بوو.

- ئاخه هه تیوه کی کالانی بی چه قۆ له گه ل خۆی هه لده گری؟

- من هه لیده گرم. به خه لکی چی؟ خۆ یاساغ نییه؟

ده ستی سه روک وه له رزه له رز که وت. به لام هه روا خۆی ده پاراست. گوتی:

- کوره شیت و هارم مه که. کالان بی چه قۆ نابلی. پیم بللی چه قۆیه که ت چ لیکردوو؟

- من وا راهاتووم کالان به بی چه قۆ هه لگرم.

سه‌رۆکی ئاسایش مستیکی تووندی له سه‌ر میزه‌که راکیشا و گوتی:

- کهس کالانی بێ چه‌قۆ نافرۆشیت. تو کالانی بێ چه‌قۆت له کوێ کرپوه؟! -

تاوانبار له‌سه‌ره‌خۆ ولامی داوه:

- نه‌مکرپوه.

- ئه‌گه‌ر وابێ دزیوته؟

- نه‌شم‌دزیوه.

تووکی سه‌ری سه‌رۆک ئاسایش له‌رق و تووره‌بیان قرژ ببوو. نه‌راندی:

- راستییه‌که‌ی بلی، ده‌نا خه‌راپت به‌سه‌ر دی‌هاااا.

- گه‌وره‌م، براده‌ریکم خه‌لاتی کردووم.

- براده‌ره‌که‌ت کتییه؟

تاوانبار ئاماژه‌ی به‌من کرد و گوتی:

- چه‌سه‌نی ناوه.

ئه‌وه‌نده‌تۆقام ده‌نگیکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌م له‌ده‌مه‌وه‌هات. هینده‌ی نه‌مابوو له‌خۆ میزم و پانتۆله‌که‌م ته‌ر که‌م.

سه‌رۆک ئاسایش پاسه‌وانه‌کانی ده‌نگ دا و گوتی:

- ئه‌و هیچ و پووچ و خوێرییه‌داکه‌نه‌کونی تا ئاقلی دیته‌وه‌به‌ر. براده‌ره‌که‌شی وه‌بینن و

ده‌ستبه‌سه‌ری که‌ن و بیه‌ینه‌ئیره.

پاسه‌وانه‌کان تاوانباریان پیش خۆدا. من له‌ژیر کاریگه‌ری هه‌ستی ده‌روونی جو‌راوجو‌ر

دا بووم. له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت:

«له‌به‌ر چی خه‌لک پشته‌مله‌ی ئه‌م سه‌رۆکه‌پیاوه‌قسه‌ی پرپووچ ده‌که‌ن. پیاوی ئاوا له

سه‌ره‌خۆ و هیمن له‌کوێ هه‌یه. ئه‌گه‌ر به‌رد بووايه‌ده‌قه‌لشی. به‌لام ئه‌م به‌ریزه‌هه‌ر ده‌ستی

به‌رز نه‌کرده‌وه، مستیکی لیدات».

سه‌رۆکی ئاسایش له‌پشت میزه‌که‌ی دانیشتم و به‌منیشی گوت:

- دانیشه.

له‌ته‌نیشتم میزی جه‌ناب سه‌ره‌هنگ دانیشتم. ده‌ستمان به‌قسه‌کرد. سه‌رۆکی ئاسایش گوتی:

- به‌ریت بینیت ئه‌م کوره‌نیره‌که‌ره‌چۆن به‌دلنیاپی و بویرانه‌درۆی ده‌کرد؟ پیاو ئه‌م که‌سه‌گه‌وج و

گه‌مژانه، به‌ر شق و پیلایه‌نه‌دات چ بکات؟ توو سه‌ری باوکت پیم‌بلی ده‌بی من چ بکه‌م. ئافه‌رتیکی

بەر چه قۆ داوه. كالانه كه هيشتا به قه ديبه وه يه. بهو حاله ش حاشا ده كات. ئاخىر من چۆن ئه مانه بنيرمه دادگا؟ ئه گهريش به زهبرى ليدان و تيهه لدان، دان به راستيه كه دا بنيت، ئه مجار نه ياره كان ده چن، له دژى من سكالآ تۆمار ده كه ن. تا ئيستا هه ژده جار سكالآيان كردوو. سپاس بۆ يه زدانى مه زن، په ريز و پيشينه م پاك و بى گه رده. من راهينانى پۆليسييم له ئه مريكا تيهه راندوو و تا ئيستا سپاسنامه ي زۆرم له ولاته گرنگه كانى جيهان وه رگرتوو.

هه ر كه س له جياتى من با، به م هه موو سكالآيه روحى باوكيان ده هينا بهر چاو. به لام ئاگادارى منن و ليين روونه سكالآكان دوورن له راستى. شاره وانى گشتى بهر گوپيان هه ليناوم كه مافى ئه وم نيبه هه ر پته ش له كه س بده م. ئه گينا له ماوه ي يه ك خوله كدا هه ر چى هه بوو و نه بوو پيم ده دركاند. ترسى ئه وم هه يه له ئيشه كه م ده رمكه ن و هه لمپه سپرن و مال و مندالم بى نان و ئاو بن.

له م كاته دا پاسه وانىك هاته ژووهره كه و را يگه ياند براده رى تاوانباره كه له كه نارى ده رىا ده سته سه ر كراوه و هيناويانه بۆ ئاسايش. سه رۆكى ئاسايش فه رمانيدا و تاوانبار و براده ره كه ي جيا جيا هاتنه ژووهره كه و پشت له يه ك و روو به ديوار راوه ستان. له براده رى تاوانباره كه ي پرسى:

- تۆ شتيكت به ديارى داوه ته براده ره كه ت؟! -

پيش ئه وه ي ولام داته وه، تاوانبار به ده نكيكى به رز گوتى:

- به لى، ديارى پيشكه ش كردووم.

سه رۆكى ئاسايش نه راندى:

- تۆ ده مت داخه.

به حه سه نى گوت:

- ولام ده وه به لى يا نه خيىر؟

حه سه ن گوتى:

- ره نكه دياريم دابى. بيرم نيبه.

تاوانبار ديسان به ده نكيكى به رز گوتى:

- كوره چما كالانى چه قۆت نه دا به من؟

سه رۆكى ئاسايش ديسان نه راندى:

- پيم گوتى ده مت داخه.

سه رۆك، كالانه چه قۆى نيشانى حه سه ن دا و لى پرسى:

- تۆ ئه مه ت به ديارى داوه ته براده ره كه ت؟

- نه خيړ گه وره، من نه مداوه.

رومه تي هه ر دووک براده ره که گرژ بوو.

تاوانبار گوتي:

- حهسه ن بو درو ده که ی؟ چما توئم کالانه ت به ديارى نه دا به من؟

- نه خيړ من نه مداوه.

- په نگه هوشت نه بی. پياو نابي ئاوا زوو شتي له بير بچيته وه.

- کوره من که ی دياريم داوه به تو؟!!!

ئهم جاره سه روکی ئاسايش خوئی تاوانبارى برده ژيرخان و فه رمانى دايه پاسه وانان که تاوانبار له فه لاقه دن. پاسه وانه کان تاوانباريان له سه ر عه رز راکيشا و لاقيان به دارى فه لاقه وه به ست.

سه روکی ئاسايش له سه ر ئه ژنو دانيش ت و ده ستى به پارانه وه کرد:

- کورى چاک وه ره پياو ته ي بکه و راستييه که بلئ. چه قويه که له کوييه؟ له کوي ت فريداوه؟ من ته لاقم خواردوه بو سه روکی شاره وانى گشتى له که س نه دم. ده بيلئ رو له گيان. چون دلت دئ سويندم لئ بکه ویت؟

تاوانبار ديسان هه ر ئه و قسه که ی دووپات کرده وه:

- من به س کالانى بي چه قو هه لده گرم. ته واو. قسه يه که ترم نييه.

- کورى باش با سويندم لئ نه که ویت.

- گه وره هه ر چى ده که ی بيکه. قسه ی من هه ر ئه وه يه که گوتم.

سه روکی ئاسايش فه رمانى به پاسه وانه کانى کرد که بيکوتن. قامچى که پيکه هاتوو له ته لى گه وره و گران، ده چوو سه ره وه و به تين و تاو ده هاته خواره وه. هه ر کام له م قامچيانه ده يتوانى جوانه گايه ک بخاته سه ر عه رز و به چوکی دابني ت. به لام ئهم هه تيوه زور خوراگرانه هه ر ده نگى لينه هات.

سه روکی ئاسايش جه رگى بو سووتا و ديسان له به رامبه رى چوکی دادا و گوتي:

- کاکى خوم بو وا لاسار و که لله ره قى؟ چاوت له حال و بالئ خوت نييه چت به سه ر هاتوو؟

به لام تاوانبار به هيچ شيوازيک نه يده ويست راستييه که بدرکينئ. جه رگم بو هه ر دووکيان ژانى ده کرد. ده ستم کرد به پارانه وه. بابه گيان من چه قويه که م به ده ست تووه ديت. ئه گه ريش ئيست دان به تاوانى خوتا نه نيئ، ئه وه من له دادگا شايه تي ده دم. واچاکتره خوت راستييه که بدرکينئ و خوت له م چه رمه سه رييه رزگار بکه ی.

- قسه يه کم نييه. چه قوم بي نه بووه. به س کالانه به تاله که هى منه.

به فرمانی سەرۆك دیسان تیر و پر و خهست و خوڵ تیانهه لدا. ئەگەر ئەم قامچیانە له بیست سی کهسی تر درابا، هه موو له پێ ده کهوتن. به لام ئەم که ره پیاوه، «وهی» به زارا نه هات.

به هه ر شیوه یه ک سەرۆك ئاسایش لینی ده پارایه وه و منیش ئامۆژگاریم ده کرد، هه ر قسه ی خو ی ده بیست.

سەرۆکی ئاسایش پێی گوت:

«کور ی باش. ئەگەر به زه بیست به خو ت دانا یات، به زه بیست به ژن و مندالی من دا بیست. سوور ده زانم تو به چه قو له و ژنه ت داوه، وه ره پیاوانه دانی پیدابنی. به غه وس له ئاسایشم راده گو یزن و له به ر تو له سەرۆکایه تیم ده خه ن و موو چه که شم دواده خریت».

فرمی سک له چاوی سەرۆکی ئاسایش قه تیس ما و کوله گریان به ر ئەو کی گرت. تاوانباره که ماوه یه ک بی هه ست و خو ست له رو خساری سەرۆکی ئاسایشی روانی. له ناکاو به شیوازیکی پته و گوتی:

- ئەگەر له ژیر ئەشکه نجه شدا منت کوشتبا، قه ت نه مده درکاند. به لام به زه بییم به ژن و مندالت دادی. ئیستا دانی پیداده نییم، کالان، بی چه قو نابی. منیش چه قو م پێ بوو و له کاتی ده سته سه ر کرانم، له کۆلان فریما.

دوو پاسه وان چوون و چه قویان دوزییه وه و له گه ل خو یان هینا. به جو ری ک به ر پێی تاوانباریان به قامچی کۆله وار کردبوو که نه یده توانی به ری دا بروات. له سوو چیکی دیواری ژووره که هه لکورما بوو. گوتی: «بنووسن هه ر که س پیاو بی، بی چه قو نابی. کالانی بی چه قو ش به ته نیا نافرۆشن و هه موو کالانی ک چه قو به کی هه یه».

شیتته هه لاتوووه که

به نیاز بووم له «ئهمین ئۆنوو» وهوه بچمه «کارا کتوو». که گهیشتمه سه‌رپرده که، دهنگی هاواریک بهرز بووهوه:
«بیگرن. مه‌هیلن هه‌لیت».

پاسه‌وانه کان غاریاندا و کردیانه هه‌لات هه‌لات و فیکه‌فیک. ئالۆزی که‌وته ناو خه‌لک. هه‌موو له
یه‌کتریان ده‌پرسی:

- چی روویداوه؟

- چ قه‌وماوه؟

- شیتیک له‌ده‌ست پاسه‌وانه کان رای کردوو.

- پاسه‌وانه کانیش به‌هه‌وای خۆیان کار ده‌که‌ن. جاری وایه هه‌مووان په‌لبه‌ست ده‌که‌ن. جاری
واشه ده‌یانره‌تینن.

پیاویک له‌ته‌نیشته منه‌وه گوتی:

«توو سه‌ری باوکت چاو له‌م ئاقلانه که. په‌رژینیکی قایم بی، ئابرووی شیتته کانیشیان بردوو. چاو
چۆن به‌سه‌ر و گوپلاکی یه‌کتر هه‌لده‌رووسکین!»

چاویکم لیکرد. نه‌مه‌زانی چی ولام ده‌مه‌وه. به‌س بزه‌یه کم کرد.

پیاویک که به‌لادا تیده‌په‌ری، گوتی:

«وه‌ک ده‌لین کابرا شیتته زۆر مه‌ترسیداره. تا ئیستا که چوار که‌سی کوشتوو».

له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌ی که له‌مه‌وه‌به‌ر قسه‌ی ده‌کرد، که‌وته‌ه‌ری. زۆری قسه‌ و به‌سه‌ره‌اتی خۆش و
به‌تامی شیت و پیتته‌کانی بو‌گیرامه‌وه. هه‌م ده‌راوی زاری گه‌رم و گور بوو، هه‌م زۆر قسه‌زان بوو.
به‌تایبه‌ت پيش‌گیرانه‌وه‌ی نوکته‌یه‌ک، بو‌خۆی چینی‌ک پیده‌که‌نی و گوپگره‌که‌شی وه‌جۆش دینا.
یه‌کێ له‌نوکه‌ته‌کانی ئه‌وه‌بوو، ده‌یگوت:

«په‌نگه‌ بیستبیتت ئاقلیک له‌شیتیک ده‌پرسی: له‌م ژووهره‌ چه‌ند شیت هه‌یه. شیتته‌که‌ش خیرا ولام
ده‌داته‌وه: به‌رپزت بفرموون له‌ده‌ره‌وه‌ چه‌ند ئاقل هه‌یه؟»

دوای گیرانه‌وه‌ی ئه‌م نه‌زیله‌یه ئاماژه‌ی به‌که‌سیک کرد و گوتی:

- بو‌وینه ئه‌م پیاوه‌ش له‌ئاقله‌کانه.

رووم وهر گيڙا بؤ لاي ئه و كه سه ي ده ستي بؤ راداشتبوو. كابرا هيچ وه ك ئاقل و ماقووليك نه ده چوو. هه لسوو كه وتي زؤر سه يروسه مه ره بوو.

هاورپيه كه م گوتي:

- ئيمه چووزانين ئه مه هه ر ئه و پياوه شپته هه لاتووه نيه؟!!

چاكي بؤچووبوو. كابرا به دم رپگاو له گه ل خوي هه ر مشتومري بوو. به سه ر و ده ست و شان هه لته كاندن، سه ما و به زم و ره زمي بوو.

جار جاره له سه ره خو ده دوا و جاري واشبوو به ده نكي به رز جنپوي ده دا. سه ر شپتانه ده ستي به رز ده كرده وه و هه ره شه و گوره شه ي ده كرد. دژ به دوژمني ناديار، تانه وته شه ري ده پژاند.

ولامم داوه:

- ده لپي بؤ خويه تي!

- ده لپي چي، سه تاسه د هه وه كا كه.

گوتم:

- پاسه وانه كان ئاگادار كه ين.

هاورپيه كه م به پي كه نينه وه گوتي:

- هه ر ئه و يه كه نيه. ئا ئه مه ش چاو لي كه. ئه ويش ته واو نيه.

روانيمه ئه و پياوه ي كه ئامازه ي پيدا بوو. ئه مه يان خيرا خيرا ده رپشت و قاقا پي ده كه ني. لي مان روون نه بوو به چي پي ده كه ني ت. له نا كاو راده وه ستا و به قامكه كاني وه رده بووه هه ژماردن و ليكدانه وه.

گوتم:

- به لي. ئه مه ش شپته. ره نكه ئه مه شپته هه لاتووه كه بيت. ده بي پاسه وانه كان ئاگادار كه ين.

براده ره كه م به دم پي كه نينه وه گوتي:

- ئه گه ر بريار وابي شپته كان قو لبه ست كه ن، كه س له شه قام ناميني ته وه. ده لپي وانويه؟ گوي له قسه ي ئا ئه م دو كه سه ي له پيشمانه وه ده رؤن را گره. گوي رادي ره، بزانه ده لپين چي!

لي م روانين. يه كيان زؤر قه له و و ئه وي تريان تا بلي ري وه له بوو. به باشي قسه كانم ده بيستن. خووله به كزه ي ده گوت:

«سووچي خو مانه كا كه. له حاند دا گير كه ران كه مه تر خه مين. بؤ ده بي ئيزني ئه وه بده ين تا هه ر كويي ك بؤيان ده لوپت، كو لومان له سه ر نين و گيرفانمان هه لته كينن.»

له بهر دهم بارگه و بڼه پرته قال فروش تیده پهرین. خووله پنه ناماژه ی به پرته قال فروش کرد و گوتی:

«بۆ وینه له مه پرسیار بکه، پرته قال ده نکى به چهنده؟ ئه گهر گوتى ده نکى به په نجا قروشه، نابى ده ستاوده ستى لى بکه ی. ده بى رۆبى په لینگانى، هه لى گرى و له سه ر ئه م پرده سه ره ونخوون هه لى دى رى به خواره وه.»

دواتر بچى به لای سه وز ی فروش. پرسیار بکه: سه وزى ده سکی به چهنده یه؟ هه ر که زارى هه لى چریت و بلیت، ده... ده... ده قروش. ئیتر نابى ئه مانى بده ی و ده بى لینگانى بگری و ئه م یس له سه ر پرده که فرى ده یه ته نیشته ئه وى تر. ئه گهر سى چوارى کان داپلۆسىن، ده زانن پووت چهنده کیلویه و واز دین.»

که زه که هاوکات که سه رى بۆ قسه کانى هاو رپه که ی ده له قانده، گوتى:

«کشت وکال کاکه گیان. کشت وکال زور گرینگه. له پيشدا کشت وکال جا دواتر ئازادى. حوکمه ت ده بى هه موو زه وى به کان بکلیت و دایانچى نیت. من بۆ خوم له ئىنجانه ی ئاسا ییدا پىواز و په تاته و لوبیام چاندووه. ئه گهر هه موو خه لک ئه م ئىشه بکه ن و له ئىنجانه دا باىنجان و بى به رى سه وز و ئه م جو ره شتانه به ره هم بى نن، ئیتر قه رانى خواره مه نى به ره وروومان نابیته وه. کاتیک له ولات پىواز و هاو روى نه بى، ئه مین به ئازادى شمان نابیت.»

خووله پنه بى ئه وه ی گوئى بۆ قسه کانى براده ره که ی رادى ریت گوتى:

«قامچى ده رمانى ده ردی ئه مانه یه. به س قامچى. ئه م گه له بى قامچى نابیته به شه ر. له خو را پيشى نى ان نه یانگوتوه: «شه ق له به هه شته وه ها تووه.»

هه روا هه ردووک به یه که وه ده دوان و درى ژه یان به قسه کان یان ده دا:

«به ر له یاسای بڼه رته ی، لوبیای سه وز و هاو روى، ئه و خه لکه به زمانى خو ش تى ناگه ن. لى نگیان بگره و فرییده خواره وه. ده بى هه موومان له ئىنجانه دا که وه ر داچى نى ن و توور به ره هم بى نى ن.»

له هاو رپه که م پرسى:

- دوو شیت راپانکردووه یان یه کدانه؟

شانى هه لته کاند و گوتى:

- نازانم، مه به ستت چى به؟

- ئه م دوانه هه ردوکیان شیتن. ده بى ئاسا یس ئاگادار که ی نه وه.

براده ره که م پیکه نى و گوتى:

- ناکا بۇ خۆشت ... !!! ئەرى؟! تۆيا زۆر بى ئىش و كارى يا بەزمت پىخۆشه. سەرىك نەھىشیت پرىسكەى لى نابهستن.

تىگەيشتم و زانيم قسهى ھاورييه كه مه. منيش پىكه نيم. له پليكانه كان شور بوومه وه تا بليت بكرم و له لهنگه رگا، سوارى پاپورىك بم. ژنىكى گهنج و جوان، له پليكانه كان دههاته سهر. جلى ئافره ته كه زور كورت و تهسك بوو. براده ره كه م گوتى:

- چاك چاو ليكه. ئەمەش بۇ خۆى جۆرىكه له شىتى.

دوو گهنجى گهللور دواى ئافره ته كه كه وتبوون و ليكدا ليكدا قسهى پيس و ناشيرينيان پيدە گوت. هەر كه گەيشتنه لای ئيمه، ئافره ته كه به جانناكهى دهستی تا هیزی تیدا بوو به سهر به كى له گهنجه كانى دا كيشا و قيژاندى:

«لاچۆ له بهر چاوم ههى شیت و شوور!»

گوتم:

- ئەوانه شىته كانن.

براده ره كه م به توندى باسكى گرتم و رايكيشام:

- وه ره با برۆين له خۆت گه رى خۆت پيوه ده كهى ها.

له لهنگه رگا ژن و ميرديك شهريان بوو و

براده ره كه م به گالته وه گوتى:

- شىته راسته قينه كان ئەم دوانه ن. ده لى نه يانده توانى له ماله كلپسه كهى خويان تىك به رين. هاتوونه ئيره له پيش چاوى خه لك تىك هه لده پرژين.

ميرده كه ده يگوت:

«به خولای له چنگانت سهرى خوم هه لده گرم و ده روم، مل به شاخ و كيوانه وه ده نيم. به جوريك خوم بزر ده كه م قهت نه مبينييه وه.»

خيزانى ولامى ده داوه:

«جا كى بهرى پىگرتووى؟! ده ك به غدا نيوه ريت بى. پيتوايه قات و قرييه؟ ميرد بو من وه ك خيز و خول پرژاوه.»

پياوه كه به هه موو تينى خوى، زلله يه كى له بناگوپى ژنه كه دا. ژنه كه قيژاندى و دهستی كرد به قسه و جنیوى ناحهز. جوان شتى و له وپى دانا.

براده ره كه م پيلي گرتم و رايكيشام:

- هه لى با برۆين. دهنه وهك ئاگادارى رووداوه كه قۆلبه ستمان ده كه ن.

به په له وه پى كه وتين تا له گوږه پانى ئه م ژانه سه ره ده رباز بين. به ره وه له ننگه رگا هه لده هاتين كه له ناكاو دوو پاسه وان له پشته وه، توند قۆلى هاوړپيه كه ميان گرت. يه كى له پاسه وانه كان خيرا به پشتينده كه ي ده ست و په لى براده ره كه مى به ست و دووه مينيش ليكدا ليكدا هه ره شه ي ده كرد:

«پيتوايه وا به ئاسانى بوى ده رده چى؟ ها؟ وه ره پيشمان كه وه.»

من گيژ و وړ بووم. ئه مه ئيتر چه فته نه يه كه؟؟!!

هاوړپيه كه م به پيکه نينه وه گوتى:

- من ئيتر به جيت ديلىم، مالاوا.

ويستم به دوايدا بچم. هه ر چى بيت، پياو ده توانى له شيتخانه باشتتر بژيت نه ك له ده ره وه. به لام كه وتمه بيري خاووخيزانم. ئه وان چه لى بكه م؟ له چوونه كه م پاشگه ز بوومه وه و گوتم:

«برۆ سه ر چاوم. هه ولده جار يكي تر هه لنييه ي، دهنه په ژيوان ده بييه وه ها!!!»

بارگین که ده لاین، ئەمە یە؟

عەبە چەرچی بە چاپۆک وەرگەر اباووه سەروسە کوتی خۆی و بە داروبەردی جوین ئەدا. ئیتر نەیدەتوانی بچیتەووە ناو گوند. لە بەر خەلکی ئاواپی لە رووی نەدەهات. بەتایبەت لە بەر خیزانی، زۆری پێ شوورەیی بوو. بەلام چاری نەبوو. ئەم برینە بەو کارە ساریژ نەدەبوو.

«تفوووو هە، لەم چارەڕەشییە. کۆستم کەوت».

لە پەنا جوگە لە ئاویک دانیشت. باسکی بەر چەنەگە ی دا و نووقمی خەیاڵ بوو.

«یار و نەیار پیم دە لاین عەبە چەرچی سوارچاک. بەردەوام باشتین بارگینی دنیا هی من بوو. هەر کات بیستم بارگینیکی رەسەن لەوپەری دنیا هەیه، خیرا ریشوینم هەلگرتوووە و بۆی چوووم و هەر چۆنیک بوو، بێ چا و چنۆکی کرپومە و بوومە خاوەنی. بەلام ئیستا دەور و زەمان گۆراو. وای لێهاتوووە هیچ و پووچیک هاتوووە و بارگینە کەمی دزیو. ئەم بێ ئابروویە دەبێ کێ بێ؟! چۆن زاتی کردوو، ئەسپی عەبە چەرچی برفینێ؟! سەگبایک نییە پیم بلێت، عەبە حۆل، هەر چی چەرچیە چاوبەرە ژیرت کردوو و ناوی چەرچیە کانت سووک و چرووک کردوو».

چی دەیهینا و دەبیرد بۆی نەدەچوووە سەریە ک. تاقە ریگایە کی بەدی دە کرد، ئەویش خۆکوشتن بوو. بریاری دا خۆی هەلدیریتە ناو خروودۆلیک. ئاوا هەر کەسی بیستبای دەیگوت:

«عەبە چەندە جوانمیر و میرخاس بوو. ویستوو بەتی بە چوار نالی لەم زەندۆلە باز بدات، هەلدیراو تە خوارو».

بەلام وازی لەم بریارە هینا و خۆی بە خۆی گوت:

«بە مردنی من چ ئیشیک جیبە جی نابیت. خۆشم لەناو ببەم، دەی بارگین چی بە سەر دیت؟! روژیک هەر دی برادەرە کانم ئەسپە کەم لە ژیر رکیفی یە کێ تر بینن و گووکاریە کەم دەرکەویت و پەتەم بیتە سەر ئاو. نا ئاوا نابێ. دەبێ زیاتر لێی ورد بېمەو».

دیسان نووقمی خەیاڵ بوو. «دەبێ لە حەولی یە کێ تر دابم و بارگینیکی باشتەر لە هی خۆم بدۆزمەو و جار بەم بارگینە کویتم بە یە کی گەلیک باشتەر و خورت تر گۆریو تەو».

لە دوورەو دەنگی رەمب و کوتی نالی ئەسپیک هاتە بەر گوپی کە بە تاو بەرەو ئەو دەهات. عەبە بە خیزایی راکشا و خۆی لە خەو نا. دەنگی نالی ئەسپە کە هەر نزیک تر دەبوو. سوارە کە لە قەراخ جوگە ئاو کە وەستا. عەبە چەرچی لە ژیرەو ئەسپە کە هی هەلسەنگاند.

«لهو خهساره! لهغاو و جلک و ئاوزهنگی وهها شاز لهم قۆتره شکاوه نراوه! کهره خویریه ک لهم ئەسپه گورج وگۆلتر. رهنگه خه لک بزنان سهودام له گه ل ئەم گۆله بارگینه کردوو، له سه ر گازی پشت بکهون. نا وانا کهم. هه ر کهس له سه ر سه برانه، له سه ر خهیرانه. خو مت ده کهم، تا یه کی تر بیهت.»

خۆی له خه و نا. ولامی ماندوو نه بوونی سواره کهشی نه داوه. کابرا ئاوی خوارده وه و ئەسپی ئاودا و چوو. دوا ی ئەو، سی چوار کهسی تر به ولاخه به رزه وه هاتن و ئاویاندا و رۆیشتن. به هۆی ئەمه ی هیهچ کامیان به دلی عه به نه بوون، بی ههست و خوست هه روا راکشا.

له به ر خۆیه وه ده یگوت:

«ئهی هاوار چاره نووس.»

له م کاته دا دهنگی نالی ئەسپیک هاته به رگویی که ته زووی خسته جهسته ی عه به وه. ئاههنگی نه رمه لۆقه ی نالی ئەسپه که وایده نواند زۆر جوانوویه کی خورت و خهیرا و ئازا بیهت. تا ئەو کاته، دهنگیکی وهها ریتمیکی له لۆقه ی ئەسپیک نه بیستبوو. کاتی ئەسپه که هیلانندی، دلی عه به چه رچی له هه ز و تاسه که وته خو رپه و ترپه.

سواره که هاته نزیک و له پال جوگه که وهستا. عه به به دزی و له ژیره وه، چاوی له به ژن و بالای ئەسپه که کرد. بارگینه که به سمکۆلان عه رزی هه لده دری و ده یحیلاندا. عه به وه ک که سیکه خه و آلوو که به دهنگی هیله ی ئەسپیک له خه و هه ستایی، هه ستا سه رپی. سواره که سلاوی له عه به کرد:

- سلاوت لی بی.

عه به چه رچی وای نواند گویی له سلاوی کابرا نه بووه. چاوه کانی هه لگۆفین. هاوکات که له بارگینه که ی ده روانی، که میک ئەملا و ئەولای کرد و گوتی:

- ته ححح ئهی باوکه رۆ ئەمه ئیتر چییه؟! نا کا له خه و دا بم؟!!

سواره که پیکه نی. تا ئەو کاته پیاویکی وهها ساویلکه ی نه بینیبوو. به ته وسه وه گوتی:

- چ بووه؟ بووا حه په ساوی؟

عه به چه رچی سه لمیه وه و گوتی:

- چۆن ناحه په سیم، تۆ چۆن سواری بوونه وه ریکی وهها زه به لاج ده بی؟!!

سواره که که تاسابوو گوتی:

- کام بوونه وه ری زه به لاج؟! بو تا ئیستا بارگینت نه بینیه؟!!

- چی؟ ئەمه بارگینه؟! بارگین که ده لین ئەمه یه؟

- ئه ری به سه رت. بارگین ئەمه یه. چما تا ئیستا له ژیاندا بارگینت نه دیتوو؟!!

عه به چه چى له كاتىكدا كه دوعا و نزاى ده خوښند و فووى به خوښدا ده كرد، ولامى داوه:

- نه مېنيوه كاكه. لومم مه كه!

- له گوندى ئيوه بارگينى لى نيه؟

- نا. بارگينى لى نيه. به لام تا حهز بكه لى له گوندى ئيمه كه رى ليه.

- نه چوو به هيچ شوينكى تر بارگين بىنى؟

- نا يه كه م جاره له گونده كه مان ده ركه وتووم.

سواره كه سه ريكى له قاند و گوتى:

- به راستى زور سه ريه. كه سيك به م ته مه نه وه بارگينى نه ديتييت!

عه به پرسى:

- ئاوى ناخواته وه؟!

- چما نابىنى؟ خه ريكى ئا و خواردنه وه يه ئيتر.

- ده بىنم. ده به رت مرم خوايه. چ بوونه وه ريكه هه ن. كه وابوو ئه مه ئه و بارگينه يه كه ده لىن!

- به لى. چاكي چا و ليكه. ئه مه بارگينه!

عه به پرسى:

- ئه م بارگينه به كه لكى چ ديت؟

سواره كه كه به گه مژه يى عه به، له خو بووه وه كه يفى ساز ببوو، ولامى داوه:

- سوارى ده بىن.

عه به به حه په ساوى به خوى دادا و گوتى:

- به راستى؟ ئه مه ش هه ر وه ك گوډرېژ ده روا ت؟!

- روښتنى چى؟! هه لده فرېت. رېگايه ك كه به سوارى گوډرېژ پېنچ كاتر مېر ده خايه نيت، ئه م

بارگينه به نيوكاتر مېر ده بېرېت!

- پياوى چاك به! چو ن به سه ر ئه م بارگينه وه خو ده گرى و به رنابىيه وه!!!

سواره كه جله وى بارگينه كه ي راكيشا و گوتى:

- وه ره سواره و به تا قى بكه وه.

- من سوار بم؟ لاچو باوه. ده ته هوى به كو شتم ده ي؟!

سواره که کهفه زگ ببوو و پئی راده بوارد. ده یویست ئەم پیاوه ساویلکە یه سواری بارگین کات تا کاتیک بارگینه که فرییده داته خواروه، چاو لیکات و پئی رابویرت. هەر بۆیه پیداگر بوو که سوار بیت:

- وەرە. مەترسە. ئاگام لێی.

- پیاوی چاک به و لیمگه ری. ناتوانم سواری ئەم بوونه وەرە زه به لاهه بم.

- تۆ وەرە سوار به. مەترسی. هیچ ناچهومی.

عه به چهرچی له کاتیکدا وه ک میژۆ که ده له رزی، هاته لای بارگینه که. به هوشیار بیهوه دهستی برد و یال و ملی بارگینه که ی لاواندهوه. له ناکاو پاشه و پاش گه رایه وه دواوه.

سواره گوتی:

- لاقت بخه ناو ئاوزه نگه که.

- چی؟ ئاوزه نگ چیه؟

سواره که ئاوزه نگه که ی بو راگرت و گوتی:

- به مه ده لێن ئاوزه نگ. مەترسە لاقت بخه ناوی و سوار به.

- ئە گەر به ربوو مه وه چه بکه م؟

- مەترسە من دە تگرم.

عه به چهرچی لاقی خسته ناو ئاوزه نگ و دیسان گه رایه وه و گوتی:

- کاکه ئە مه کاری من نییه.

- سوار به. ئە وساره که ی توند بگره. چه ناچهومی.

- ئە وسار؟ ئە وسار چیه ئیتر؟

سواره که ئە وساری نیشان دا و گوتی:

- ئە به مه ی ده لێن ئە وسار. خو هه لده سەر زین و ئە وساره که به قه و بگره.

- حه بیه حه ی، زین چیه ئیتر؟

سواره که ئە مجار زینی نیشاندا:

- ئە به مه ش ده لێن زین.

- ده ی بلێ کورتان. بو ناوه که ت گوریوه؟

- ده ی باشه. سوار به چیتر رامه وه سته.

عهبه چه چى وه ك ئه كته ريكي به ئه زموون دهورى پياويكي ترسه نوكي به باشى ده گيرا، گوتى:

- ده بهر بابت مرم توند بيگره. ئه ي باوكه رو ئه م بارگينه چهند زه لاهه. به قه د كيويك ده بي!

عه به سوار بارگين بوو به لام له ترسان زور ده له رزى. به پارانه وه و لاله وه گوتى:

- ده بهرت مرم ميخراس. ده ستي لي بهر نه ده ي. توند رايگره. سواره كه كه له بهر پيكه نين چاوى پر

له ئاو بيوون، گوتى:

- مه ترسه باوه. به لاق توند له بهر زگى بارگينه كه به.

عه به هاواري كرد:

- بهرم نه ده ي. ملي توند بگره. با دابه زم. خاوهن بارگين ئه وسارى بهردا و يه كيكي له پاشه لي

بارگينه كه دا. كابرا له بهر خوويه وه واى ليكد ابووه وه كه بارگينه كه پياوه ساويلكه كه، بهرده داته وه و

ئه ويش تاويكي باش پتي پيده كه نيت. به لام ئيشه كه پيچه وانه بوو. بارگينه كه سه ري بهرز كرده وه و

حيلاندى. هه ستي كرد سوار چاكيكي كارامه و ئازاى له سه ره، وه ك هه وه تريشقه ده رپه ري و بالي

گرت. خاوهن بارگين كه له بهر پيكه نين كه فه زگ ببوو، ده ستي به زگيه وه بوو، بيوچان داده هاته وه و

راست ده بووه وه. له ناكاو سه ري هه ليئا، كه زه ي له جه رگى هات. جگه له ته پوتوزى چوارنالي

بارگينه كه، چي نه بينى. بوى ده ركه وت كه پياوه ساويلكه كه شوژه سوار و سوارچاك بوو و شايى و

به زمى لي بوو به گابور و شين.

چما له تاقیکاریی سه گه سهرنه که وتم

ماوهی شهش مانگ بوو له نه خوځخانه بوی که وتبووم. له گه ل ئه مهی به روا له ت حه ساوه بووم و ده بوو کیشی له شم بهرز بیته وه، به لام به هوی خوارده مه نی بیتام و کیشه و گریوگولی دهروونی، رۆژ له دوا رۆژ کیشم داده به زی. ئه و رۆژهی له گرتووخانه به درام، به جلکه وه، کیشم چلوسی کیلو بوو. ههر به م هویه ئه و کاتهی به دواي ئیش ده گه رام و سهرم به ههر که لین و قوزبنیکا ده کرد، ده حه په سان و به قسه ی فشه و گالته له کول خویان ده کردم وه. دوايین که س که تووشی بووم، به سهرسوورمانه وه گوتی:

- چ ئیشیک ده توانی راپه رینی؟

ولامم داوه:

- گه وره م ههر ئیشی هه بی ده یکه م.

تاویکی باش له به ژن و بالای هه لروانیم و به پینکه نینیکی گالته جارانه وه گوتی:

- به و حال و بال و کز و له ریه ته وه؟

زۆر شیلگیرانه گوتم:

- به لی به لی. ههر که س له جیات من بی و وه ک منی به سهر هاتبی ههر ئیشی هه بی ده یکات.

ویده چوو قسه که می پی خوش بووی. گوتی:

- دانیشه بزانه م.

له سهر ئه و کورسییه که خوی به سهر ئامازه ی پی کردبوو، دانیشتم.

دواي ئه وهی که میک تیمراما، گوتی:

- چاک گوی بگره.

- گوی قولانم گه وره م.

کورتیه قسه کانی ئه مه بوو: «یه کی له پیاوماقوولانی شار که ناوم زۆر بیستبوو، پیویستی به فرمانبه ریکی جی متمان و چاو و دل پا که. ئه م ژن و پیاوه وه جاخ کوپرن و مندالیان نابی. سه گیکی گه وره یان هه یه که وه ک مندالی خویان خوځشیان ده ویت و ئاگایان لییه. ئه م سه گه له هه موو که س و له هه موو شتیک، له لایان خوځشه ویستتره. به پی راهینانی تایبه ت، زۆر زیت و وریایه و مروقی باش و مروقی ناجسن له یه که مین چاوپیکه وتندا لیک هه لداویریت. ههر بویه ئه م پیاوه سامانداره به م سه گه مروقه کان تاقی ده کاته وه. کاتی که سیک ده چیته ماله که ی، ئه گه ر سه گه که کلکه سووته ی بو کرد،

دەردە كەوئیت لایەنە كەى پیاوئىكى چاك و پاكه. ئە گەريش كابرا ناجسن و درۆزن و فیلباز بئیت، ئەوه سه گە كه ناھيئیت تاوئيك لهوئى بمينئیتەوه و ئەنجن ئەنجنى دە كات. پیاوه دەولەمەندە كه تا ئیستا چەند جارئيك ئەم تاقىكارىيەى له سەر مرۆقە كان كەردووہ و ھەموویان راست و دروست دەرچوون. بە منیشى سپارد: دەبئى وابكەى سه گە كه خۆشى لئیت بئى. ئە گەر لەم تاقىكارىيە سەر كەوى تا ھەتاھەتايە نانت له رۆن دە كەوئى و پال دەدەيەوه».

بەريار درا رۆژى يە كشمەمە بچمە مالىان تا سه گە كه تاقيم كاتەوه. ھەر چەندە رۆژى شەممە چم نەخواردبوو، بەلام بەيانى رۆژى يە كشمەمە بە سئى ليرە پارەى كه پيم بوو، ھيندئيك نانەبەستە و دوو سئى كلۆقەند و چەند دانە چاكليت و كەمئيكيش كالباسم كرى تا سه گى كابرا دەولەمەندە كەى پئى دەستەمۆ كەم. بەرەو مالىان ھەرى كەوتم. زگم له برسان بە پشتەمەوه نووسابوو و ھەر قۆرەقۆرى بوو. بەلام خۆم راگرت و دەمەم بۆ خواردەمەنيە كان نەبرد. بەو ھىوايە كه له تاقىكارىيە سه گانە دەرچم.

بە پئى ناوونيشانئيك كه پيم بووم، مالى پیاوه دەولەمەندە كەم له گەرە كى «قووماشە سوور» دۆزبەوه. ئەو پیاوهى كه ناوونيشانە كەى پئى دابووم گوتبووى: «ئەو ئافرەتەى كه دەرگات لئى دە كاتەوه پئى خۆش نيە كەس لهوئى دامەزرئیت. ھەر بۆيە نابئى بەيلى تيبگات چ ئيشيكت بە خاوەن مال ھەيە».

زەنگى دەرگام لئیدا و بەو ئافرەتەى كه دەرگای لئى كەردمەوه گوتم: «جەنابى سەرۆك له دووى ناردووم و ھەوالئى ناردووہ بيمە ئيرە».

فيلە كەم گرتى و ژنە خزمەتكارە كه ھەلخەلەتا. له بەردەرگا لاچوو و گوتى: «فەرموون لەم ژووہ چاوەروان بن تا بەرئيزيان ئاگادار دە كەمەوه».

ھۆئىكى پان و بەرين بوو. ھەك كۆشكى پاشايان ھەموو شوئنيئىكى بە مافووہ و كورسى بەنرخ، ھەھا رازابووہوه كه چاوى مرۆق بە مۆلق دەوہستا.

له تەنیشت پەنجەرەيەك كه بەرەو دەريای دەروانى، دانیشتم. ھەموو بىر و ھەزم لای سه گە كه بوو. دلە كوتەيە كى زۆرم بوو. نەمدەزانى ئاكامى ئەم ئيشە چ دەبئى. له كەسيك دەچووم كه خرابئیتە ناو قەفەسى شيرەوه. چاوەروان بووم سه گى كابرا دەولەمەندە كه بئیتە ژووہ و پرم داتئى. دەستم له ناو گيرفان و له سەر نانەبەستە و چاكليتە كان بوو. ساز بووم ھەر سه گە كه ھاتە ژووہ، زوو بەرتيلى بدەمئى. دەركەى ديوہ كه بە ئەسپايى كرايەوه. سەريكى گەورە و تووكن دەركەوت. بەلام قەت له سەگ نەدەچوو. دەتگوت پيرئيزنيكە چروچاوى داچۆراوه و پزووى دەركيشراوه. له لايە كەوہ له مرۆق نەدەچوو، له لايە كى ترەوہ شاخى نەبوو تا بلئين گايە!

«ئەى باوكەرۆ ئەمە چ سەريكە؟ دە كرى ھەر ئەو سه گە بئى كه چاوەروانى دە كەم؟!»

بالاى كەمئيك له دەسگيرەى دەركە كه بەرزتر بوو. بئى ئەوہى ببزوئیت بە چاوە زەق و سوورە كانى له سەروروم رامابوو. ھەر ھەك كەسيكى ھيپنۆتيزم كراو له بەرامبەرى ھەستا بووم و ھيچ جوولەيە كم بۆ

نەدە کرا و زمانم شکابوو. رەنگە ئەگەر ماسوولکە کانم ئیشی ئاسایی خۆیان کردبا، دەمیک بوو لە ترسان، شلپەم لە عەرز هینابا. تاویک لە یە کتر راماین. لە ناکا و بیرم لەمە کردەوه «ناکا ئەم سەروسە کوتە تووکنە، هەر ئەو کابرا دەولەمەندە بێ کە بووی نە کراوه رڤینی بتاشی و قژی دابینتی. ئەگەر هەوبی، دەبی سلاو بکەم».

سەرم بە ئەسپایی داخست و بە دەنگیکی لەرزۆک سلاوم کرد. لە ڕووی ولامە کەوه، زوو زانیم هەلەم کردوو، بەلام تازە کار لە کار ترازایا بوو. سەگی کابرا دەولەمەندە کە مراندی و هیرشی بۆ هینام.

«قورم بە سەری ئیتر ئەمە چ سەگیکە؟! ئاخۆ سەگی وا زەلامیش هەیه! هەر دەلیی لە تۆرمەمی و شتر و گایە!»

دەرگای بە پاشوان گالەدا و هاتە پیش. هەر دووکمان وە ک پالەوانی میژووپی، بەرامبەر بە یە کتر راساین. سەگە خویری ددانە زلەکانی دەرخستن. چی نەمابوو زراوم بچیت. لە مەرە کە یەوه زانیم کە منی بە دل نییە. هیوام برا و تیگەیشتم ئیتر دانامەزیم! لە بیرو ئەمەدا بووم چۆن خۆم لەم تالووکە یە دەرباز بکەم.

هەنگاویکی تر هاتە پیش. مررررر.

ئۆخەیی ڕاوهستا. دیار بوو سەگیکە بە ویژدانە. بێ هوومید، لە چوار دەور و پشتم روانی. دەرگای لای راستی دیوہ کە کەمیک ئاوه لایا بوو. بەلام ترسی ئەوہم هەبوو هەر لە جیگای خۆم ببزووم، پەلامارم دات و هەپرۆون بە هەپرۆونم کات. بیستبووم کە سەگ پەلاماری پیاوی ڕووت نادات. لە دلی خۆمدا گوتم:

«وا باشە خۆم ڕووت و قووت کەمەوه و بۆی دەرچم».

بەلام هەر کە بە حال خۆم جوولاند، دەنگی مەرەپی سەگە کە بەرز بووہوه.

«ئەیی هاوار لەم ماله گەورە یەدا کە سیک نییە بیت و رزگارم کات؟» جگە لە هاوار کردن و داوای یارمەتی، چم بە دەستەوه نەمابوو. بەلام هەر کە زارم هەلچیری و هیشتا پیتی «ی»یی یارمەتیم نە گوتبوو، سەگە کە دەنگی هەلبری و مراندی. هەنگاویکی تری بەرەو ڕووم هەلینا. لە ناکا و بیرم کەوتەوه بڕیکم خواردەمەنی بۆ سەگە کە کربوو. بە ئەسپایی دەستم بۆ گیرفانم برد و نانەبەستە یە کم بۆ هاویشت. بەلام ئەمجارە نەیمراند. هەر بۆیە چاکلیت و کلۆقەند و کالباسە کەشم بۆ هاویشت.

بۆنی بە هەمووانەوه کرد. هەر وە ک مرۆفیک کە دلی تیکچووپی و هیلنجی هاتبی، ڕووی وەرگیرا و لووتی بەرز کردەوه.

پەندیکی پیشینیان هەیه دەلی «چوارپی بە بۆن، دەستەمۆ دەبی و مرۆفیش بە قسە کردن». دەلین سەگ، ئازەلیکی ژیرە، هەر بۆیە ویستم لە گەلی بدویم، بە لکوو بە قسە کردن دەستەمۆ بی.

بە دەنگیکی شیرین گوتم:

«پخە پخە وەرە لام. چەند ژیکە لەی سوورە گۆلم. وەرە ببینە هاویری».

له ولامدا ددانی له چیرهوه بردن و دیسان مراندی.

به قهد دهنکه جویه ک چوومه پیش و ویستم دهستی بو دریز کهم، به لام ئەم نارەسەنه دیسان دهستی کردهوه به مړه مړ. دوو ههنگاو گه رانهوه پشتهوه و گوتم:

- دا پیم بلی بزائم ناوت چیه؟! -

- مړرررررر -

- په کوو دهنگت چ خوشه! وهره لام یاره ژیکه لانه کهم وهره.

- مړرررررر -

- وهره لای کاکي خوت. وهره خوشه ویسته کهم.

- مړرررررر -

نه خیر، گه مال باوک مل نادا و دهسته مو نابی. له بهر خومهوه گوتم:

«خو ئەو ئەم کالباس و نانه به ستانه هه ناخوات. با بو خوم بیانخوم به شکم زگم تیر بیت».

به ئەسپایی داهاتمهوه نانه به سته و شته کانی تر هه لگرمهوه، بوو به رۆژی حهشر و قهوما. به چه شنی فیلمی کارتۆن، من و سه گه که له چاوترووکانیکدا تیکه وه گلاین. وام ههست کرد وه ک بالنده یه ک به حهواوه هه لده فرم. چند جار یک به دهر و دیواری ژووره که دادرام. له دواییدا له دهر که ی لای راست، خوم هاویشته دهرهوه. سه گه که ده لینگى پانتۆله کهمی به که لپه کانی توند گرتبوو و بهری نه ده دا.

خاتوونیکى گه لیگ خان و مان و تووله نه مام به جله خهویکی سووری کالهوه له پلیکانه کانهوه بهرهورووم دههاته خوارهوه. له ترسان خوم له باوهشی خاتوونه که هاویشته.

هه سیکمان له پلیکانه کانهوه غلۆر بووینه خوارهوه. خاتونه که که وتبووه ژیرهوه و من له سهه ره و سه گه کهش له سهه من. سهه ره بوو سه گه که ده لینگى بهر دابووم و کلکه سووته ی ده کرد و دموچاوی ده لیستمهوه. هه موومان هه ستاینهوه سهه پى. خاتوونه که پرسى:

- تو کیى؟ -

ئهوه نده ترسابووم، تف له زارمدا وشک بوو و نه متوانی ولامی ده مهوه.

خاتوونه رۆیشت و من و سه گه به ته نیا ماینهوه. ده ستیکم به سهه ری سه گه که داهینا و ده لینگى پانتۆله کهم له سهه زهوی هه لگرتهوه. «ده ک داماو کرهه ریز بی. ئهوه نده پانتۆله شت پى رهوا نه دیم؟!»

به دواى دهرزی و دهرزو ده گه رام، ده لینگى پانتۆله کهم بدروومهوه. سه گه کهش دوام ده کهوت و بهردهوام کلکه سووته ی ده کرد و دموچاوی ده لیستمهوه. پى خوشبوو له گه لیا یاری بکهه. کاتى

دانیشتم پانتۆله کهم بدروومهوه، سواری شانم بوو و له عهرزی دام. ده تگوت قهت ئه و سه گه ی چهند خوله ک له مه و بهر نه بووه که سوور بوو و ده یویست هه نجن هه نجنم کات.

له سه ر مافوو ره کان لوولی ده ده دام و نهیده هه پش ت هه ستمه وه. له لایه که وه برسیاتی و له لایه کی تره وه ترس له وه ی که دیسان ئاکار و ره و شتی سه گه که بگۆردری و ببه تته وه سه گی تاویک له مه و بهر و دابه تته سه روووم، که یفم نه بوو قوماری له گه ل بکه م. به لام به هیوای ئه وه که خاوه نه که ی بی ت و بمبینی کایه و قومار له گه ل سه گه که ی ده که م، هه ر به خۆمه وه ده گو شتی و له سه ر سه ری ده گه رام.

باشی بو چوو بووم. کاتی کابرای خاوه ن سه گ هاته ژوو ره وه و دیتی به یه که وه کایه ده که ی ن، هه ر فیکه ی سمیلی بوو. به زه رده خه نه یه که وه گو تی:

- وا دیاره که پیاوینکی زۆر چاکی که سه گه که خووی پی گرتووی.

به پیکه نینه وه و لامم داوه:

- له چاکی سه گی جه نابتانه وه یه.

کابرا به فیزه وه گو تی:

- سه گی چا که. له گه ل هه موو که س دانووی ناکولیت. به س مرۆقی باشی خوش ده ویت.

سه گه که نهیده هه پش ت له گه ل کابرا بدویم.

کابرا گو تی:

- وه ک مرۆقه کان له قسه و باس تیده گات.

به په ژاره وه ئاخیکم هه لکیشا و گو تم:

- بریا سه ت بریا مرۆقه کانیش ئاوا بان.

کابرا فه رمانیدا به سه گه که بچیتته ده ره وه. سه گه که کلکی به ردا یه وه و له ده رگا چوو ده ری. کابرا

به پیکه نینه وه گو تی:

- پانتۆله که ت چی بووه؟

له به رژه وه ندیما نه بوو بلیم سه گی جه نابت پانتۆله که می دادریوه. هه ر بویه گو تم:

- کاتی ده مو یست ده رگا بکه مه وه و بیمه ژوو ره وه، وای لیه ات. قه ینا کا گه وره م.

کابرا گو تی:

- ئیش ت به من چ بوو؟

- فلانه که س منی نار دووه ته خزه تان ئیشم پی بده ن.

كابرا سهرېكى له قاند و گوتى:

- خاتوون ئيزنى نه دا تو دامه زرينين.

سالانېكى زوره ئه مه له سهر دلّم بوته گرى ئاخو ئه و سه گه بو چى سهر له هه وه له وه ئاوا رق
ئه ستوور و هار بوو، به لام له ناكاو ئاكارى به رامبه ر به من گورا؟!!

له ئاكامدا دواى به دوا داچوونېكى زور گرى پووچكه ي ئه م مه ته له م بو كرايه وه.

ئه و سه گه يان وا راهينا بوو كه ئه گه ر كه سى ويستباى به گز خاتوون و مي رده كه يدا بچيت و له
عه رزيان بدات، سه گه كه له ت و په تيان كات. كاتى من و خاتوون له پليكانه كانه وه غللو ر بووينه وه،
له به ر ئه وه ي من به خيرايبى له سهر خاتوون لاچووم و هه ستام، ئاكار و ره وشتى سه گه كه به رامبه ر به
من گو ردر ا و دلنه رم بوو.

تا به و ته مه نه گه ييشتبووم، مرؤفى قورمساغم زور بينيبوو، به لام سه گى قورمساغم نه ديبوو. ئيستا
ئيوه ش بو تان ده ركه وت مرؤف، ئازه له كان بو چ ئيشگه ليك دنه ده دن و را دين!

کوئخا دەبی بگۆردریت

له به یانییهوه چوو بوومه دهشتودهر و کیو دار بینم. ئیواره که گهیشتمهوه مأل، ئهوهنده ماندوو بووم
ئاخ و ئۆخم لیبرا بوو. ههر ولات تاریک بوو، شیوم خوارد و سهرم به بهرمأل دادا و بوئی نووستم. وه ک
ئهوهی به سهر خه ودا کهوتبم، جینگلم نه دا و خهوم لیکهوت. ئه گهر توپیان له بن گوئی تهقاندبام
به خه بهر نه دههاتم. سهروه دی نیوه شه و بوو، به دهنگی تهقهی ده رگای ههوشه، له خه و راپه ریم. به
ترس و خوفهوه به خیزانم گوت:

- بهم نیوه شه وه ده بی کی بی؟

خیزانم که له من زیاتر ترسابوو ولامی داوه:

- نازانم به لام ههر که سیکه، له سهر ئاو و ئاوره. نیو کاتزمیر ده بی له ده رگا ده دات. هه رچی
تیمده کوتای وه خه بهر نه دههاتی. ههسته بزانه کییه.

شل وول و گیژی خه و بووم له جی هاتمه ده ر و له په نجه ره وه هه رام کرد:

- کییه؟

دهنگی سهیدی ته نه که ساز بهرز بووه وه:

- بیکه وه براله، ئیمه یین.

کاتی ده رگام کرده وه، ههشت نو کهس له پیاوماقوولانی ناو گوند له بهر ده می ده رگا
وه ستابوون. زور ترسام. له دلی خو مدا گوتم:

«بیگومان ده بی بابه تیکی گرینگ له ئارادا بی که ئه مانه بهم نیوه شه وه هاتوونه لای من».
هه رچۆنیک بی خو م راگرت و گوتم:

- کورینه به وشه وه چ بووه؟! خیره؟! فهرموون هه لکشن.

سهیدی ته نه که ساز ولامی داوه:

- نا کاکه کاتی ژووره وه نییه. ئیشمان زوره ده بی برۆین. هاتووین پیت راگه یه نین ئیمه له گه ل
هه لیزادنی ئه مه ر ئاغا نین. رای تو چییه و چ نییه؟

- ئاخه ر من چ له ئیوه بکه م، خوا غه زه بتان لی گریت. نیوه عه مرتان کردم. دوینی له سهر ئه م بابه ته
ئیمه دوو کاتزمیر قسه مان کرد. قه رار و مه دارمان داناوه و سویندنامه مان واژو کردوو و گیان له سهر

دهست، دژى ئەمەراغا دەوہستين و بەرہنگارى دەبينہوہ و ناھيلين ديسان ببیتہوہ کوپخا. لە جياتى ئەو، دەنگ دەدەين بە عوسە کەولە کۆن. ئيتەر بوچى بەو نيوہشەوہ ھاتوونہ ئيرە؟!

سەيدى تەنە کەساز گوتى:

- راستە کە دوينى قسەوباسمان براندووہتەوہ و بريارمان داوہ. بەلام بيستوومانە ئەمەراغا چۆتە ناوہندى گشتى و ئيشە کەى راپەراندووہ و سبەى دە گەرپتەوہ گوند تا چالاکيبە کانى بو دەنگدان دەست پى بکات.

گوتم:

- سەيد گيان نەدە کرا ئەم دەنگويەم سبەى پى بلىنى؟

- ترسم ھەبوو لايەنگرانى ئەمەراغا زووتر بينە لات و ھەلتخەلە تينن.

بە پیکەننەوہ گوتم:

- چما لە ناو ھەموو گوندا کەسى ھەيە لايەنگرى ئەمەراغا بى؟

- راستە، بەلام نابى فيل و فووتى ئەم رەشەولاخە جووتە وەشينە لەبیر کریت و دەبى ھەر دەم ئاگادار بين!

گوتم:

- دلنيا بن کەس ناتوانى من لە خستە بەریت. ئیستاش فەرموون با بچينە ژوورەوہ.

ولاميان داوہ:

- دەبى مالە کانى تریش بە سەرکەينەوہ. لەسەر ئيزنت دەرۆين.

برادەران رۆيشتن. دەرگای مالەم پيوەدا و چوووم بنووہوہ، بەلام خەوم لى نە کەوت و کەوتبووہم بیری رابردووی دوور.

ئەو کابرايەى ناوى ئەمەر ئاغايە لە ميژە کوپخای گوندە کەمانە و سەرسامکەرى رۆژگارە! زۆرى لە دەست بە ئازارين.

لە ناو دى، لە مندالى ھەوت سالانەوہ تا ھەفتا سال تەمەن بريارمان داوہ، ئەگەر بشمرين، لە دژى ئەمەراغا بوہستين و نەھيلين ئەمسال ھەلبژيردرى و ببیتەوہ کوپخا.

ھەموو خەلکى گوند لە مال و لە چاپخانەى بەردەمى مزگەوت و لە خانەقا و بە کورتى و بە کوردى ھەر شوپنیک کە بیری لى بکەيەوہ، ھەر لە بەيانيبەوہ تا نيوہشەوہ لە سەر ئەمەراغا گالتە و گەپیانە. خەلک لیکرا سوپنديان خواردووہ دەنگ بەدەن بە عوسە کەولە کۆن و بيکەنە کوپخای گوند.

عوسە پياويکى بەرپز و ھيژايە. گەليک خویندەوار و لپھاتوو و قسەزانە. لەمەوبەر فەرمانبەرى دايرەى ناوہندى سەرژمىرى بووہ. بەدواى کوچى دوايى باوکى بو ئەمەى مال و حال و زەوى و زارى باوکى کوپر نەبیتەوہ، گەر اوہتەوہ گوند. لە ھەموو دنيادا کوپخای وە ک ئەو خویندەوار و چاک دەست

ناکهویت. به چه شنیک وتار دهدات که وتهبیژی پارتی ناوچه که ههر توزیشی ناشکینیت. کاک عوسه ههر کات سی چوار کهسی له چایخانهی گوند دیتبا که دانیشتون، خیرا وهسهر تهپله کییک ده کهوت و دهستی به وتار ده کرد:

«هاوولاتیانی بهریز، گهورهیی خوتان بنوینن و شکو و شهرف و یاسا و ریسیای خوتان به ههلبژاردنی کوپخایه کی کارامه و زانا و لیزان دهسته بهر بکهن».

له بهرامبهردا ئەمهراغا کپ و بیدهنگ بوو و له ئاست ئەم چالاکیانه، دژکردهوهیه کی نهدهنواند. لیمان روون بوو که راپورتی تهواوی ههول و چالاکییه کانی ئیمه ده گاته بهرگوپی و لهو بابهتهوه زور به پهروش بووین که بو چی کاردانهوهی له سه ر نییه و خوی له چ مات داوه!

ههر له بهیانیهوه تا ئیواره بو لادانی ئەمهراغا و سهرکهوتنی کاک عوسه کهوله کون له ههولدا بووین. شهو و روژ بو بهرهوپییش بردنی ئیشه کان کۆده بووینهوه و پلانمان داده رشت.

ههر شهویک من زوو نووستبام، ئەوان دههاتنه مالی من و شهویکیش که ئەوان زوو نووستبان من ده چوممه زگیان. بو ئەوهی نهووین و کار بکهین. هه موو ئیشه کان به باشی ده چوونه پیش. بهس تاقه بابهتییک که وه ک کیچ چوو بووه ناو کهولمانهوه و حه جمینی لی هه لگرتبووین، بیدهنگی ئەمهراغا بوو.

بهلام دهتگوت کهسیک به گویمدا هه لده خوینی که رهنج به خهسار ده بین و ئەم هه موو ماندوو بوونه مان به فیرو ده چی و دیسان له م کتبه رکتییه دا ئەمهراغا ده بیاتهوه. زگم به کاک عوسه ده سووتا. په کوو بو ئەو هه موو وتارانهی که به ریویهان ده بات. ئەم وتارانه له گوندی ئیمه خهسارن. بییت و ههر جارێ له جاران کاک عوسه له ناوهندی ولات وتاریکی له م چه شنه پیشکesh بکات، حوکمهت سه روبن ده کات و ده پرووخینیت!

هه موو خه لکی ناو گوند سویندیان خواردبوو به ههر شیویه که بویان هه ل سووریت پیش به ههلبژاردنی ئەمهراغا بگرن.

دوو روژ مابوو بو کاتی دهنگدان. بوولیلی ئیواره له ده رگای مالهوهیان دا. پیم وابوو سهیدی ته نه کهسازه.

له په نجه رهوه سه رم شوپر کردهوه و گوتم:

- له بیرمه براله. نابی دهنگ بدهینه ئەو ئەمهراغا خویره.

بهلام ههر زوو بووم ده کهوت ئەوهی ده رگا ده کوتی سهیدی ته نه کهساز نییه. چوممه به رده گا. خوارزای ئەمهراغا بوو! زور به ریژه وه سلای کرد و گوتم:

- خالو ئەمهراغا گیانم ریژ و سلای بو ناردوو.

به سه رمدا گوراندا:

- هه تيوه لاجۆ يه كى له خۆت هه لده. خوا له كۆل ئيمه تان كاته وه به خۆت و بهم خاله ناره سه نه ته وه.

بى ئه وهى خۆى تىك نىت گوتى:

- خالۆ گيان گوتى سه بارهت به و شه ر و تىك هه لچوونهى له گه ل مچه گروپت بوو، پاريزه ريكي زۆر چاكم بۆ دۆزبويه وه. پاره شى ناوى.

هه ر كه ناوى مچه گروپ و پاريزه ري مفت م بيست، وه ك ئاو به ئاور داكهى، سارد بوومه. ئه و مچه به د ف ه ر ه زۆرى خه راپه له گه ل ك ر دووم. زۆر بى ئا بروو و هيچ و پووچه. به ر ده وام مانگايه كانى له مووچه و مه زرا و به رو بى ستانى من ده كات و ده يانله وه ر نىت. دوو مانگ له مه وه ريش هه تيوه كهى شه و چوو بووه ناو و چخانهى ئيمه و دوو به ر ه ي لى دزين. له گه ل ئه وهى چه ند شا يه تحالم هه بوو به لام مافم خورا و چم بۆ نه چوو ه سه ر يه ك. كا برا پشت ئه ستور بوو و منيش به پيچه وان ه ده ستم به هيچ كوئى هه ل نه ده گه شت. له گوند هه ر كه س مل ئه ستور و به ه يزه، له بره وتر و قسه ي زياتر ده روا ت. تاقه كه سيك بتوانى له م ژانه سه ره ي مچه گروپ رزگارم كات و مافم بستينى، ئه مه را غايه. به لام ئه گه ر بچمه مالى و كه سيك بمبينى خه لكى ناو گوند به ر جوينم ده دن و تف بارانم ده كن.

ئهم بىروكانه بردبوويانم كه ديسان كوره كه گوتى:

- خالۆ ئه مه ر گوتى سه بهى به يانى زوو له به ر ده م گو ر ستان له ژي ر داره سه وه له كه چاو ه روا نم به تا به يه كه وه بچينه شار و ئيشه كه ت جيبه جى كه م.

زۆر ته وا وه. له به ر ده م گو ر ستان، ئه و يش به يانى زوو، چۆل و هۆله و بى هه ست و خوسته و كه سيش له م چاو پي كه وتنه ئا گادار نابى.

پيم گوت:

- سلاوى من به ئه مه را غا بگه يه نه و بللى ديمه خزمه تى.

خيزانيشم به م باس و خوا سه گه شا يه وه و گوتى:

- پيم خو شه، چاكت كرد. بچۆ له گه ل ئه مه را غا قسه بكه و ده نكي پى بده. به س ئه و ده توانى تو له ي ئه م هه موو زه ره ر و زيانه ي مچه لي داوى بو ت بستينى.

تا به يانى خه و له چاوم نه كه وت. هه ر ولا ت رووناك بوو، وه ر پى كه وتم. له كو لانى مالى خو مان تي ده په ريم كه مه ره سه نه كو برم ديت. دا يكي به كو له وه بوو و ده رو يشت. منى ديت و سلاوى كرد. گوتم:

- مه ره سه ن بۆ كوئى ده چى؟

به شه ر مه وه سه رى دا خست و گوتى:

- ده چمه شار.

- بۆ له شار چ باسه؟
- دايكم ده بهم بۆ لاي دكتور. ئەدى تۆ ده چى بۆ كوي؟
- منيش ده چم به ره و شار.
- تۆ چ ده كهى له شار؟
- له بهر خۆمه وه گوتم: «ههى خوڤرى، تۆش بوويه مامه خه مهى من له پرسيارانت گرتووم». ولامم داوه:
- ده چم پاريزه ريك بدۆزمه وه، سكالآ له دژى مچه گروي تۆمار بكه م.
- چى وا نه رۆيشتبووم، له خه مانه كه ر هه له نگووتم.
- خيزانى سوارى كه ريك كردبوو و خۆى و كوره كهى به دوا قوونى كه ره وه بوون. گوتم:
- خيره كاك خه مان، به و به يانييه زووه بۆ كوي ده چى؟
- به رووگرژى ولامى داوه:
- ده چمه شار.
- بۆ چ باسه؟
- دوو سال له مه و بهر خيزانم برده لاي دكتور. حه ب و ده رمانى بۆ خيزانم نووسى، به لام له بهر گرانى، بۆم نه كردرا. ئيستا ده چين ده يانكرين.
- ئەو خوشكهى بۆ كوي ده بهى؟
- ئەو يش له گه ل هه نيفى شه رى بووه، ده چى سكالآ له دژى تۆمار ده كات.
- ئەدى ئەو مندآلهى له چى ده گيڤرى؟
- ئەو يش سه رى كه چه ل بووه. ده مانه وهى نيشانى دكتورى ده ين.
- دواتر ئەو له منى پرسى بۆ كوي ده چم، منيش هه موو شتيكم پيگوت.
- كاتى گه يشتمه حاندى گۆرستان، بۆم ده ركه وت هه موو پياوى ئاوايى به نيازى بچنه شار و هه ر هه موويان له يه كتر تووره و به گومانن. كه گه يشتمه ژير داره سه وله كه ش ديم گونده كه مان جووقه وارى ليبراوه هه موو هاتوونه ژير داره كه كۆبوونه وه.
- سه يدش له وى بوو. پرسيم:
- كاك سه يد ده نگو باس چييه؟
- به ته مام بچمه شار و دژى شه و كه ته كه چه ل سكالآ تۆمار بكه م.

سهرم سوورمابوو که بو هه چي نه خووش و شکايه تکه ره راست ئه مرۆ که من له شار ئيشم هه يه،
برياريانداوه بچنه شار! که له خه لکه که ورد بوومه وه، مچه گرويم چاو پیکه وت له قوژبنیکی
هه لئرووشکاوه و خوئی مات کردووه.

له سهد ته نکهم پرسى:

- ئه م خویریه لیڤه چ ده کات؟

- ده یه وهی بچینه شار و پارێزه ریک راسپیری دژی تو سکالا بکات.

هه موومان بی ده نگ و کپ و مات له ژیر داره سهوله که چاوه روان بووین ئه وانى تر برۆن و
سه رمان سووک که ن.

له م کاته دا، له دووره وه ئه مه راغا ده رکه وت. به ره ورووی ئیمه ده هات. له بهر خوومه وه گوتم:

«ئهی هاوار و داد و بیداد له ناو ئه م هه موو حه شیمه ته چۆن له گه ل ئه مه راغا قسه بکه م و له گه لی
بچمه شار. چ به ئه وه هه موو خه لکه بلیم؟!»

ئه مه راغا گه شته په نا داره سهوله که و به ده نگیکی به رز گوئی:

- کورینه سلاوتان لی بی.

بوو به سرت و خورت و به خیره اتن.

- هه مووتان ئاماده ن؟

که س نووزه ی لی نه هات.

ئه مه راغا چوو هه سه ر به ردیکی گه وه راهه ستا. چاو یکی به جه ماوه ره که دا گیرا و گوئی:

- له وه ده چی تا قمیگ هیشته نه هاتین. ده بی چاوه نوار بین تا ئه وانیش بین.

چهند خوله کیک بی ده نگى دا که وت. بینیم عوسه که وله کونیش به ره و ئیمه دیت. گه شته حاندى
جه ماوه ره که و سه ری داخست و به ئه سپایی سلاوی کرد.

ئه مه راغا به ده نگیکی نیڤ و سه رکه وتوانه گوئی:

- بو چی هینده ت پیچوو؟

کاک عوسه ولامی نه داوه. ئه مه راغا وه ک فرمانده ی هیزیگ که فرمانی هیرش راگه یه نیت، گوئی:

- خیرا وه دووم که ون.

هه موومان دواى ئه مه راغا که وتین. چل که سیک ده بووین. خو م گه یانده کاک عوسه و گوتم:

- کاکه تو بو کوئی ده چی؟

- له دایره‌یه کی حکومتی ئیشم هه‌یه، ده‌چم بۆ شار.

کاتی گه‌یشتینه ناو شار، ئەمەراغا که پیشه‌نگی وه‌جبه‌که‌ بوو، ئیمه‌ی برده‌ مزگه‌وتیک له‌ سه‌نته‌ری شار و گوتی:

- ئیوه‌ لیڤه‌ بن تا من کاروباره‌کان ریک‌ ده‌خه‌م.

دوای ئەمه‌ ئاماژه‌ی به‌ من و کاک‌ خه‌مان کرد که شوینی که‌وین. له‌ گه‌ل ئەمەراغا چووینه نووسینگه‌ی پارێزه‌ری به‌رێز چاوباز که‌ لایه‌نگری حوکمه‌ت بوو. ئەمەراغا له‌ سه‌ر کورسی ته‌نیشته‌ میزی جه‌نابی چاوباز دانیشته‌. من و کاک‌ خه‌مان، ده‌ست له‌ سه‌ر نیوک‌ له‌ سووچیکی ژووره‌ که‌، وه‌ستابووین.

ئەمەراغا دوای چاک‌وچۆنی گوتی:

- جه‌نابی چاوباز تۆ نازانی له‌ چنگ‌ دژبه‌رانی حیزب‌ چۆن وه‌زاله‌ هاتووین.

کاک‌ چاوباز به‌ زه‌رده‌یه‌ که‌وه‌ ولامی داوه‌:

- به‌مزوانه‌ چاره‌ی ده‌ردیان ده‌که‌ین.

ئەمەراغا خه‌ست و خۆل و لیک‌ کیشراو گوتی:

- هیوادارم.

کاک‌ چاوباز پرسی:

- بارودۆخی حیزب‌ له‌ ئاوابی ئیوه‌ چۆنه‌؟

ئەمەراغا قاقا پیکه‌نی:

- ئەو قسانه‌ چیه‌؟ له‌ شوینییک‌ که‌ جینگه‌ی جه‌وله‌ی منه‌ کێ بۆی هه‌یه‌ به‌ پارتی دژبه‌ر ده‌نگ‌ بدات؟!

جه‌نابی چاوباز به‌ خۆشییه‌وه‌ ده‌ستی لیک‌ خشانده‌ و به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

- هه‌ر بژی.

ئەمەراغا به‌ ده‌نگیک‌ی ئەرخه‌یانه‌وه‌ گوتی:

- تا من هه‌بم، تۆ خه‌می هیچته‌ نه‌بی. جه‌نابت ئیشی ئیمه‌ راپه‌رینه‌، ئیتر کارت نه‌بی.

من و کاک‌ خه‌مان خه‌ریک‌ بوو وه‌رزه‌ ده‌بووین. ئیمه‌ به‌ دوای ئیشی خۆمانه‌وه‌ بووین، که‌چی جاری ئه‌وان له‌ سه‌ر دۆخی حیزب‌ و ئیشی خۆیان ده‌دوان و درۆیان بۆیه‌ کتر ده‌ستانده‌وه‌. ده‌تگوت کێبه‌رکیی زمانلووسی و پێهه‌لگوتن به‌رپوه‌ ده‌بن و سکالای ئیمه‌یان له‌ بیر کردوه‌.

له‌م کاته‌دا ئەمەراغا رووی له‌ کاک‌ خه‌مان کرد و گوتی:

- ئەم لىقەوماوۋە يە كىك لە ھەرە ھەلسووراۋانى حىزبە. نە يارىكى ئىمە تىنى بۆ روۋى ھىناۋە. ئىستاش دەپھەۋى سكالای لە دژى تۆمار بکات. بەلام ھىچ پارەيە كىش شك نابات.

كاك چاۋباز كە لە سەروىنى قسەى تىگەيشت دەستى بە پشتى ئەمەراغا داھىنا و گوتى:

- ئىشت نەبى. پىۋىست بە ھەقدەستى پارىزەريش ناكات و بەلپىن دەدەم سەگانى تىبەردەم و بابى نەيارى لە گۆر بىنمەدەر.

ئەمەراغا روۋى لە كاك خەمان كرد و گوتى:

- تەمەن درىژ بى جەنابى چاۋباز و خوا بە ئىمەت بىلى. تۆ لىرە بىمىنەۋە با ئىشە كانت راپەرىنى. بەلام لە بىرت بى دەبى كاتى دەنگدان تىبەھەلپىنەۋە.

ھەموومان پىكەنەن. ئەمەراغا لە كاك چاۋباز مالاۋايى كرد و لەۋى ھاتىنە دەرەۋە. لە بن دەرگاي دەرى ئەمەراغا روۋى تىكردم و گوتى:

- ھەلى بانگى سەيدى تەنكەساز بگە بىتە ئىرە.

چووم سەيدم ھىنا. ئەمجارە چوۋىنە لاي پارىزەرىكى تر كە دژبەرى ھوكمەت بوو.

ئەمەراغا سلاۋى كرد و دانىشت. دىسان شانۋى پىشۋوى دوۋپات كردهۋە:

- جەنابى پارىزەر كەى ئەمە رەۋايە. ئىۋە نازانن ئىمە لە ئاۋايى لە چنگ پارتى دژبەر توۋشى چ بوۋىن. جەنابى پارىزەريش گوتى:

- ھىندەيان بە بەرەۋە نەماۋە. سەگى ھار ھىندە ناژى. بەوزوانە مشوورىان دەخۋىن.

ئەمەراغا ۋەك جارى پىشۋو بە دەنگىكى قەلەۋ و قەبە گوتى:

- ھىوادارم.

جەنابى پارىزەر پرسىارى كرد:

- دۆخى پارتە كەى ئىمە لە ئاۋايى ئىۋە چۆنە؟

ئەمەراغا بە پىكەنەنەۋە گوتى:

- يانى چى؟ ئەمەر ئاغات نەناسىۋە؟ لە مەلبەندىك من لەۋى بىم، چما پىاۋ ھەپە دەنگ بدات بە پارتى دژبەر.

كاكى پارىزەر كە لە خۇشيان فركەى سىمىلى بوو، گوتى:

- ھەر بژى.

لەناكاۋ ۋەك ئەۋەى ئەمەراغا شتىكى كەۋتپىتەۋە ياد، ئامازەى بە سەيدى تەنكەساز كرد

و بە پارىزەرى گوت:

- ئەم سەيدە بەرپزە ئەندامىكى ھەرە ھەلسووراوى حيزبە لە ئاوايىبە كەمان. چلپاوخۆرىكى سەر بە پارتى حوكمەت ژانە سەرىكى زۆرى بۆ دروست كردهووه و مافى خواردووه. دەيههوى سكالالى لە دژى تۆمار بكات. دۆخى ژيانىشى زۆر ئەستەم و دژوارە و ھەناسە سارد و لىقەوماوه.

جەنابى پارىزەر كە لە بابەتە كە گەيشت گوتى:

- بىگومومان بە ئەركى سەر شانى خۆمى دەزانم بەدواداچوونى كيشە كانى بكەم.

- سەيد داماو و لىقەوماوه و ھىچ پۆل و پارەيەك شك نابات.

- رىزت ھەيە. ئەم قسانە چىيە؟ كى باسى پارەى كردهووه؟

ئەمەراغا بە سەيدى گوت:

- خەمت نەبى ئىشە كەت جىبەجى بوو. پارىزەر راووستاوى. دەبى بەلین بەدى كاتى دەنگدان، بۆمان قەرەبوو بكەيەو!

ھەموو پىكەنين. ئەمەراغا ئىزنى لە پارىزەر خواست و ھاتىنە دەرەو. ئەمەراغا پىي گوتم:

- بچۆ بە مەرەسەن بلى بىتە ئىرە.

چووم و مەرەسەنم لە گەل خۆم ھىنا. ئەمجارە چووينە لای دەدانساز. دەدانى مەرەسەن بە شىوھىەك كىسى كردهوو، نەيدەتوانى زارى ھەلپچرپت. كاك دكتورى دەدانسازىش يە كى لە پالئوراوانى ھەلباردن بوو كە سەر بە ھىچ لايەنىك نەبوو و دەيوست سەر بەخۆ لە ھەلباردن بەشدارى بكات.

ئەمەراغا لە گەل چوونە ژورەو، پىداھات بە جوین و باسى خەراپەى حيزبى ھەر دووك لا. ھەم پارتى خۆى و ھەم بەرامبەرە كەى. دواى پىشە كىيەك، داواى لە دكتور كەرد بە خۆرايى و بى بەرامبەر دەدانى مەرەسەن بكىشى و بەلنى پىدا لە كاتى دەنگدان تى ھەلنىتەو.

مەرەسەنمان لە لای دكتور جىھىشت و ھاتىنە دەرەو. لە ماوھى دوو كاترمىدا ئەمەراغا ئىشى ھەموو جەماوھرى چى كەرد. داىكى لاسى بردە لای دكتور. دەرمانى خىزانى خەمانە كەرى بە بەلاش وەرگرت. مچە گروپى بردە لای پارىزەرىكى تر و رايسپارد ئىشە كانى جىبەجى كات. دواى ھەمووان نۆبەى من ھات. منىشى بردە لای پارىزەرىكى بە ناوبانگى شار و دواى تاوتوى كەردن و مەرايى زۆر بە پارىزەرى گوت:

- ئەم بەرپزە يە كىك لە مۆرە سەرە كىيە كانى حيزبى ئىمەيە لە ئاوايى. ئەندامىكى پارتى حوكمەت مافى پىشيل كردهوو و بەشى خواردووه. داواكارم بۆ ئەوھى لە ئەركە كانى حيزب دوانە كەوين، ھەر چى بۆتان دەكرى، بۆى بكەن تا لە پىش چاوى پارتى بەرامبەرمان رووسوور و سەر بەرز بىن.

جەنابى پارىزەر بەلنىيدا تەننەت پارەى تەمر و ھەموو تىچووھە كانى دادگە كەى من لە گىرفانى خۆى بدات. نانكى نيوھروى چەور و چاكىشى دامى و خواردم. لای ئىوارە خەلكى گوند دلخۆش و ئاسوودە گەراينەوھ ئاوايى.

به يانی ئه و رۆژه، دهنگدان دهستی پیکرد.

هر ئهوانه ی سویندیان خواربوو تا دوا هه ناسه تیده کۆشن و ناهیلن ئه مه راغا سه ره که ویت، له پیش هه موویاندا دهنگیان پی دابوو.

کاتی ژماردنی دهنگه کان، کاک عوسه که وله کۆن یه ک تاقه دهنگی هینابوو. هه موو پیمانوابوو بو خۆی ئه م دهنگه شی دابوو بو خۆی. به لام کاک عوسه به سویندان رهش و شین ده بووه وه و پیداکری ده کرد که بیسه لمیننی که ئه مپیش دهنگی داوه به ئه مه راغا.

هه موو خه لکی ئاواپی لپی راسابوون و به گز کاک عوسه دا دههاتن و به خهراپه باسیان ده کرد.

ئه مه راغا گوتی:

«تیک بهر مه بن. ئه وه ی دهنگی داوه به کاک عوسه بو خۆم. چما هه موو خه لکی ئاواپی نه تانده و یست دهنگی خۆتان بدن به ئه و؟! ده ی ئیستا که من نوینه ری هه مووتانم، ده نگم داوه تی».

به م جوړه هه موو ئه وانه ی ده یانگوت ده نگ ناده ین به ئه مه راغا، دهنگیان دایه. به س تاقه که سی قسه ی خۆی برده سه ر ئه مه راغا بوو.

سه ره رای هه موو شتیک، ئیشی هیچ کام له ئیمه که له بهر ئه و، سویند و ته لاقمان ژیر پی نابوو جیه جی نه بوو. تاقه که سی که به ئاوات گه یی و ئیشه که ی راپه ری دیسان هه ر ئه مه راغا بوو.

تاپۇى حوكمهته

بۇ تور كىك كه له هه نده رانه، شتتلك له وه خوشترو به تامتر و عهنتىكه تر نىيه به بهژن و بالاي ولاته كهى هه لبلين. به تايبهت كه ئەم پيهه لگوتنه له زارى خاوهن هونه رمه ندى به ناوبانگ و نيوته ته وه يى وه ك «ژوليوس كاچين» هوه ببيستري. بهم شيوه يه بايه خى قسه كه چهند قات بهرز ده بيته وه.

ئه و كاتهى ژوليوس كاچين به راويژى زارى ههنگوينى و چاوى ميخوشى گوتى:

«من تور كه كانم زور خوش دهويت». ههزم ده كرد له جىي خوم ههستم و بچم و زارى ماچ كه م. مه خابن له ولاته روتئاواييه كان، هه لخراندنى ههست و سوز به شيوه ي لاي ئيمه شووره ييه. هه ر بويه برپارم دا ئه و كه سه كه ئيمه ي تا ئەم ئاسته لاخوشه ويسته، بانگه يشتى ئەسته مبولى بكه م. دلنياش نه بووم بانگه يشته كه م وه رده گريت يا خود نا. سكرتيره كه ي گوتى:

«له گه ل چهند كومپانيايه ك گريبه ستى گه وره ي هه يه كه ده بى شريتيان بو تومار كات. زور سه رقاله. بو خوشت پرسيارى لى بكه به شك م ملي دا».

كاتى بابته كه م به ژوليوس كاچين راگه ياند، به روويه كى گهش و تامه زرر وه وه ريگرت و گوتى:

«له بهر ئەم سه فهره هه موو گريبه سته كان دوا ده خه م».

برپار درا له و ماوه ي له ئەسته مبوله، چهند ئاههنگ و كونسيرت يكيش ساز دات.

له خوشيان لاقم عه رزى نه ده گرت. بو ئه وه ي كاروبارى كونسيرته كه زووتر جيبه جى بيت، براده ره كانم داوايان كرد به په له، به فرؤكه بگه ريمه وه ئەسته مبول. هه ر كه گه يشتمه ئەسته مبول قولم لى هه لمالى و دهستم به ئيش كرد.

له ئەسته مبول دوو هؤل هه يه كه رووى مه جلسيان هه يه و بو كونسيرت باشن. سه رم له هه ردوو كيان دا. روون بووه وه هه ردوو ك هؤل كه له مه بهر گيراون و چهند گروپيكي تر به نيازى كونسيرتن. دهستم له هيج كوى گير نه بوو و به نا عيلاجى هؤل يكي گچكه ي حكوميم به كرى گرت كه شياو و ريكوپيكيش نه بوو.

دواى هه لباردننى هؤل كه، دهستم كرد به وه شان و بلاو كردنه وه ي ريكلام و ئاگادارى بو كونسيرته كه. كيشه ي هه ره گه وره مان دا بين كردنى پيانو بوو. له شارى ئەسته مبول ته نيا يه ك پيانو هه بوو. ئه ويش هى فيرگه ي گشتى موسيqa و سامانى حوكمهت بوو. باشتره بلنم له سه ر حوكمهت تاپو كرابوو. بهر له هه موو شتتلك برپارم دا بچمه لاي به رپوه بهرى فيرگه ي موسيqa تا يارمه تيمان بدات.

ئەو جۆرەى بېستېبوم بەرپۆەبەرى فېرگە كە، لەمەوبەر پۇلىسى شارەوانى بوو و دواى خانەنشىنى بۇ ئەم پېشەى دەستىشان كرابوو. ئىتر پۇلىسى شارەوانى چ پەوئىدىيە كى بە بەرپۆەبەرايەتى فېرگەى مۇسېقاو ھەبە، ئىمە خۇى تېھەلناقوتىنېن و ئىشى ئىمە نىيە. چارەرشىيە كە ئەمە بوو دەچووم بۇ فېرگەى مۇسېقا دەيانگوت چۆتە شارەوانى. دەچوومە شارەوانى دەيانگوت چۆتە فېرگەى مۇسېقا.

دواى ماوئەك ھاتوچۆ، زانىم كەسېك ھاوكات دوو ئىشى ھەبى، ھەروا سووك و سانا، دەستمان پىى ھەلناگات. جا ئىتر كەسى سى ئىش و چوار ئىشى ھەبى، دۆزىنەوئى يەكجار ئەستەمە. دواى شەش رۆژ ھەلات ھەلات كە دۆزىمەو ھەلام و ابوو زۆر ناسياو. كاتى مېشكە ھەلگوشى تىگەىشتەم كە ئەم كابرەم لە سەر رېگى شارەوانى و فېرگەى مۇسېقا بىنىو.

پاش تاوېك چاك و خۇشى، پېمگوت:

- بەرپۆم ئىو بېگومان ژۇلىوس كاپىن دەناسن.

- كى؟

- ژۇلىوس كاپىن.

- كىيە؟

- چۆن نىناسى؟ يە كى لە بەناوبانگترىن پىانۆژەنە كانى جىھانە.

- دەى دەى، زۆر باشە. رەنگە ئەو، من بناسىت.

- فەرموو داواكارىت چىيە؟

- بەرپۆبان ھەوتووى داھاتوو دىتە ئەستەمبوول. بىرپارە كۆنسېرتىك لىرە ساز دات. لەبەر ئەمەى تاقە پىانۆى بە كەلكىش ھى فېرگەى مۇسېقاى، داواكارم بۇ ئەوئى دايكى نىشتمان سووك و چرووك نەبى و بە بووكمان نەبەن، ئەم پىانۆبە بۇ ماوئەى كۆنسېرتە كە بەدەن بە ئىمە.

ھەموو ھەول و تەقەلام لە راوېژمدا كۆ كىرەبوو ھەو و تىدە كۆشام وشە و رىستەى سەرنجراكىش و دلخۆشكەر بە كار بېنم تا تېروانىنى ئەم، بۇ لاي خۆم راکىشم.

بە درېژابى ئەو كاتەى كە دەدوام كاكى بەرپۆەبەر چاوى لە شوپىنېك بىبوو و بە ئەنگوستىش لە سەر مېزە كەى بەر دەستى دەمبلى دەمبلى لىدەدا.

كاتى قسە كانم تەواو بوو، وەك كەسېك لە خەو ھەستابى، بە دەنگىكى سارد و سۆل و خەوالوو گوتى:

- ھەر باسى مەكە. ئەم پىانۆبە خىراتى رېكخراوئى «راكەبۆكولېرە» يە كە پېشكەشى كۆمومەتى كىرەو، بەو مەرجەى تەنبا بۇ كۆنسېرتەگە لىك بە كارى بىنېن كە داھاتى بۇ رېكخراوئى خىرخاوبىە كان بىت.

گوتم:

- ئەگەر بزانن له كۆنسىرتىكى گىشتى كەلكى لى وەرگىراوه، دەبى پىانو كە رادەست كەنەوه؟
- بىنگوومان نەخىر. بەلام لەبەر ئەوهى تاپۆى حوكمەتە، دەسەلاتى ئەوهمان نىيە بو ئىشى
ناحوومى كەلكى لى وەرگىرەن.

گوتەم:

- بەرپز چاره يە كمان بو بكن و بە هانامانەوه بىن.
- بەداخەوه چم له دەست نایات. هەر كاتىش ئەم پىانو يە دەدەينه كۆنسىرتىكى ناو شار
دواتر دەبى شتىك بكرىت.

- دەى ناكرى ئەم شتەش بو ئىمە لەبەر چاو بگرن؟
- ناكرى. ئىوه دامودەزگايە كى فەرمى نىن. لىپرسىنەوه مان لى دەكرىت.
- بەلام گەورەم قسە لەسەر شەرەفى ولاتە. هەر من بە تەنيا لە پىش چاوى بيانىيە كان خىت
نابمەوه، بەلكوو توركيا سووك و سەرشۆر دەبىت.
- ببوورە بەداخەوه چم له دست نايەت.

هەروا دوو سى رۆژىك مابوو بو رۆژى كۆنسىرتە كە. چوومه لای شارەوان، تكام لىكرد ئاورمان
لیداتەوه و راسپىریت تا فیرگە كە پىانو كە مان بداتى.

شارەوانىش داواى له بەرپۆه بەرى فیرگە كرد چۆنیاں بو دەلووى داواكارى ئىمە راپەرینن.
بەلام بەرپۆه بەرى فیرگەى مۆسیقا ملی نەدا و لە ولامدا گوتى:
- گەورەم ناتوانىن. ئىمە وه ك بووك ئەم پىانو يە مان پاراستووه.
پرسىم:

- چۆن چۆنى بووك دەپارینن؟!

كاكى بەرپۆه بەر ولامى نەدايەوه و كپ و بىدەنگ بوو.
بە گالتەوه گوتەم:

- بووكىش دەبى كەلكى لى وەرگىرە. بووك بە كەلك نەبەت، دەبىنرەوه مالى باوكى.
بەرپۆه بەرى فیرگەى مۆسیقا زۆر پىداگر و شىلگىر گوتى:

- ئەم پىانو يە چوار پىنج سالى له جىگای خوى جوولەى نە كرووه و دەرگای لى نە كراوه تەوه. ئىزن
نادەم لىرە بچىتە دەرهوه.

پرسىم:

- بۇ؟

- لە بەر ئەوھى لە كاتى راگواستن و ھىنانەوھ رەنگە وە جىيەك كەوئىت و خەتى تىكەوئىت و فەنەرەكانى شلوشەوئىل بن.

بە جەنابى شارەوانم گوت:

- من ئامادەم گەرەنتى ھەر جۆرە پىشھاتىك بىكەم و ئەگەر دوور بى بچووكتىن كىشە بەرەورپومان بووھو، بە سەر و مال تىدام و قەرەبووى دەكەمەوھ.

بەرپوئەبەرى فىرگەى مۇسىقا سواری قسەى خۆى ببوو و نەدەھاتە خوار. چوومە لای سەرۆكۆھزىران و سەرۆكى پارتى و شالىارى ناوخۆىى و بۆ سەرۆكۆكۆمارىش نامەم نارد، مەخابن كەس بە پىاوى نەزانىم و ئاوپرى لى نەدامەوھ. ئاخۆ ئابرووى ولات لای ھىچ كامىان گرىنگ نەبوو ياخود برشت و دەسەلاتى بەرپوئەبەرى فىرگە لە گشتىان زۆرتەر بوو.

ھەناسە سارد و لارەمل بۆ پىانۆپەكى ئاسايى كەوتمە جموجۆل و ھەموو شارم تەقاندەوھ. تاقە رۆژتىكىش مابوو بۆ وادەى كۆنسىرتەكە.

سەردانى سى چوار كەسم كرد كە دەيانگوت پىانۆپان ھەيە. يەكيان كە لە ھەمووان ساختەر بوو ھىنامانە ناو ھۆلى كۆنسىرت.

كاتى قامكت دەخستە سەر دووگمەكانى، دەنگىكى وەھاي لى بەرز دەبووھو، لە مېژووى داھىنانى مۇسىقادا نۆتى وا نەبىستراوو.

برادەرىكم گوتى:

- ئەم پىانۆپە بە كار نايات و تووشى بەزم دەبىن. ھەر نەبى با بىبەينە لای وەستايەك نۆژەنى كەينەوھ.

بە قسەى ئەم ھاورپىيەم پىكەنىم و گوتم:

- دروستكردنى ترۆمبۆلپىك لە نۆژەن كردنەوھى ئەم پىانۆپە ئاسانترە.

ھەرواش بە ناغىلاجى چووپىنە لای سەرۆكى دايرەى ھونەر و مۇسىقا و داوامان لىكرد بارى خوارمان راست كاتەوھ و چاوپىك بە پىانۆپەكەدا بخشىنىت.

لە كاكى سەرۆكى دايرەى ھونەر و مۇسىقام پرسى:

- گەورەم بەرپزتان لە كام ئامپىرە مۇسىقاىيەكاندا شارەزان؟

ولامى داوھ:

- ماوھىەك لە قوتابخانەى سەربازى زورناژەن بووم.

بۆم پروون بوووه نوژن كردنه وهی پيانۆیه كه ئیشی ئەو نییه. به لام به سه رهاتی كۆنسیرتته كه و هاتنی پيانۆزهنی به ناوبانگم بۆ باس كرد و داوام لیکرد به سه ریپوه بیت و چاویك له پيانۆیه كه بکات.

جهنابی سه روک ولامی داوه:

- داواکارییه که تان بنووسن تا کاری بۆ بکهین.

گوتم:

- گه وره کات زۆر کهمه. سه هی شه و ده بی ئەم کۆنسیرتته به ریپوه بچیت. له هه موو شاردا ریكلامان بۆ کردووه.

جهنابی سه روک زۆر شیلگیرانه ولامی داوه:

- به من چی ریكلامتان کردووه. چ په یوه ندییه کی به من وه هه یه؟! گووکاری خۆتان له سه ری من هه لمه سوون.

- گه وره ئیمه هه له یه کمان کردووه. ئیوه پیاوه تی بکه ن و له بهر ئابرووی ولات فریامان که ون.

- باشتتر وایه کۆنسیرتته که هه لوه شیننه وه.

هینده ی نه مابوو له بهر تووره بیان بته قم. گوتم:

- گه وره هه موو ولاتمان تیگه یاندووه. بانگه شه و ریكلامان بۆ کردووه. چون ده بی کۆنسیرتته که هه لوه شینین؟!

- که یفی خۆتانه.

هه ر ئەو رۆژه لای ئیواره ژۆلیوس کاجین به فرۆکه گه یشته ئەسته مبوول. هیشتا به ته واوی نه حه سابوووه، بابه تی پیانۆم به هیمنی پی راگه یاند و تیمگه یاند. زۆر پیکه نی.

سه به ینی به یانی له گه ل کاجین بۆ تاقی کردنه وهی پیانۆ چووینه هۆلی سینهما. پیانۆزهنی به ناوبانگ له هۆلی چۆلی سینهما دا یه کیك له ئاوازه هه ره ناسراوه کانی ژهند. پاشان به هه ردووک ده ست به سه ری خۆیدا کوتا و گو تی:

- ئەمه پیانۆ نییه. هۆرنی حه مام له مه باشتره. من به و پیانۆیه قوری کو ی به سه ر خۆمدا بکه م؟

له شه رمان له شم وه سه ر ئاو گه را بوو. نه مده زانی چی ولام ده مه وه. وه ک هه تیوان ملم خیس کرد و له سه ره خۆ گوتم:

- له بهر ت مرم، حه یامان نه چی!

پیانۆزهنه که ولامی داوه:

- ئابروو چوونه که بۆ منه. تو هه ر رازی بی، ئیتر قه یناکا.

له بهر ئه وهی تا درهنگانی شهو له هۆلی سینهما فیلمیان نمایش ده کرد، کات نه بوو گروپی موسیقا، ئامیره موسیقاییه که یان به یه که وه ریکخن.

له گه ل ده سپیکی کونسیرت، بینیم غه رغه رهی په رده ی هۆله که تیکچوووه و ئیش ناکات. هه ر بویه چوووم به ده ست په رده م لادا.

ژۆلیوس کاجین دهستی پیکرد و دوو سی قسه ی کرد و گوئی:

«داوا له به شداربووان و ئاماده بووان ده که م لیمان خو ش بن که نه مانتوانیوه پیا نۆیه کی گه وره و به که لک دابین بکه ین، هه ر به م پیا نۆ وردیله یه کونسیرته که به رپوه ده به ین».

دواتر له پشت پیا نۆ رو نیشته و دهستی کرد به ژهنینی ئاوازیکی به ناوبانگ. به لام هه ر دهنگی زرینگه زرینگ له سیمه کان ده هاته ده ر. جار جار هه ش ده تگوت ئاسن له شووشه ده خشین.

ئاره ق له سه ر و پرچی هونه رمه نده که ده تکا. ره گی ملی ده ره په ریبوو و چروچاوی له تووره بیان وه ک دندووکی که و سوور هه لگه را بوو. به لام هه رواش بیوچان در یژه ی به کاره که ی ده دا. له بهر ئه وه ی دوگمه کانی پیا نۆ له ژیر زه ختیکی زۆردا بوون، له نا کاو فه نه ری پیا نۆیه که له ژیره وه خریم به ربوونه وه خواره وه.

کاجین له پشت پیا نۆیه که هه ستا و هاته پیش. ئیتر گرژ و ئالۆزی تاویک له مه وه به ری پیوه دیار نه بوو. چه ند جار یک کر نۆشی بو به شداربووان کرد و گوئی:

«خوشکان و برایی به ریز، له ته واوی ته مه نم دا هینده ی ئه مشه و ئازارم نه بینیوه. گه لیک سپاس بو میوانداریتان. تکاتان لیده که م هه ر وه ک چۆن له هه موو جیهان بو پاریزگاری له ئاژه له کان، کومه له و دامه زراوه پیکدینن، ئیوه ش بو پالپشتی و پشتیوانی له هونه رمه نده کانتان ریکخراوه به ک سازده ن».

له دوا ییدا به بی مالاوایی له هۆله که رویشته. به ناچاری، پاره ی بلیتی به شداربووانم گه رانده وه.

ئاماده بووان گه لیک زه ره ر و زیانیان به کورسی و ده رکه و دیواره کان گه یانده بوو. پاره ی ئه ویشمان هاته سه ر.

له هه مووی خو شتر ئه مه بوو که فه رمانبه ری شاره وانی و دایره ی دارایی بو وه رگرتنی مالیات له دا هاتی کونسیرته که هاتبوون و لاقیان چه قانده بوو که به به تالی ناگه رینه وه!

به لایانه وه هیه گرینگ نه بوو که کونسیرته که به رپوه نه چوووه و پاره ی جه ماوه ره که مان داوه ته وه. ئه وان به س راسپیردراوی وه رگرتنی مالیات بوون. له کو تاییشدا له جیاتی پاره، منیان په لبه ست کرد و تا به یانی له شاره وانی دایان کردم!

ئه م قۆلبه ست کردنه قازانجیکی بو من هه بوو. ئه ویش ئه مه بوو که له رپوره سمی به ری کردن و مالاوایی له کاجین به شدار نه بووم و چاو م له چاوی نه ئالفا.

ئەو پياوھى ھۆگرى شىعر بوو

لە تەمەنىكدا بووم كە گىرۆدەى شىعر و شاعىرى بووم. وەك زۆربەى ئەو گەنجانەى لە خەيال و پىلاودا نوقم بوون، شىعرگە لىكەم دەھۆنىيەو. ولاتم سەنگ و سووژن دەدا تا كەسەك بدۆزمەو و شىعەرى بۆ بخوینمەو. ئاخروئۆخرى مانگ بوو. ھەولم دەدا دوو لىرە و نىوئىكى كە لە گىرفانمدا شك دەبرد، بە وریایى و وردبىنىيەو خەرجى كەم. لە ئىدارە ھاتمە دەرەو و یە كسەر شوپر بوومەو بەرەو مال بۆ لای ژنە جوان و كابانە كەم. ھەر منى دیت، گوتى:

- ھەسەن گىان زۆر كارى چاكت كرد كە وا زوو ھاتىيەو بۆ مال. ئەمشەو چىشتىكى خۆش و بەتامم بۆ لىناوى.
ولامم داوھ:

- سپاست دەكەم ئازىزەكەم كە ھەموو كات و سات لە بىرى من داى.

چاك بوو خىزانم لە سەروسە كۆتمى نەروانى دەنا دەيزانى چەندە دامام كە نەمتوانىيە لەبەر بى پارەيى بچمە لای ھاورپىيە كانم.

لەو سەردەمەدا چاىخانەى «سەرە و شتر» قۆمرغانە و مەكۆى خاوەن ھونەر و ھونەرمەندان بوو. ھەر كەس لە بەشىكى ھونەرى شارەزا با، دەبوو شەو بى سى و دوو سەرىك لە چاىخانەى «سەرە و شتر» ھەلپىت. لە سەرەتای شەودا ھونەرمەندە كان لەوئى كۆ دەبوونەو و مشتومر و دەمەقالەيان بوو. سواری سەرى يەك دەبوون. دەنگ لىداپران و ئاشت بوونەو يەكى زۆر لە ئارادابوو كە ھەوئىنى چاپەمەنىيە كان بوو.

نووسەرە ھەرەناسراو و شاعىر و ھونەرمەندە كانى ئەمروكە بىرەو ھەرگە لىكى دلپىن و سەرنجرا كىشىان لە چاىخانەى سەرە و شتر ھەيە.

لە مالى وەك مەرەگىزە سەرم لى ئەستور بىوو. ھەجمىنم لى ھەلگىرا بوو. دەموىست شىعەرە نوئىيەكەم بۆ كەسەك بخوینمەو. ئەم ئاواتە دەستى لە بىنم نابوو و خەرىك بوو دەيخنكاندم. لە بەر خۆمەو گوتم:

«بى پارەيى گولپىيە گولى».

لەو دەچوو خىزانم گوئى لى بووبى. يا لە رەنگ و رووخسار و ھەلسوكەوتم تىگەيشتبى، بە نەرم و نىانى گوتى:

- ھەسەن گىان ئەگەر پىت خۆشە و ھەز دەكەى بچۆ سەرىك لە ھاورپىيانت ھەلپىنە با سوكنايىت بىتەو.
لە دللى خۆمدا گوتم:

«ئەگەر پارەم ھەبا دەچووم».

بەلام دانم بە جەرگمدا گرت و بە خەمبارییەو بە خیزانم گوت:

- پیت خۆش نییە لە مائی بم؟

ژنکەم وەرۆوی خۆی ھەلنەھینا و ھیچی نەگوت. لەگەڵ ئەوھی لەبەر خۆیەو ھەبا گۆرانی دەگوت،
و ھەک بالندەھی تیزبال لەمبەر بو ئەوبەر دەفری و خەریکی نان و خوان بوو.

لە دلی خۆمدا دەپارامەو بەلکوو یەکی لە ھاوڕێیانم بیت و لەگەڵ خۆی بمباتە چایخانە بۆ لای
ئەوانی تر. بەلام برادەرە کانم زۆر فیلبازن. ھەر کات پارەم پێو شک دەبەن کلکەسووتەم بۆ دەکەن و
داوینم بەر نادەن. بەلام ھەر کە زانیان گیرفانم سەوزەلی دەلیت، خۆ دەدزەو و بۆی دەردەچن.

خیزانم چیشتە خۆشەکەھی نایە سەر کەولی نان. بۆن و بەرامەھی خواردنەکە منی لەگەڵ خۆی برد
و برادەر و چایخانە و شیعر و میعری لە بیر بردمەو و قاپە چیشتم ھینا پیش خۆم. ھیشتا دوو سی
پارووم نەخواردبوو تەقەھی دەرگا ھات. گەشامەو. گوتم:

- دەبی کی بی؟

خیزانم کە چوو بوو دەرگا بکاتەو ھەر لە بن دەرگاوە ھەرای کرد:

- کاک کەمالە.

- «وھی گیان. کەمال ھەیدەر، ھاوڕێی ھەرە باش و کەلەشاعیری سەردەم. بیگوومان ھەر کە منی
لە چایخانە نەدیو، پەرۆشی منی بوو و ھاتوو لە حال و بآلم بیرسیت».

دوو دوو و سی سی لە پلیکانەکان بازم دا بەرەو خوار. بە تاسەو ھەر وەک دەمیک بی یە کمان
نەبینیی دەستمان لە ملی یەک کرد و ملمان لە ماچ و مووچ نا. پیم گوت:

- کەمال گیان، دەھی وەرە ژوورەو.

کەمال ھەیدەر شانیککی لی ھەلنەکاندم و گوتی:

- کەھی ئیستا کاتی ژوورەو ھە. چ دەکەھی لە مائی؟ وەرە بچین سەریک لە چایخانە بدەین.

بە ئەسپایی گوتم:

- ھیتواش قسە بکە کورە، نەکا خیزانم گوپی لی بی. ئەمشەو لەبەر ئەوھی دەستم نەدەرۆیی بیمە
چایخانە بە ناعیلاجی شیوم لەگەڵ خیزانم خوارد. ھەر دەلیی تۆ لە ئاسمانەو بۆ من ھاتوو.

- ھەییوو، منیش لە بەر بی پارەھی ھاتوومە لای تۆ.

- جوان دیارە پارەت ھەبا منت ھەر لە بیر نەدەبوو!

کەمال ھەیدەر کە زانی تیری نیچیری نەپیکاو گوتی:

- دهی که وای لیلهات بچۆ له گهڵ خیزانت شیو بخۆ. منیش ده چمه چایخانه کهسیک
ههر ده بینمه وه.

ههر که ویستی بروات دهستم گرت و گوتم:

- راههسته. داناوهشیی من به جیدیلی و دهرووی؟!

- جا چ بکهه! دوو کهسی بی پاره خو ناتوانن بچنه چایخانه.

لهو سهردهمه دا به دوو لیره، پیاو دهیتوانی ملامۆیه ک بکات. په نجا قرووش له پاره کهم بو بهر چایی
سبهینی وه لا نا و به کهمالم گوت:

- دوو لیرهه ههیه. تهواوه؟

کهمال به خووشیه کهوه گوتی:

- ئه ری ئه ری مالته تهواوه.

- جا ئیستا به چ فیلیک له مالهوه ده ربازم؟ تو به خیزانم بللی براده ریکمان له حالی خوئی دایه و
ده بی بچین سهردانی بکهین.

کهمال که له شانۆگه ری و فرتوفیلدا لیزان و کارامه بوو گوتی:

- به منی بسپیهره. تو کارت نه بی.

له پلیکانه کان چووینه سه ره وه. خیزانم گوتی:

- کاک کهمال سفره راخراوه. فهرموون.

کهمال حهیده ره لیوبه بار و خه مبار وه ک کهسیکی لیقهوما گوتی:

- کاک نیازی قه له ندهر و بهسته زمان له حالی خوئی دایه. له هوش چوووه. بهو حالهش ههر
ده بزریکینی و بهرده وام ناوی توئی له سهر زا ره. هاتووم بهیه کهوه بچین سهردانی بکهین.

- با شیو بخوین، جا ده چین.

- کاک خوم کابرا ئه وه به گیانه لاهیه، تو له بیرى شیو خواردنی؟!

- که وایی حالی زور شره؟

- پیموانییه تا به یانی بژیت. ئه گهر تو نایه ی من به ته نیا ده چم.

چاوینکم له خیزانم کرد. خیزانم گوتی:

- چاری ناچار له گه لی بچۆ، به لام زوو وه ره وه. له سهرت راده وهستم.

- نا ئازیزه کهم، چاوه پروانی من مەبه و شیوه کهت بخۆ. رهنگه درهنگ بيمه وه. ئه وه نییه ده لیت به حال ماوه و هه ر بینا مرد!

پالتۆ کهم له بهر کرد و گورج له ماله وه بۆی ده رکه وتین. کاتی گه یشتینه چایخانه ی سه ره وشتر ده رزیت هالا و یشتبا نه ده گه یشته عه رز. هه ر جمه ی ده هات. هونه رمه ند، جووچکه هونه رمه ند، زره هونه رمه ند و ئه وانه ی هه ر له زگی دایکیانه وه هونه رمه ند بوون، له سه ر کورسی و له پشت میز دانیشتبوون و شیعیان ده خویندنه وه و باس و ده مه قاله یان بوو. سه رم به هه موو میزه کاندایا کرد. جیگا و شوینیکی به تالم نه دۆزییه وه دانیشم و شیعیکیان بۆ بخوینمه وه.

به ناعیلاجی ده بوو شیعه کهم بۆ که مالی براده رم بخوینمه وه. له چروچاوی که مایش وا ده رده کهوت ئه میش له بهر ئه وه ی نه یده توانی شیعه که ی بۆ که سیک جگه له من بخوینیته وه، داهیزابوو. هه ر چۆنیک بی له ته نیشته باره که به پاله جیقه جیگای خویمان کرده وه. دوو لیوان شه راب و تۆزیک مه زه م کړی و گوتم:

- که مال پینخوری پی بکه با زۆر بخایه نیت.

که مال حه یده ر ئامازه ی به که سیک کرد که به ته نیا له پشت ئیمه وه دانیشتبوو و شه رابی هه لده دا و گوتی:

- ئه م کابرایه ده ناسی؟

ئه م کابرایه ی نیشانی دام له مه وه بهر مشتته ری چایخانه نه بوو. قه لافه تی وایده نواند ده وله مه ند بی و مشتته ری چایخانه و باره شازه کانی سه ره وه ی شار بی.

گوتم:

- نایناسم، له بهر چی ده پرسی؟

- سی شه وه ئه مه جیگایه تی و به ته نیا له قوژبنیک هه لده نیسی و نان و چیشته و شه رابی خو ی ده خوات.

- ده یجا چییه. خو به شی ئیمه ناخوات!

- هه روا. چاویک له په ریزی بکه، چه ندی شته له پیشه.

چاوم له میزه که ی کرد. هه رچی بتهه وی لپی بوو.

که مال حه یده ر گوتی:

- ناکا سیخوری حوکه مه ت بی؟

- بۆچی وا بیه ده که یه وه؟

- بۆچی ناویت. که سی ئاسایی وای لی رانا کیشیت.

گوتم:

- هەر کەسە بە ئیمە چی!

هەردووک بێدەنگ بووین و لە دەرفەتیک دەگەڕاین شیعەرە کانمان بخویننەوه. کەمال حەیدەر لە
من ئازاتر بوو. هەر وه ک جارێ پێشکەوت و شیعری خۆی خویندەوه. لە کوتاییشدا پرسى:

- شیعەرە کەمت پێ چۆن بوو؟

لەبەر ئەوى دەبوو دوای چەند خولە کێک منیش شیعری خۆم بخوینمەوه و بیر و رای وه رگرم، گوتم:

- شتی وا هەر قەت نەبووه، لە رادەبەدەر خۆش بوو!

- گەر وایه گوی شل کە بۆ دووهەمی.

پێش ئەوهی دەنگ هەلبێرم و بلییم سەرەى منە، دەستی کرد بە خویندەوهی شیعری دووهەم و هەر
چۆنیک بێ دانم بە جەرگی خۆم داگرت و چم نەگووت. خواردن و خواردنەوهی ئیمە تەواو ببوو. کەمال
حەیدەر هەروا شیعری دەخویندەوه. کاتی شیعەرەکانی تەواو بوو، گوتم:

- چاوبی پاریی چی بەسەر هیناوین؟ بۆ لەم ولاتەى ئیمە شاعیر و نووسەر هیندە بێ بەش و

چارەرەشن؟ تەنانت ناتوانین لە بار و چایخانه کان زگمان تیر کەین!

کەمال حەیدەر هەناسیکی قوولی هەلکیشا و گوتی:

- شیعەرە کەت بخوینەوه. برسێتیمان لە بیر دەچیتەوه.

- بێ خواردن و خواردنەوه شیعەر ناخویندریتەوه. گوی بدەیه کەمال، من پەنجا قرووشم بۆ بەرچایی

سبەینى هەلگرتوو، ئەگەر چاک گوی بگری بۆ شیعەرە کەم، ئامادەم دوو لیوان شەراب بکرم.

کەمال زەردەیه کی هاتی و گوتی:

- بە سەر چاوب، چاک گویت لی دەگرم!

مەهگێرە کە دوو لیوانی لە پێش داناین. ملم نا لە شیعەر خویندەوه. کەمال هەر هیچ بە

شیعەرە کەمی هەلنەدەگوت. بە تەواوی هۆشی هەر لە لیوانە شەرابە کە بوو.

پرسیارم لی کرد:

- پیت چۆن بوو؟

- خراب نییه. کەمیک پیداچوونەوهی دەوێت تا شتیکی لی دەرچیت!

لەم قسەیهی زۆر بە خۆمدا شکامەوه. ئەم هەتیوه چەندە بێ چااوروویه؟! هەموو کات ئەم

چەقەچەقەى دەکات. سووچی خۆمه هیندەم شاخ و بال لە شیعەرە کەى نا. چەند خولە کێک بە

لالووتی باسى ئەم و ئەومان کرد. دەرەنگ ببوو. دەبوو تا ماله کەمان بە پێ برۆینەوه، هەر بۆیه گوتم:

- کەمال هەستە با برۆین. تا دەگەینەوه دەبیتە نیوهشەو.

که مال حهیدەر به تووره‌بیه‌وه تفی کرده عه‌رز و گوتی:

- جا قه‌ت ئه‌وه قسه‌یه. له ولاتی ئیمه‌ نرخی هونه‌رمه‌ند بو هینه‌ده که‌مه. ده‌مانه‌ه‌وی بگه‌رینه‌وه بو مال، پاره‌ی پاسیکمان نییه، ده‌بی به پی برۆینه‌وه.

هه‌ستاین به‌رو ده‌رگای ده‌ره‌وه رۆیشتین. ئه‌و پیاوه که خواردن و خواردنه‌وه‌ی زۆری له سه‌ر میزه‌که بوو سه‌ر رپی پیگرتین و گوتی:

- به‌رێزان داوای لی‌بووردن ده‌که‌م، ئیزن ده‌ده‌ن له خزمه‌تتان دابم؟!!

ولامم داوه:

- ریزتان هه‌یه گه‌وره‌م.

من زۆرم پینخۆش بوو، چاویکم له که‌مالیش کرد بزانه‌م ئه‌و ده‌لی چی. که‌مال به‌ سه‌رته گوتی:

- ئه‌م کابرایه‌ سیخووری حوکمه‌ته. ده‌یه‌ه‌وی قسه‌مان لی ده‌ره‌ینێ.

کابرایه‌که ده‌اویه‌که‌ی دووپات کرده‌وه:

- تکا ده‌که‌م گه‌وره‌م که‌ن.

خزمه‌تکاره‌کان به‌ په‌له‌ دوو کورسیان هینا و له پشت میز دانیشتین. که‌مال هیش‌تاش له سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو و متمانه‌ی پی‌نه‌بوو و به‌ سیله‌ی چاو له کابرای ده‌روانی.

کابرا خۆی ناساند:

- چوکه‌تان همه‌ داسکور، په‌یمانکاری رینگاوبانم.

که‌مال حهیدەر هه‌ر به‌و نیوچاوان تالییه‌وه پرساری کرد:

- گه‌ر وایه‌ تو، ئیمه‌ ده‌ناسی؟

- به‌داخه‌وه تا ئیستا شانازی ناسینی ئیوه‌م نه‌بووه.

که‌مال زۆر تیکچوو.

- جا چۆن من ناسی؟ ناوم که‌مال حهیدەر شاعیری به‌ناوبانگ.

سه‌ره‌رم به‌ ناسینتان. کتیبی ئیوه‌م تا ئیستا نه‌بینیوه.

- هیش‌تا بلانه‌کراوه‌ته‌وه. به‌مزووانه‌ کتیبه‌که‌م بلاوده‌بیتته‌وه. جاری شیعره‌کانم له‌ گوڤاره‌کاندا چاپ ده‌بیت.

که‌مال حهیدەر لی‌ی روون بووه کابرا سیخور نییه. هه‌ر بو‌یه‌ پرسی:

- باشه‌ برای به‌رێز ئیمه‌ ناسی، بو‌ چی پێشت پیگرتین و بانگه‌پشتت کردین؟

په یمانکاره که به پیکه نینه وه گوتی:

- بۆ راپه راندنی ئیشه کانم چهند رۆژیکه هاتوومه ئه نقه ره. زۆر هوگری شیعرم. لیرو له وی پرسیارم کرد و زانییم ئه م چایخانه په مه کوی روونا کبیر و هونه رمه ندانه. هه ر بۆیه شه وانه دیمه ئیره. به گه نجی منیش شیعرم ده گوت. به داخه وه دواتر چوو مه ناو کۆمه لگا و کویره وه ری ژیان به رۆکی گرتم و له شیعر و په خشان دا برام. ئه مشه و که گویم له قسه و باسی ئیوه بوو که وتمه وه یادی لاوه تی خوّم و بیره وه ری له ده ست چووم دیسان بوو ژانه وه، یادی به خیر. گه نجیه تی چ کات و ساتیکی خو شه.

کابرا له وه ده چوو گله یی و گازنده ی ئیمه ی له بی پاره یی بیستبێ و زانیبووی که په نجا قرووش پاره مان پی نییه خواردنیک بخوین، زگی پی سووتاوین و بانگه یشتی کردبووین. کابرا په یمانکاره که به رده وام قسه ی ده کرد:

- ویستم له نزیکه وه ئه م دوو شاعیره لاوه بناسم و له قسه کانتان چیژ وه رگرم.

که مال حه یدهر به شیوه یه کی ناشیرین گوتی:

- گه ر وایه چاک چاو لیکه، تا باش بمانناسی!

کابرا په یمانکاره که هه ر وه سه رخوی نه هینا و گه لیک زیه کانه له قاقای پیکه نینی دا. به لام که مال کۆلی نه دا و به تووره ییه وه گوتی:

- ده وله مند ی وه ک تو کاتی لاوی ته نیا دوو دیر شیعی له به ر کردووه، ئیستا چون مافی ئه وه ده ده ی به خو ت، خو ت بینیه ریزی شاعیران!؟

کابرا په یمانکاره که به بزیه کی گالته جارانه وه گوتی:

- راسته، قسه ی تو یه.

ئه گه ر که مال له ته نیشتم دانیشتا، له ژیر میزه که وه له قه یه کی مزرم لیده دا تا ئه وه نده چه قه چه ق نه کات، به لام به داخه وه لیم دوور بوو.

په یمانکاره که پرسى:

- حه زتان له چیه بو تان بینیت؟

که مال گوتی:

- ئیمه نه کی که سیک ناکه یین سووکایه تی به شاعیران بکات.

په یمانکاره که به سه رسوورمانه وه گوتی:

- من که ی زاتی ئه وه م بووه؟ له ناخی دل وه ریزم بۆ شاعیران هه یه.

- کاتی یه کیککی وه ک تۆ ده لیت شیعرم هۆنیوه ته وه، خۆی له خۆیدا سووکایه تی به ئه ده بیات و شیعر و په خشانه.

کابرا هیشتا هه ر پینو ابوو گالته یه. به پیکه نینه وه گوتی:

- راست ده فهرمووی، قسه ی تویه.

کورسییه که م گۆری و چوومه ته نیشته که مال حه یده ر دانیشتم.

په یمانکاره که هه رای خزمه تکاریکی کرد و له ئیمه ی پرسى:

- حه زتان له چیه؟ تکا ده که م چیتان پینخۆشه بفرموون تا بیهینى.

من به شیوه یه کی نهرم و نیان و لامم دایه وه:

- ریزتان هه یه گه وره م. هه موو شتیک له سه ر میزه که هه یه، به زیاد بى.

به لام که مال به لاسارییه وه گوتی:

- خواردنى قرژال و که میک گوشتی زه که و و بریک خواردنى قه رقاوّل و هیندی کیش هیلکه ی به ران!

په یمانکاره که گوتی:

- به ران خو هیلکه ناکات!

که مال له ولامدا گوتی:

- بو ده وله مه ندیکی وه ک تۆ هه موو شتیک جیه جی ده بی.

به ئه سپایی به گوئی که مالدا چرپاندم:

- هه تیوه تۆ بو ئه وه نده ناره سه ن و لاساری. بو دانامه زریی؟

که مال به سرته وه ولامی داوه:

- له گه ل ئه م جوړه که سانه که ده یانه هو ی شیعر و ئه ده بیاتیش به پاره بکرن، هه ر ده بی وه ها بدو یی.

وا دیار بوو کابرا گوئی له قسه کانمان بوو. ره نگیکی هیناوبرد. ره ش و شین بووه وه، به لام هیچی

نه گوت. خزمه تکاره کان هه رچی داوامان کردبوو بو یان هینانین و له پیشیان دانانین.

په یمانکاره که هه روا باسی هۆگری خۆی بو شیعر و ئه ده بیات ده کرد و به په روش بوو که

چه رمه سه رییه کانی ژیان ناهیلن بپرژیته سه ر کتیب و کتیب خویندنه وه.

له ناکاو که مال قسه ی پی بری و گوتی:

- لپوه بره کاکه، ئیمه نه ها تووینه ئیره گوئی له قسه ی پروبووچی جه نابت بگرین.

دواتر رووی له من کرد و درېزه ی به قسه کانی دا و گوتی:

- شیعریکی بخوښنه وه تا کاکم بوی روون بیته وه شیعری باش یانی چی؟

من له جوړی هه لسوکه وتی که مال زور به خوښا شکامه وه. ئاکار و رهوشتی که مال له دهستمد
بوو. هه که دو سې لیوانی هه لده دا، ئاگای له دنیا نه ده ما و دهستی ده کرد به هه لیت و پلایت،
به تایبته ته مشه و هه زوری خوارد بووه وه.

هه بویه رووم له کابرا کرد و گوتم:

- تم هاور بیه زور گالته چیه. گوی مه ده یه و زیز مه به.

کابرا په یمانکاره که به ریزه وه گوتی:

- تکایه شیعره که ت بخوښنه وه، زور چه زم لیه تی.

یه کي له باشرین شیعره کانم خوښنه وه. دواتر که مال حهیده ریش شیعریکی خوښنه وه.
کابرا به رده وام پی هه لده گوتین و هانی ده داین. ئیمه ش به بی گویدان به قسه کانی په پتاپه پت
ده مانخوارد و ده مانخوارد وه.

که میک بیده نگی داکه وت. که مال به بی هیچ پیسه کییه ک له په یمانکاره که ی پرسى:

- تو ئاراگون ده ناسی؟

- کی؟

- ئاراگون.

- ئاراگون کییه؟

که مال به گالته وه سه ریکی له قاند و پرسى:

- نه ی رامبو ده ناسی؟

- نا به داخه وه.

- نه ی وه رله یین؟

- کی؟

- نه ی دؤستؤیؤفسکی؟ کتیه کانت خوښندووه ته وه؟

- هیشتا نه مدیوه.

- نه ی کتیه کانی ره سل؟

- نا.

- لهوه ده چی شیعره کانی لیرمؤنتؤفیشته نه خویند بیته وه؟

- نه خیر.

که مال پاروویه ک که به دهستییه وه بوو له سهر میزه که ی دانا و گوتی:

- ئاخه پیاوی چاک، که سی که ئاراگون ناناسی و ناوی وهرلهینی نه بیستووه و کتیه کانی دؤستؤیؤفسکی نه خویندووه ته وه و له گهل بیروبوچوونه کانی رهسل تیکه لایبی نه بووه و شیعی لیرمؤنتؤقی بهرگوی نه که وتووه، چون مافی ئه وه ی هه یه بیته ئیره و ئیمه بانگه یشتی سهر میزه که ی بکات؟!!

لهش ولاری کابرا په یمانکاره که وه ک شه پؤلی به ته ورژمی زه ریا ورووژا. که مال حه یدهر هه روا قسه ی ده کرد:

- کاکه، تۆ که کتیه کانی ستاینیکت نه خویندووه ته وه، ویتمه نیش ناناسی، نووسینه کانی تۆماس مانته نه بینیوه، بۆت نییه له سهر ئه ده بیات قسه بکه ی. گه مزه ی وه ک تۆ له بهر ئه مه ی خاوه ن پارویه پیی وایه ئاگاداری هه موو شتیکه؟!!

کابرا په یمانکاره که که که فی ده پرژاند، یه خه ی که مالی گرت و وه ک پووشکه یه ک له سهر کورسییه که ی به رزی کرده وه و دوو سی میتر ئه ولاتر فرییدا.

چایخانه که شیوا. کابرا وه ک شیت دینه راند و ده یویست هیرش به ری بو که مال. چهند خزمه تکاریک گرتبوویان و چهند شاعیریکیش به هانای که مال وه چووبوون بیبه نه دهره وه. قسه و قسه لۆک و جنیو بره وی بوو. هه ردووک قسه ی سووک و چرووکیان پیشکه شی یه کتر ده کرد. په یمانکاره که ده یگوراند:

- برۆ ملی خۆت بشکینه هه ی نه فامی لووت به رز. قرووشیکت له گیرفاندا نییه و ترت به قه د دنیا زله. به زه بییم پیداهاتی و به پیاوم زانی تا چهند خوله کیک خوش بین و خه م به باکه یین. ئه ری کاریکی خه رایم کرده وه؟ هیشتا له سهر کورسی دانه نیشتبوون ده ستیان کرد به تانه وته شه ر.

که مال حه یده ریش له و به ره وه بو ی ده ستانده وه:

- لیه بره، مفته خۆری هیچ نه زان! تۆ که ته نانه ت ناوی یه کی له نووسه ر و شاعیره مه زنه کان نازانی، چون خۆت دینییه ریزی ئیمه وه. برۆ دهره وه. ئیره جیگای تو نییه گه مزه.

کابرا په یمانکاره که که خه ریک بوو ئه هوه ن ده بووه وه، هه ر که ئه م جوینانه ی گوی لی بوو دیسان په لاماری که مالی دا.

- هه ی باوک مردوو، چهند شیعی ریکت نووسیوه پیت وایه ئه ندولوست گرتووه؟ چاک بوو دهستم له شاعیری هه لگرت دهنه وه ک تۆ له برسان زگم به پشته وه ده نووسا.

ئەگەر كەمال بېدەنگ بووبا، پەيمانكارە كە هيچى نەدە گوت، بەلام كەمال كۆلى نەدەدا و قسەى ناحەز و ناشيرىنى دە گوت. پەيمانكارە كە چووہ سەر مېزە كە و لەو يۆہ خۆى بە كەمال حەيدەر دادا و بەر شەق و مست و پىلاقەى دا.

مشتەرى و خزمەتكارە كانى چايخانە كە ھەموو ھەوليان ئەوہ بوو كەمال لە ژېر چنگى پەيمانكارە كە رزگار بكن بەلام نەياندە توانى. كەمال لە گەل ھەر مست و شەقېك كە و يېدە كەوت، جوپنىكى بە پەيمانكارە كە دەدا و ئەوېش لە گەل ھەر مستېك دەيگوت:

«ئەوہ بۆ ئارا گۆن، ئەمەش بۆ وەرلەين، ئەوہش بۆ دۆستۆيۆفسكى، ئەمە و ئەمە و ...».

ھەر چۆنىك بوو مشتەرىيە كان پەيمانكارە كەيان گرت و كەماليان رزگار كرد. سەرچاوى كەمال شەلالى خوين بوو، بەلام ھەرواش كۆلى نەدەدا و بېدەنگ نەدەبوو:

- گەواد، كەسېك پووشكىنى نەناسى مافى ئەوہى نىيە باسى شىعر بكات.

بە پالە پەستۆ كەمالم لە چايخانە بردە دەرەوہ و گەياندمەوہ مالە كەى.

سالانىكى زۆر بە سەر ئەم رووداوەدا تىپەرى. شەويك لە چايخانەيەك لە گەل ھاورىيە كم شىوم دەخوارد. كەسېك ھاتە لام و گوتى:

- دەمناسى؟

لە قەلافەتم ھەلروانى. لەبەر چاوم ناسياو نەبوو، بۆيە ولامم داوہ:

- نا بەداخەوہ ناتناسم.

- كاتى بەزمە كەى ئەو شەوہى گىپرايەوہ و بۆم دەر كەوت كابر پەيمانكارە كەيە، بە سەر شۆرىيەوہ گوتم:

- گەنجى و ھەزار كەرىيەتى!

پرسىارى كرد:

- نىوت چ بوو؟ لە بىرم چووہتەوہ.

- حەسەن.

ناوى ھاورىيە كەت كە ئەو شەوہ ئەم بەزم و ھەرايەى نايەوہ چ بوو؟

- كەمال حەيدەر.

كابرا پەيمانكارە كە بە بزەيە كى تايبەتەوہ گوتى:

- دەزانى ئەو شەوہ قسەى ھاورىيە كەت بوو. من بى ويژدان بووم.

له مه به سستی تی نه گه یشتم و نه مزانی ده یهه وی چ بسه لمینیت، بویه بیده نگ بووم و چاوه پروان بووم
کابرا قسه کانی بکات. دوا ئه وهی هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا گوتی:

- به لئی، قسه ی ئیوه بوو. ئه مرۆ من که سیکی ده وله مهندم. و هه موو شتیکم هه یه و کهم و کووریم له
ژیاندا نییه. دیسانیش ئاماده م هه رچی هه مه و نیمه بیده م و جیگای خۆم له گه ل هاوری شاعیره که ت
بگۆرمه وه. به لام کوا شتی وا جیبه جی ده بی؟!

دیسان بیده نگ بوو. دواتر گوتی:

- ئیستا کاک که مال هه یده ر خه ریک به چیه؟

- له وه زاره تخانه ی ریگاوبان دامه زراوه.

- کتیه کانی بلاو بوونه وه؟

- ئه و کات کتیه کی بچووکی بلاو کرده وه. به س ماوه یه که هه یه هه والیکم لئی نییه.

- تۆ خه ریک به چی؟

- من ده فه رمووی؟ ئیش گه لیککی جۆراوجۆرم کرده وه، به لام هه یه کامیان که لکیان نه بوو. ئیستا
ماوه یه که سکرته ری په یمانکاریکم.

- سهیره!

به بزیه کی تاله وه گوتی:

- به لاوی منیش ماوه یه ک شاعیر و نووسه ر بووم.

مەنجهلى به كلۆك

رۆزى دواى ژن هينانم خيزانم په لپى مەنجهلى به كلۆكى پيگرتبووم. له رووم نەدەهات هەروا زوو به خيزانم بلپم وەها پارەيه ك شك نابەم. هەر بۆيه به كەوشەو وەناو قسەكانى دەكەوتم بەلكوو له بيري كات. بەلام خيزانم كوۆلى نەدەدا. شەو و رۆژ باسى مەنجهلى به كلۆكى هەلدايسانەد و بەو داھينانە گرینگەى هەلادەگوت:

«ئەگەر مەنجهلى به كلۆك بکړين، کاتمان به فيرۆ ناچي». «بۆ ليناى چيشت پيويست ناکات چەند کاتژمير له چيشتخانه دەستاودەست بکەين و بەسەريه وە هەلۆهستين».

منيش هەموو کات له ولاميدا دەمگوت:

«ئازيزه كەم فەرمايشتت راست و ره وايه».

خيزانم به بي سەرنج دان به ولامى من، هەروا حەولى دەدا باشييه كاني مەنجهلى به كلۆك ريز كات:

- به كړيني مەنجهلى به كلۆك دەست به پارەو دەگرين چونكە ئيتەر حەويجەمان به غاز ناميني.

- قسەى تۆيه ئازيزه كەم.

- خيەر و بيريكي تريشى هەيه. له كاتى كوليني چيشتدا مادده خوراكييه كاني به فيرۆ

ناچن و بەتام تريش دەبي.

- خۆشەويسته كەم قسەى تۆيه. راسته.

نازانم خيزانم بۆچى لهو هەموو له سەرهخۆيى و شان داخستنهى من تووره نەدەبوو؟ بۆ چى دواى

ئەم هەموو هەول و تيکووشانى بي دەستكەوتە هەروا ديسان حەولى دەدا به من بسەلميني.

كاتى له ريزكردنى چاكييه كاني مەنجهلى به كلۆك شل و كول بوو، تاكتيك و شپوازه كەى گۆرى.

ئەو جار وپراى پيپه لگوتنى به مەنجهلى به كلۆكى دەروجيران دەگوت:

«جگه له ئيمه هەموو كەس مەنجهلى به كلۆكى هەيه. ئيتەر من له رووم نايە چاو له چاوى

خزم و كەس و كارم بکەم.

منيش هەروە کوو جارەن له سەرهخۆ ولام دەداو:

«خۆشەويسته كەم قسەت به جييه».

خيزانم ماوويه كيش ئەم قسانەى دووپات دەكردهو. بەلام له بەر ئەمەى ديسان نەگەيشتە ئامانج،

پلان و دەراوى زارى گۆرى:

«خۆ من ماشين و دۆلاب و تەلەۋىزىيۇنم لى ناۋىي! مەنجهلى بەكلۆك شياۋى ئەۋە نىيە ھىندە خۆت تەنگەتاۋ كەى مالتە!»

زۆرم پىخۆشبوۋ پىيى بلىم:

«ئازىزە كەم زۆر ھەز دە كەم بۆت بىكرم، بەلام روۋى دەست كورتى رەش بى». بەلام لە دلى خۆمدا رامدە گرت و چم نەدەدر كاند. دەشمزانى پىياۋ بمرى باشتە تاكوۋ بە خىزانى بلى پارەم نىيە.

شەۋىك لە كاتى شىۋوخواردندا دىسان بەزمى مەنجهلى داگرىساندەۋە.

خىزانم گوتى:

- كرىكارى شارەۋانى گەرە كمان ھەر ئەمرو مەنجهلى بەكلۆكى بۆ خىزانى كرى.

ئەم ھەۋالە ۋەك گۆپال ۋەسەرم كەوت و ورووكاس بوم. بەلام چار چىيە ۋە ھىچم بۆ نەدە گوترا. شەۋىكى تر خىزانم بە پىكەننەۋە گوتى:

- ئەرى دەزانى؟

- چى؟ چ دەزانم؟

- سبەى ھەۋتەمىن سالرۆژى ھاوسەرگىرمانە.

- بەراستى! سەيرە! ھەر لە بىرم نەبوۋ. بەختىارى و كامەرانى بەۋەى دەلین!

ھەر بە خۆشمان نەزانى ھەوت سال ژيانى پر لە خۆشى ئىمە چۆن تىپەرى.

خىزانم گوتى:

- ئەرى بە سەرى تۆ، بەلى ۋايە راست دە كەى، جا لە مالىكدا مەنجهلى بەكلۆكى تىدا نەبى تەمەن بە خىرايى ۋە بە خۆرايى تىدەپەرى! بۆ كولاندنى ماشە سىي، لە دەفرى ئاسايىدا، ژنى بەستەزمان دەبى چوار كاتزىمىر بەسەر پىۋە ھەلۋەستى. بەلام ئە گەر ئەم مەنجهلەت ھەبى بە نىۋ كاتزىمىر كۆتايى دىت.

ۋەك پىشوو ۋلامم داۋە:

- راست دە كەى خاتوونى من.

ئەمجارە ئىتر خىزانم دەرھەلبوۋ كۆلەگرىانى لە گەروۋ دابوۋ گوتى:

- ناخ لە بەر تۆ، مروڤ لە چنگى تۆ شىت دەبى.

- بۆ ئازىزە كەم؟

- خاتوون ۋلامى نەداۋە. بۆ ئەۋەى بىخافلىنم و ۋەك جاران لە بىرى بىمەۋە، بابەتىك كە تازە نووسىبوۋم و لە رۆژنامەدا بلاۋكرابوۋەۋە دامە دەستى و گوتم:

- ئازيزم ئەمەي بخوڭنەوۋە بزانه پىت چۆنە؟

خىزانم بە ناقايلىيە كەوۋە ولامى داوۋە:

- خۆ ھەرچى تۆ دەپنووۋسى راست نىيە!

ئەوۋە يە كەمىن قسەي تالى خىزانم بوو كە لە ماوى پىكەوۋە ژيانماندا دەھاتە سەر زارى. لىم پرسى:

- بو چى؟

- بوۋى ناوۋى! نووسەر بەر لە ھەموو شت، دەبى لە باس و خواۋسى شارستانىيەت ئاگادار بىت.

بە خەمبارى ولامم داوۋە:

- تىدە گەي كە سووكايە تىم پىدە كەي؟!

- سووكايە تى نىيە، واپە ئىتر. مرۆقى پىشكەوتوو دەبى لە گشت سازكراوۋە كانى پىشەسازى كەلك وەرگىت. بەلام ئەوۋە تۆ كە لە سەدەي بىستەمدا دەژى، پىت خۆشە بە كەرەسە و كەلەپوورى سەدەي نۆزدەھەم بژى. رىك وەك ئەوۋە دەچى نووسەرىك قەلەم و پىنوۋسى نوۋ توور دات و بە قامىش بنووۋسى! يە كەم جار بوو كىشە و تەنگ و چەلەمەي ژيان لە گەل ئافرەتتىكى رووناكبير ھەست پىبكەم.

رۆژى دوايى مەنجەلى بە كلۆكم كرى و ھىنامەوۋە مال. بە خىزانم گوت:

«خۆشەويستە كەم بەو مەنجەلە پى دەننە جىھانى شارستانىيەتەوۋە. ھىوادارم خىرى پىوۋە بى. ئىستا تىدە گەم ئافرەتتىك كە لە مەنجەلى بە كلۆك كەلك وەرەگرى بىروراكانىشى ھەستىارتەر دەبى». راست و بى درۆ بىروام ھىنا بوو ئافرەتتىك كە مەنجەلى بە كلۆكى ھەبى لە گەل ئافرەتتىك كە لە بەيانىيەوۋە فوو لە ئاورى ژىر مەنجەلى رەش دەكات، زۆر جىاوازە.

رۆژ و مانگ تىپەرىن. خىزانم بە كلۆكى وەبەر دەس نەدەخست و چىشتى تىدا لىنەنا. چەند جار پىك لۆمەم كرد و توانجم تىدە گرت و باسە كەم بن گوۋى ھەلدىنا، بەلام بى ئاكام بووم.

رۆژىك لە خىزانم پرسى:

- خاتوونە كەم بوچى لە مەنجەلە بە كلۆكە كە كەلك وەرناگرى؟

خىزانم ولامى داوۋە:

- بە سەرچاۋ كەلكى لىوۋەردەگرم.

دىسان ماوۋەيەك بەسەر چوو و دىسان مەنجەل ھەر دىارى نەبوو.

دىسان گوتم:

- ئازيزە كەم لە بەر چى بە مەنجەلە كە چىشت لىنانىي؟

- به سه‌رچاو لیده‌نینیم.

خیزانم هر ده‌یویست بیباته لایه‌کی‌تر، به‌لام من پیدا‌گرانه‌گوتم:

- مائی باوکم مهنجه‌لمان بو جوانی نه‌کریوه. نه‌گهر نه‌مانده‌ویست چیشتی تیدا ساز که‌ین، ده‌چووین له‌ پشت شووشه‌ی دوو‌کانه‌کانه‌وه سه‌یرمان ده‌کرد. له‌ که‌ل و په‌لی شارستانییه‌ت ده‌بی که‌لک وه‌رگرین!

له‌ ژیر زه‌خت و زوری من، خیزانم‌گوتی:

- جاری له‌ مهنجه‌له‌ فافونانه‌ی که‌ هه‌مانن که‌لک وه‌رده‌گرین.

- نه‌ی بوچی هینده‌ت تین هینابوو و کونده‌سه‌رت کردبووم که‌ «مهنجه‌لی به‌کلۆک» بکرم؟! تازیزه‌که‌م ده‌ترسم کۆن و زایه‌بیت.

وام هه‌ست ده‌کرد قسه‌کانی خیزانم بیانوون و وه‌به‌ر ده‌ست نه‌خستنی مهنجه‌له‌ بوهر هویه‌کی‌تری هه‌یه. نه‌ه‌شمده‌زانی هه‌موو خه‌لک به‌تاییه‌تی ئافره‌ته‌کان که‌ل و په‌لی نوئی که‌ ده‌کرن هه‌ز ده‌که‌ن نیشانی دۆست و ئاشنای ده‌ن.

یه‌کی له‌ براده‌رکانم سه‌ر له‌ هه‌وه‌له‌وه که‌ ته‌له‌فونی کریبوو یه‌ک ریز ته‌له‌فونی بو‌ئه‌م و نه‌وه‌ده‌کرد به‌لکوو هه‌موو بزانی ئه‌ویش بوته‌خاوه‌نی ته‌له‌فون.

به‌لام خیزانم له‌ به‌ر چی مهنجه‌لی له‌ یه‌غدان ناوه، لیم دیار نه‌بوو!

له‌و رۆژه‌وه‌ وازم هینا و هه‌ولمدا قسه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌ مهنجه‌ل نه‌که‌م. به‌لام رۆژیک له‌ناکاو گوتم:

- ده‌به‌ر باوکت مرم تاچه‌جاریک چیشتی تیدا لینی بزانی چی لی ده‌رده‌چی.

خیزانم زور شیلگیرانه‌ولامی داوه:

- نه‌وه‌ی راستی بی ده‌ترسم چیشتی تیدا لینیم.

- له‌ چی ده‌ترسی؟

- ده‌ترسم به‌ته‌قییت و سه‌ر و مالمان تیدا بچیت.

واق مابووم چی ولام ده‌مه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک که‌ میوانیکی زۆرمان هه‌بوو، خاتوون بریاری دا مهنجه‌له‌ گۆرین به‌رده‌ست خات. من له‌ هۆده‌ی میوانان بووم و دمه‌ته‌قه و ئالوگۆری بیرورامان بوو. کوره‌گچکه‌که‌م هاته‌ژوور و گوتی:

- دایکم داوا ده‌کات چهند خوله‌کیک بچییه‌مه‌ته‌بخ.

کاتی چوومه‌مه‌ته‌بخ بینیم خیزانم ئاره‌قی ره‌ش و شینی ده‌ر کردبوو و جوان خووسابوو. پرسیم:

- چ بووه؟

- ھەر چى دە كەم سەرى مەنجەلە بە كۆكى قوربەسەر ھەلناگىرى. وەرە بزانه ھەلناگىرى؟

ھەنگلى ئەملاولام گرتن و بۆ سەر و خوار و راست و چەپم بادا، بەلام ھەلنەگىرا ھەرچى تىنووسام و خەرىكى بووم، چم بۆنە كرا! خىزانم گوتى:

- قورپى كويى وەسەر خۆ كەم؟ چ بکہين؟

- نازانم!

- لە ميوانە كان بۆ نەپرسين؟!

- ئابرووچوونە! دەلین ھىندە گىل و نەزانن تەنانەت ناتوانن سەرى مەنجەلى بە كۆكىش ھەلگرن.

- بۆچى ئابرووچوونە؟

ھەنگلى مەنجەل بە دەستەوہ چووينە لای ميوانە كان. خىزانم لە ژنە كانى پرسى:

- ئيوہ دەزانن سەرى ئەم مەنجەلە چۆن ھەلدە گىرى؟

يە كى لە ئافرەتە كان گوتى:

- ئەوہى من ھەمە مۆدىل و جۆرىكى ترە!

يە كى تر گوتى:

- وەك مەنجەلى منە بىھىنە ھەلگرم.

بەلام نە بۆ خۆى و نە ھاوسەرە كەى نەيانتوانى سەرى مەنجەل ھەلگرن.

يە كى لە پياوہ كان گوتى:

- قاقەزى بە كارھىنانى لەگەل نىيە؟

ولامم داوہ:

- رەنگە لە ناو خۆى دابى.

ھەركام لە ميوانە كان شەكرىكيان شكاند. ئىمەش فەرمانى ھەموو لايە كمان بەرپوہ برد.

بەلام سەرە مەنجەل ھەلنەگىرا.

خىزانم لەو ئافرەتەى كە گوتبووى مەنجەلە كەيان لە ھى مەيە، پرسى:

ئيوہ چۆن سەرى مەنجەلە كەتان ھەلگرتووہ؟

ولامى داوہ:

- كاتى كریمان سەرى كرا بووہوہ.

من که له ولامه که ی پیکه نین دایگرتم، گوتم:

- بو له دوايیدا، له کاتی چیشتلینان سهره که تان قه پات نه کرد؟

ئافره ته که که چاوه روانی ئه و پرسیاره ی نه ده کرد گیژ و ور بوو و حه په سا، ولامی دایه وه:

بیگوومان قه پاتی ده که یین. به لام مه نجه لی ئیمه ئیتر فیرکراوه. بوخوی داده خری و هه لده گیری!

له ئاکامدا به هه مووان هیندمان هینا و برد و تیینوووساین تا هه لگیرا.

خیزانم مه نجه لی هه لگرت و چووو چیشته خانه. پاشان پیشه سازی پی که که وته و ناره سه نی ولات که وته بهر باس و لیکوئینه وه ی خهستی میوانه کان.

یه کی له میوانه کان گوتی:

- مه نجه لی ئه ورووی شتیکی تره. هه ر بلپی پخخ هه لده گیری.

یه کی تر گوتی:

- به ره مه کانی ولاتی خو مان وه ک زوربه ی شته کانی ترمان، ئیشیان به راوه ژوو و فیچل فاجه. له و

جییه وه ده بی هه لگیری داده خریت. کاتی ده بی داخریت، له خووه هه لده گیری!

خیزانم دیسان به خووی و مه نجه له که وه هاته ژووره وه و گوتی:

- ئه ری هورنی هوشیار کردنه وی چون ئیش ده کات؟

ئهم جاره قاقه زی به کارهینان که له ناو مه نجه له که ده رمانهینابوو، چاومان لیکرد و هه ر وه ک داوای

کردبوو هورنه که مان بو ئه ملاولا سوورانده به لام نه ده چووو سه ر جیی خووی.

یه کی له میوانه کان گوتی:

- ئه گه ر چاومان له قاقه زه که نه کردبا، خیراتر جییه جیمان ده کرد.

بوو به نیوه رو و ئیمه هیشتا مه نجه لمان له سه ر ئاگر دانه نابوو. خیزانم گوتی:

- پیایوی چاک بن زوو تیکیه اوین.

ئافره تیکی به ته مه ن گوتی:

- رو له گیان ئیمه ش مه نجه لیکمان هه یه له ترسی ته قینه وه ی، قایشه که مان ده رهیناوه و هه ر وه ک

مه نجه لی ئاسایی که لکی لی وهرده گرین!

خیزانم پرسى:

- ده ی چیشته که زوو ده کولینى؟

- کچی نا نا، زور دره نگر له مه نجه لی ئاسایی ده کولیت! به س دلم خو شه که ناوی مه نجه لی به کلۆکه!

خیزانم له ئافره تیکی لای پرسیار کرد:

- ئیوهش مهنجه لی به کلۆکتان ههیه؟

- ئا ئا هه مانه، چۆن نیمانه!

- دهی چۆنی که لک لیوه رده گرن؟!

- ئه وهی راستی بی دوو ساله کریومانه بهس هیشتا هه لمان نه پچریوه!

ئافره تیکی تر گوتی:

- ئیمه مهنجه له کهمان ته نیا ئاوی تیده کهین و وه ک ته نه کهی ئا و که لکی لیوه رده گرین!

کاتر می پیک له نیوه رۆ لایداوو و ئیمه هیشتا له سهر مهنجه لی به کلۆک قسه و باسمان بوو. به خیزانم گوت:

- بچۆ له هاوسیگان بپرسه. یه کیان ههر ده زانی و ئهم گیره و کیشه ته واوی دیت.

خیزانم مهنجه لی بن هه نگل دا و رویشته. پاش نیو کاتر می پیک که سهری به هه موو مالاندا کردبوو، به

خۆ و به مهنجه له وه، گه رایه وه! لیم پرسی:

- جیبه جی بوو؟

خیزانم به تووره بیبه وه گوتی:

- نا، هیجیان سهره ده ریان لیده رنه کرد. منیر خانم ههر بی ئه وهی سهره کهی قه پات کات، چیشتی تیدا لیده نی!

مریهم خاتوونیش له ترسان تا ئیستا چیشتی تیدا لینه ناوه!

خوری خانیش جاریک چیشتی تیدا لینه ناوه و ئیدی سهره کهی بو هه لنه گیراوه ته وه و ئهمه دوو مانگه

چیشته کهی له وی داماوه ته وه!

- ئهی ته گبیر چییه؟

خیزانم ولامی دایه وه:

- دراوسی قاتی سهره وهی ئیمه، خیزانی چووه ته بازار. می رده کهی که له ماله وهیه،

مهنجه له که به ره به لکوو توانی چاکی کات.

مهنجه لم هه لگرت و بۆ لای هاوسی نهومی سهره وه چووم و گوتم:

- داوای لیبوور دنم ههیه، سهر ئیشه ت تووش ده کهم. ئه ری ئیوه مهنجه لی به کلۆکتان ههیه؟

- هه مان بوو.

- چۆنتان که لک لیوه رده گرت! دا دهی ئیمهش فیر کهن.

گوتی:

- فەرموون وەرنە مەتەخ.

بەیه کەوێ چووینە مەتەخ. کابرا دەستیکی لە سەر شانی من دانا و دەستە کە ی تری را داشت بۆ
میچی چیشخانە و گوتی:

- چاو لیبکە برالە!

میچی مەتەخە کە بە بۆیاخی رەنگاوەرەنگ نەخشابوو. وای بۆ چووم، بۆ جوانی مەتەخە کە ئاوا
نەخشاوە و بۆیاخ کراوە!

گوتم:

- زۆر جوانە.

- کەوابی بە کەیفتانە؟

- ئادی بە دلەم.

هاوسییە کە مان سەریکی لەقاند و بە پیکە نینیکی تایبەتەوێ گوتی:

- ئەم رەنگە سوورە کە دەیبینی دۆشاوی تەماتە یە. ئەم زەردە، پەتاتە یە. ئەم بۆرەقنە کە هەلمساوە، گۆشتە!
ئەوێش خێر و بیری مەنجهلی بە کلۆکن. من کە مەنجهلم توورداوێتە ناو زبڵدان. بە قسە ی من دە کە ی تا
زووێه و میچی مەتەخە ی ئیوێش ئاوا نەنەخشاوە، فریای خۆتان کە ون. دەنا دواتر هەزار بریا ناگاتە فریا.

سپاس و مالاواییم لە کابرا جیرانە کە کرد و گەر امە خوارووە. مەنجهلم دا دەست خیزانم و گوتم:

- ئەم مەنجهله چاک نابێ. جارێ تا لەوێ درەنگتر نەبووێ چیشتی نیوێرۆ ساز بکە. لە دوا بیدا
مشووری دەخۆین.

خیزانم وە ک مندالی باوک مردوو لیچی کردن و بە کۆلە گریانەوێ گوتی:

- دوو کاتژمێر لە نیوێرۆ تیپەر یوێ. ئیستا من چ لینییم؟

مالی ئاوەدان بی یه کی لە میوانە کان نیوێرۆ ی کرد و نە یه یشت لە سەر مەنجهله سەر بە قور،
کیشە کە قوولتر بیی و لە گەل خیزانم لیمان بیته شه ر و بەزم و هه لا.

لە سەر داوا و پیشنیاری ئەو، کەولمان راخست و بە نان و پەنیر و سەوزە و ئاو زگمان هاخنی و تا
مر بووین خواردمان! هیشتاش پاش ئەم هەموو سالە هەر کات خیزانم ماشینی جل شوێر و قاپ شوێر و
شتی تری دەوێت، ولام دەدەمەوێ:

مەنجهلی بە کلۆکیشمان کری، تر حینوووو!!!

ئەم شېرشۆلە، كەي لە نووسەر دەچی؟

هێندە وەرەز و ماندوو بووم، بە ناعیلاجی لە مألەو دەركەوتم. كاتى ئاوا بە جۆرېك هەست بە كەم و بى نرخی خۆم دەكەم هەر دەلېی قەت نەبووم. تەوژمى هەوا لە سەرەو و هیزى كېشەرى زەوى لە خوارەو و جىقیان دەرەینابووم. خەرىك بووم لە كۆلانى مالى خۆمان تىدەپەرىم. دوو كەس بەرەوربووم دەهاتن. كاتى گەيشتنە لام، یە كیان وەستا و پرسى:

- گەرەم ببوورە، بەرېرتان كاك حەسەنى نووسەرن؟

- بەلې هەوم.

بە حەز و تاسەيە كى زۆر هەردووك دەستى هینایە پېش و گوتى:

- زۆر گەشامەو و چاوم پیتان كەوت. هەموو ئەندامانى بنەمالەى ئیمە شەيدای نووسینە كانی ئیوون. بەراستى زۆر باش دەنووسن.

منیش بە حەزەو تۆقەم لە گەل كەرد و زەردەم هاتى.

كابرا هەروا بە نووسراو كانی منى هەلدەگوت. منیش بە هەر رەستەيە كى گەرە دەبووم و بەژن و بالای خېچ و خوارم، راست و قەپ دەبوو. وەك كەسىكى شەرمن سپاسم كەرد و هەر كام رېگای خۆمان گرتە بەر. بە پېچەوانەى چەند خولە كېك لەمەوبەر كە وەك تەگەرى كون بە راکېش راکېش لەدووم دەدا، ئیستا بە حەز و بزەو هەنگاوم دەنا. زەوى و ئاسمان و خەلك لە بەر چاوم جوان و دلگير بوو.

كاتى لە كۆلان دەرچووم و گەيشتمە شەقام، تووشى ژن و پیاویك بووم. پیاو كە بە خیزانى گوت:

- بروانە كاك حەسەنى نووسەر كە بە ئاواتى دیتنى بووى، ئەمەيە.

لە ژیرەو لېم روانین. ژنە كە بە حەز و تاسە و بزەيە كى سېحراوى تېمرا مابوو. لە تەنیشتیانەو تېپەرىم. هەردووكیان بە حەزىكى زۆرەو سلاویان كەرد. لەبەر كۆل و كۆى حەز و تاسە توانای ولامم نەبوو، بەس سەرىكم بۆ لەقاندن. وام هەست دەكەرد بەژنم بەرتر بوو و كېشم بە رادەيە كى بەرچاو چوو تە سەر. هەر كە گەيشتمە وېستگەى پاس، كېژۆلەيەك هاتە پېش و گوتى:

- ئەگەر بە هەلە نەچووبم ئیو دەبى كاك حەسەن، نووسەرى خۆشەويست بن؟!

بە ئامازەى سەر ولامى بەلېم دايەو.

كېژۆلە كە بە حەز و تاسەيە كى زۆرەو گوتى:

- لە ئاسمان لیتان دەگەرام، لە سەر زەوى دیمنەو.

به شهرمه وه ولامم دايه وه:

- سپاست ده كه م.

كيژوله كه به ده نكيكي بهرز گوتي:

- بهراستي نووسينه كانتان به هيز و پيزن. من هه موويان ده خوئمه وه.

- زور سپاس بو ئيوه.

له قسه كانى كيژوله كه به جورپك له خوبايى ببووم پيمو بوو له ناو هه وردا پاسه ده كه م.

كاتى پاسه كه گه يشته جى، چهند كه سيك كه له ريزى پيشه وه بوون و قسه ي كيژه كه يان گويى لى ببوو، خوبان پاش خست و داوايان كرد من له پيش نه واندا سوار بم. له ناو پاسه كه دا گه نجيك كه نه وپيش له ريزى پيشه وه دانيشت بوو، هه ر كه چاوى به من كه وت، يه ك پى هه ستا و كولاوه كه ي به ريزه وه داگرت و سلاوى كرد و جىگا كه ي خويدا به من.

به راده يه ك هه ستم به سه ربه رزى و گه وه بوون ده كرد كه ژوورى پاسه كه له بهر چاوم ته نگه بهر و گچكه بوو. به رده وام له سه ر كورسييه كه قوونه جووله م بوو. له بهر خومه وه گوتم:

«بو ده بى ميچى نه و پاسانه به م جوړه نه وى دروست كه ن؟!»

نه و گه نجه ي كه جىگاي خوى دابوو به من، گوتى:

- من له هوگرانى نووسراوه كانى ئيوه م.

وه ك كه سيكى شهرمن ولامم داوه:- ريزت هه يه.

گه نجه كه گوتى:

- هه موو نه اندامانى بنه ماله ي ئيمه، نووسراوه كانى ئيوه يان له لا خوشه ويسته.

- هه مووتان به ريزن.

يه كى تر له مسافيره كان گوتى:

- منيش زور ده ميكه تامه زرؤى ديتنى ئيوه بووم. چاره نووس و ابوو له پاسيكدان بتانينم.

هينده ي نه مابوو سه رم له ميچى پاسه كه وه ده ربه ريت. ويستم به پاس بچمه «كادى كيو»، به لام بريارم دا له يه كيك له ويستگه كان دابه زم و به ته كسى دريژه به ريگا بده م. هه روا له ويستگه ي ته كسى چاوه رواو بووم كه سيك هاته لام و گوتى:

- ئه رى به ريزتان نووسه رن؟

- به لى.

- که وایی به هه له نه چووم. به دیتنی ئیوه زۆر گه شامه وه.

ویستم بلیم «سپاس»، به لام به راده یه ک هه لمسابووم زارم نه کرایه وه.

سواری ته کسی بووم به ره و له نگه رگه ی که شتی. درپژه ی ریگا ده بوو به که شتی برۆم. له نگه رگه که ش زۆر بچووک ده هاته بهر چاوم. به ره و شوپنی بلیت کرین چووم. دوو سی که س که له ریزی نۆره دا بوون، ئاماژه یان به من کرد:

- بروانه حه سه ن نووسه ر هات!

- راسته؟ خو به تی؟

- به لی به لی.

هینده ی نه مابوو به ته قم. ده ستی راستم له سه ر لیوم دانا. ویستم سمیلم باده م، مه خابن سمیلم نه بوو. له خوړا نالین «پیاو ده بی سمیلی هه بی». سمیل بو کاتی ئاوايه. هه ر له وی بریارم دا له وه به دوا سمیل به یلمه وه. له کاتی وادا سمیل زۆر به که لکه.

کابرا بلیت فرۆشه که، پاره ی لیوه رنه ده گرتم، ده یگوت:

«شایانی ئیوه ی نییه. جه نابت گه لیک زیاتر مافت به سه ر ئه م ولاته وه هه یه». له ناو ریزه که شدا هیندی که س منیان ناسییه وه و به زۆر بردیانم بو ریزی پیشه وه. به راده یه ک خو م لی گۆرابوو، خه ربیک بوو بهر له گه یشتنی که شتی بو له نگه رگه، خو هه لده مه ناو که شتییه که وه. کاتی سه ر که وتمه ناو که شتی، هه ستم کرد لایه کی که شتییه که زیاتر نووقم بوو و ته خته داری بن که شتییه که له ژیر قورسایه جه سته مدا وه جیره جیر که وت. هه لبه ت ئه مانه هه ر من ده مزانین. ئه وانی تر قه ت تینه گه یشتن.

جه ماوه ره که ئاماژه یان به من ده کرد، ورده ورده له م ناو و ناوبانگه هه سستیکی ناخو ش دایگرتم. هه ر چۆنیک بی له سه ر کورسییه ک دانیشتم. ئه م کورسییانه ش ئه وه نده چووک و ته نگه بهرن، پیاو به زۆری تیدا ده سه روئی.

که شتییه که سه ر ری که وت. هه موو مسافیره کان چاویان له من بریبوو. بو له م ولاته دا چه ند نووسه ری باش و ئاست به رزی لیه؟! با چاو لیکه ن و کاک حه سه نی نووسه ر با شتر بناسن.

دوو سی که س له پشته وه ورته ورتیان بوو. تیگه یشتم باسی من ده که ن. به ئه سپایی سه رم وه رسووړاند و چاوم له دواوه کرد. چوار پینج ژن و پیاو له سه ر من مشتومریان بوو.

یه کی له گه نجه کان پرسى:

- کامیان حه سه ن نووسه ره؟

- کاکه ئه وه تا! ئه وه ی له پیش ئیمه دانیشته وه.

- ئەمە؟! ئەم شېرشۆلە، كەي لە نووسەر دەچى؟

- بە گيانى تۆ ئەمە يە.

- قەت شتى وا نابى.

يە كى لە ژنە كان بە بزە يە كى گالته جارانه وه گوتى:

- فشەي دە كات.

لە بەر خۆمە وه گوتم:

«ئەي لەم هيچ و پووچانە! بۆ من لە نووسەر ناچم؟!»

لە ناو ئەم كۆمە لەدا تەنيا يە ك كەس لايەنگرى من بوو و سوور بوو بيسە لميىنى من ھەر ئەو نووسەر بە ناوبانگەم. ئەوانى تر دژايە تيبان دە كرد و بە لاسار يە وه دە يانگوت:

«ئەو شتە قەت رىي تيناچى!»

ئەو فشوبايەي بە پيەھ لگوتنە كانى پيشوو ھە ليمساند بووم، دەستى كرد بە خاوبونە وه!

گەنجە كە بەردەوام بە سويند و شير و رپوى ھينانە وه، دە يويست قسە كەي بسە لميىت:

- بە گيانى ھەموو لايەك بۆخويەتى!

دەنگيكي بۆر ولامى دا يە وه:

- كاكە ئەم كابرايە ناتوانى دۆخينە كەي ببەستى، چۆن دەتوانى وتارى وا بە تين بنووسى؟!

بە چەشنيك وەسەر ئارەق گەرابووم دەمويست بەرۆكم دادرم، ھەولم دەدا زياتر بە كورسييە كەدا رۆچم تا لە بەر چاۋ نەبم.

بە مشەمش گوتم:

«كورسييە كانى ئەم كەشتيە يان بۆ ھيندە گەورە ساز كردووه؟!»

ئەو گەنجەي منى دەناسى، بە تين و تەوژمە وه گوتى:

- من ئامادەم گريو بكەم ئەم بەريزە، نووسەر بە ناوبانگە كە يە.

يە كى لە ژنە كان بە گالته وه گوتى:

- بەم كابرايە مەللى «بەريز». داشقە چيىە كانى مەيدانى ھەيوانان لەم كابرايە بەريزترن. چاۋى ليكە

چۆن پالى داوہ تەوہ. كابرا ھەر نازانى چۆن دانيشى، ئيتەر كوا دەتوانى نووسەر يكي بە ناوبانگ بى؟!

- من دلنيام بۆ خويەتى. بروا بكە.

- بروا ناکەم، داخوا کۆی لە جیاتی ئەو دەنووسیت!

هۆلی کەشتییە کە بە رادەیه ک فرەوان بوو سەرۆبەنم نە دەدی. ویستم هەستم بچمە شوینیکی تر، بەلام ترسام بەزمە کە قوولتر بیتەو. هەر نازانم ئەم بەلایە چ بوو بەرینگی پینگرتەم و بۆ لە مآل هاتمە دەرەو! وردە وردە فەشوبایە کەم دەنیشتەو، چی نە مابوو بزر بـم. دلە کوتەم بوو کەشتییە کە زووتر بگاتە شوینی مەبەست و دابەزم و لەم هەموو چەرمەسەرییە دەر باز بـم. دەنگی گآلتەوگەپی گەنجە کان وە ک تیریک دەهات و دلای دەپیکام و تانەوتە شەریان گوویی کە روکاس کردبووم.

- ئەم کابرایە بۆ ئەو نابی ئاویش لە جەو هەردانی کاک حەسەن نووسەر بکات.

- بروا بکەن و نە کەن ئەمە خۆبەتی.

یە کیکێ تر لە ژنە کان گوئی:

- ئەم کابرایە دەبی لە گەل لۆتی و چاوەشان بگەریت.

جگەرەیه ک کە بۆ رەواندنی خەم و پەژارە دامگیرساندبوو، لە دەستم کەوتە خوارەو. ویستم دانەیه کی تر هەلکەم، دەست و پەلم بە جوړیک لەرزین شەمچە کەش لە دەستم بەر بوو. «ئەی هاوار، باشە ئەم رینگایە بۆ تەواوی نەهات؟ کەشتییە کە کەی دەگاتە لەنگەرگە؟!»

گەنجە کەی لایەنگرم لە هاوڕییە کانی پرسی:

- ئیو تا ئیستا حەسەن نووسەرتان بینیو؟

- نا، نەمانینیو.

- دەی کە نە تانینیو، چۆن دەلین ئەمە هەو نییە؟

کابرا دەنگ بۆرە کە گوئی:

- دەی میشک بۆ چ دەبی؟ بروانە گە دوگیپالی ئەم کابرایە! پیاو پیکە نینی پیدیت. بەم حالەش هیشتا تۆ سووری لەسەر ئەمە کە ئیمە بیسەلمینین ئەم کابرایە حەسەن نووسەرە؟! «

- دەی کەوا یە بۆ گریو نە کەین؟! «

- لە سەر چی گریو بکەین?! «

- هەر چی تۆ پیت خۆشە.

- لە سەر پینج لیرە.

- پینج لیرە هەر هیچ نییە، دە لیرە چۆنە؟

- با سەد لیره بئی، باشه؟

- زۆر باشه.

- دەی ئیستا چۆن بزانین ههوه یا نا؟

گه‌نجه که گوتی:

- جا ئه‌وه چیه، ده‌چین له خۆی ده‌پرسین.

- ئه‌گەر بۆ خۆشی بلیت من حه‌سه‌ن نووسه‌رم هه‌ر بروا ناکه‌م. ره‌نگه‌ به‌ قه‌ستی بیهه‌وی بلیت هه‌وم!

- داوا‌ی لیده‌که‌ین نووسراوه‌یه‌کی خۆی بخوینیته‌وه.

- دە‌ی باش، با بچین.

«ئهی هاوار، ئیستا من قوری کوئی به‌سه‌ری خۆم که‌م؟ ئه‌گەر بێن و بپرسن تۆ حه‌سه‌ن نووسه‌ری یا نا، چ ولام ده‌مه‌وه؟ ئه‌گەر بلیت هه‌وم ده‌بێ ئه‌م هه‌موو تانه‌وته‌شه‌ره‌ش وه‌ئسته‌تۆ گرم، ئه‌گه‌ریش بلیت به‌ هه‌له‌ چوون، ته‌نیا که‌سی لایه‌نگرم، ده‌دۆریت و زیانی پێ ده‌گات». له‌ بۆسه‌یه‌کی سه‌یر که‌وتبووم. نه‌مه‌زانی چ بکه‌م. بریا هه‌ر نووسه‌ر نه‌بام و تووشی ئه‌م هه‌موو گیره‌وکیشه‌ نه‌هاتبام.

گه‌نجه‌کان هه‌ستان و به‌ره‌ورووم هاتن.

گویم له‌ ده‌نگی پێیان بوو. له‌ناکاو هه‌ستام و به‌ره‌و ده‌رگای چوونه‌ده‌ری هۆله‌که‌ رامکرد. که‌شتیه‌که‌ نزیکی به‌نده‌ره‌ ببوه‌وه و خه‌ریکی له‌نگه‌ر گرتن بوو.

به‌ بێ گویدان به‌ ئاپۆرای خه‌لک و هه‌رای گه‌نجه‌کان که‌ به‌دوامه‌وه بوون و بانگیان ده‌کردم، هه‌ولم ده‌دا ریگایه‌ک بکه‌مه‌وه زوو خۆم بگه‌یه‌نمه‌ که‌نار ئاوه‌که‌.

نیوان که‌شتی و ویستگه‌که‌ مه‌ودایه‌کی چوار میتری هه‌بوو. بازم دا و له‌ که‌شتیه‌که‌وه خۆم خسته‌ سه‌ر له‌نگه‌رگه‌ به‌لام بۆ چاره‌ره‌شی من راست له‌ به‌رده‌م فه‌رمانبه‌ری شاره‌وانی که‌وتمه‌ خوار. فه‌رمانبه‌ره‌که‌ یه‌خه‌ی گرتم و منی برده‌ ژووری شاره‌وانی.

شاره‌وان گوتی:

- تۆ له‌ سه‌ر که‌شتیه‌وه بازت داوه‌ته‌ سه‌ر ویستگه‌که‌ و ده‌بێ بیست لیره‌ وه‌ک غه‌رامه‌ بده‌ی.

خیرا دوو دانه‌ ده‌ لیره‌م دانا. به‌شکم زوو له‌ ویی ده‌رچم. به‌لام فه‌رمانبه‌ری شاره‌وانی پیشی پینگرتم و گوتی:

- به‌ یارمه‌تیت چه‌ند خوله‌کیک بیسته‌ تا پسوله‌ی پاره‌که‌ت بده‌م. ناوت چیه‌؟

له‌ سه‌روچاوی فه‌رمانبه‌رم روانی بزانی ئه‌م گه‌مزه‌یه‌ کیه‌ من نانا‌سیت.

کابرا پرسیاره‌که‌ی دوویات کرده‌وه:

- ناوت چیه؟

- ناوی من؟

- به لئی، ناوی تو.

- نام عه لیه.

- نازناوت چیه؟

- نازناوم خۆش بروایه.

پسووله م وهرگرت و ملم له ریگا نا. له پشته وه گویم له دهنگی فرمانبهری شاره وانی بوو ده یگوت:

- ئەم پیاوه زۆر له حه سه ن نووسه ر ده چی؟

- نا کاکه ئەمه له کوئی و حه سه ن نووسه ر له کوئی؟! کهس نازانی ئەم خوێرییه له کام شیتخانه رایکردوو.

له م کاته دا به جوړیک خۆم بچووک هاته بهرچاو، هه ر ده تگوت قهت نه بووم! ته وژمی هه وا له سه ره وه

و هیزی کیشه ری زه وی له خواره وه جیقیا ن ده ره ینا بووم.